Cornell University ILR School

Cornell University ILR School
DigitalCommons@ILR

Gerechtigkeit (Yiddish Justice)

International Ladies' Garment Workers' Union (ILGWU)

1-1955

Gerechtigkeit (Vol. 37, Iss. 1)

International Ladies Garment Workers Union (ILGWU)

Follow this and additional works at: https://digitalcommons.ilr.cornell.edu/gerechtigkeit

Thank you for downloading an article from DigitalCommons@ILR.

Support this valuable resource today!

This Article is brought to you for free and open access by the International Ladies' Garment Workers' Union (ILGWU) at DigitalCommons@ILR. It has been accepted for inclusion in Gerechtigkeit (Yiddish Justice) by an authorized administrator of DigitalCommons@ILR. For more information, please contact catherwood-dig@cornell.edu.

If you have a disability and are having trouble accessing information on this website or need materials in an alternate format, contact web-accessibility@cornell.edu for assistance.

Gerechtigkeit (Vol. 37, Iss. 1)

Keywords

International Ladies' Garment Workers' Union, ILGWU, Gerechtigkeit, labor unions, clothing workers, textile workers, garment workers, garment industry, New York, United States, Yiddish, Jewish

Comments

Justice was the official publication of the International Ladies' Garment Workers' Union ILGWU from 1919 to 1995. Editions of *Justice* were published in English, Italian, Spanish, and Yiddish. When compared side by side, the content of some of these different editions of *Justice* shows significant differences. *Gerechtigkeit* was the Yiddish-language edition of *Justice*.

This article is available at DigitalCommons@ILR: https://digitalcommons.ilr.cornell.edu/gerechtigkeit/854

JUSTICE *Jewish Edition*

גערעכטיגקייט

Vol. XXXVII. No. 1 Jersey City, N. J. Jan., 1955

אינהאלט:

זייט

עדיטאריעלס — — — — — — — — — — — — — 2

ש. פארבער: אין ליכט פון הודש — — — — — — — 4

ה. סיימאן: די יוניאנס קענען העלפן אפשאפן מאנ-
גל אין וואוינונגען — — — — — — — — — — 6

י. ל. קאלישינער: מיינע הענט (סאנעט) — — — — 8

מ. קראוועץ: אין טומאן (דערציילונג) — — — — — 9

איגוסטין זוכי: די אומלעגאלע פארמער-אימיגראנטען
פון מעקסיקא — — — — — — — — — — — — 11

ד. קרייזיצקי: צום טרוימער (ליד) — — — — — — 12

א. פרעסער: פינף און פערציג יאר — צוויי יובילעאומס 13

ייים: די אמעריקאנער ארבעטער באוועגונג אין
1954 — — — — — — — — — — — — — — — 14

יוסף קיסמאן: די אינטערנאציאנאלע ארבעטער
באוועגונג אין 1954 — — — — — — — — — — 17

ימן היילאנד: אויסגעשמידט אין די פייערן פון
ארבעטער-קאמף — — — — — — — — — — — 20

נייעס אין אונזער אינטערנעשאנעל — — — — — — — 21

נ. מ. מינקאף: אויפן דרעסמאכער פראנט — — — — 25

בערנארד שעהן: דזשאנסטאן-לאגאן דרעס שאפ אין
מאנטרעאל ארגאניזירט — — — — — — — — — 27

איזידאר נאגלער: ביים הודער פון דער קלאוקמאכער
יוניאן — — — — — — — — — — — — — — 28

יוסף ברעסלאו: מיט די קלאוק פרעסערס אין שאפ
און אין דער יוניאן — — — — — — — — — — 29

ליאיס היימאן: אין דער קלאוק פינישערס יוניאן,
לאקאל 9 — — — — — — — — — — — — — — 30

בריוו, נאטיצען, רעזאלוציעס.

New York Publi[c]
Library
42nd St & 5th
New York City
Comp

INTERNATIONAL LADIES' GARMENT WORKERS' UNION
ILGWU

Price
10 Cents

גערעכטיגקייט

GERECHTIGKEIT

A LABOR JOURNAL

Published every month by the International Ladies' Garment Workers' Union

Office of Publication:
591 Summit Ave., Jersey City, N. J.

General Office:
1710 Broadway, New York 19, N. Y.
Tel. COlumbus 5-7000

DAVID DUBINSKY, President
and General Secretary-Treasurer
SIMON A. FARBER, Editor
S. WEISS, Managing Editor

Subscription price paid in advance $1.00 per year

Vol. XXXVII. No. 1. — January, 1955

Entered as Second Class Matter Feb. 3rd, 1948 at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3rd, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917 authorized on January 25th, 1919.

ביים איבערגאַנג פון איין יאָר צום צווייטן

ווידער שטייען מיר ביים אָפּשלוס פון אַ צייט אייַנהייט. דאָס יאָר 1954 האַלט ביים פאַרשווינדן אין תהום פון פאַרגאַנגענהייט און אַ נײַ יאָר קלאַפּט שוין אין טיר, גרייט צו פאַרנעמען זיין פּלאַץ. ווי אַלעמאָל אין דער צייט, שיקן מענטשן איינער דעם צווייטן באַגריסונגען און גליק־וואונטשן צום נייעם יאָר. אויך מיר אין דער אַרבעטער באַוועגונג קומען נאָך דעם מנהג און שיקן דורך דער נײַ־יאָר אויסגאַבע פון אונזער צייטונג די בעסטע וואונטשן צו אונזערע מיטגלידער, צו די אַרבעטער איבעראַל און צו דער מענטשהייט בכלל פאַר דעם אָנקומענדיגן יאָר 1955. מיר ווינטשן, אַז זיי זאָלן אין קומענדיגן יאָר געווינען אַלץ וואָס איז וויכטיג פאַר זיי, און די וויכטיגסטע זאַכן, וואָס זיינען גוט פאַר אַלעמען און וועלכע די גאַנצע מענטשהייט נויטיגט זיך, קענען אויסגעדריקט ווערן אין דריי ווערטער: פרייהייט, שלום און שפע.

מיר ווינשן דער מענטשהייט שלום, פרייהייט און שפע, ווייל אָן זיי קען נישט זיין קיין גליקלעכע און צופרידענע מענטשהייט. און אַלע דריי זיינען נויטיג צוזאַמען. ווען איינע פון די דריי פעלט קענען די אַנדערע צוויי ניט אָנהאַלטן.

עס קען ניט זיין קיין מענשלעכער לעבן אָן פרייהייט. וואו אַ טייל מענטשן ווערן אונטערדריקט, איז נישטאָ קיין שלום און עס קען ניט זיין קיין שפע פאַר אַלעמען. דער מענשלעכער גייסט רעוואָלטירט אינסטינקטיוו קעגן באַהערשונג און אונטערדריקונג און באַוואוסטזיניג אָדער ניט, אָפן צי געהיים. גייט אָן אַ שטענדיגער געראַנגעל צווישן הערשער און באַהערשטע, וואָס ברעכט אויס אין אָפענע שלאַכטן פריער אָדער שפּעטער. און וואו עס גייט אָן אַ שטענדיגע מלחמה קען ניט זיין קיין שפע. קריג פאַרצערט אַלץ וואָס דער מענש שאַפט. עס פאַרניכטעט די מאַטעריעלע אוצרות וואָס מענשלעכע פראַצע האָט געשאַפן און די גייסטיגע דעראָבערונגען ווערן פאַרנאַכלעסיגט און פאַרלאָרן. עס ראַט אויס די יוגענט, די בליטן פאַר די קומענדיגע יאָרן, און זייט שנאה און חורבן.

עס קען ניט זיין מענשלעך לעבן אָן שפע. נויט און הונגער געבוירן פאַרברעכן. מאַנגעל ברענגט אומגליקלעכקייט. ווען עס איז נישט גענוג פאַר אַלעמען, האָט איינער מער און דער צווייטער גאָרניט. דאָס רופט אַרויס קנאה און שנאה, דעגראַדאַציע און פאַרברעכן מיט אַלערליי באַגלייט־דערשיינונגען. קרימינאַל געריכטן, טורמעס און תליות. מאַנגעל ברענגט אויך און פאַרלענגערט נאַציאָנאַלע אונטערדריקונג, קאָלאָניאַליזם און בליטיגע ווידערשטאַנד. מאַנגעל איז אויך אַפּט די מיטער פון אינטערנאַציאָנאַלע קאָנפליקטן, וואָס פירן צו מלחמה.

* * *

מיר ווייסן, נאַטירלעך, אַז אַט דער וואונש, וואָס מיר שיקן דאָ אונזערע מיטגלידער און דער גאַנצער מענטשהייט, קען ניט מקוים ווערן איבער נאַכט. צו טיף איז נאָך די מענטשהייט פאַרזונקען אין נויט, אין שקלאַפערײַ און אין בלוטיגע קאַמפן, אַז זי זאָל זיך קענען מיט איין מאָל באַפרייען פון דעם אַלעמען און איינשטעלן אַ מער מענשלעכע, אידעאַלע אָרדענונג. די גאולה פון דער מענטשהייט קען ניט קומען מיט אַמאָל. זי וועט מוזן קומען ביסלעכווייז, טראָט ביי טראָט, יאָר נאָך יאָר, יעדעס מאָל אַ ביסעל בעסער. מיר קענען דעריבער נישט דערוואַרטן, אַז שוין דעם קומענדיגן יאָר, 1955, זאָל די מענטשהייט זיך באַפרייען פון אַלע אירע איבלען און פאַרוואַנדלען די ערד אין אַ גן־עדן. דאָס בעסטע וואָס מיר קענען דערוואַרטן איז, אַז דער קומענדיגער יאָר זאָל זיין בעסער ווי דער פאַרגאַנגענער יאָר, אַז עס זאָל זיין מער פרייהייט, מער וואוילשטאַנד און ווייניגער בלוט־פאַרגיסונג ווי לעצטעס יאָר.

מיר ווייסן, אַז ווינשן אַליין איז ניט גענוג. ברכות ווערן ניט מקוים דורך ווערטער אָדער דורך נסים. מענטשן מוזן זיך אָנשטרענגען און אַרבעטן פאַר די פאַרבעסערונגען, וואָס זיי ווילן דערגרייכן. ווען מיר ווינשן דעריבער, אַז דער קומענדיגער יאָר זאָל זיין בעסער פון דעם פאַרגייענדיגען יאָר, דאַרפן מיר וואַרפן אַ בליק צוריק און זען די איבלען און צרות פון וועלכע מיר האָבן געליטן לעצטענס און אויך אויספאָרשן די אויסזיכטן פאַר דער נאָענטער צוקונפט און וואָס מען קען טאָן זיי צו פאַרבעסערן.

אין דער וועלט בכלל איז דאָס לעצטע יאָר געווען בעסער פאַר די מענשן ווי זיין פאָרגייער כמעט אין אַלע הינזיכטן. עס איז געווען ווייניגער בלוט־פאַרגיסונג ווי אין 1953. אין קאָרעא האָט אָנגעהאַלטן דער וואַפן־שטילשטאַנד. אין אינדאָ־כינע האָט זיך דער אַקטיווער קריג אין וויעטנאַם אָפּגעשטעלט. די בלוטיגע קאַמפן אין אַפריקע און אין נאָענטן מזרח זיינען שנעל פאַריבער מיט אַ פאַרהעלטניסמעסיג קליינער צאָל קרבנות. אין אַנצאָל קאָלאָניאַלע פעלקער האָבן זיך דערשלאָגן אַ ביסעל מער זעלבסט־שטענדיגקייט. אויך עקאָנאָמיש האָט זיך די לאַגע פון די פעלקער פאַרבעסערט. די עקאָנאָמיעס פון די מערב־אייראָפּעאישע פעלקער זיינען צו זיך געקומען און דערגרייכט אָדער איבערגעשטיגן זייער פאַר־מלחמה צושטאַנד. די עקאָנאָמישע לאַגע פון אַ צאָל אינדוסטריעל צוריקגעשטאַנענע לענדער איז פאַרבעסערט געוואָרן מיט דער טעכנישער און פינאַנציעלער הילף פון די „יונייטעד ניישאַנס" און די פאַראייניגטע שטאַטן.

פאָליטיש האָט זיך די לאַגע אין פילע לענדער אויך באַדייטענדיג פאַרבעסערט דורך דעם לעצטן יאָר. דאָס האָט זיך הויפּטזעכלעך באַמערקט אין די קאָמוניסטיש באַהערשטע לענדער. די דיקטאַטאָרס זיינען געצוואונגען געוואָרן אַ ביסעל נאָכצולאָזן די לייצעס און פאַרגרינגערן דעם שווערן יאָך פון דער באַפעלקערונג. אין די מערסטע פון אָט די לענדער, אַ חוץ כינע, האָבן זיי פאַרקלענערט דעם גייעג אייסצובוייטערן וואָס גיכער די שווערע אינדוסטריע, וואָס איז נויטיג פאַר מלחמה, און זוכן צו פאַרגרעסערן די פּראָדוקציע פון אַרטיקלען פאַרן ציווילן געברויך. אויך אין דעם אייזערנעם פאָרהאַנג, וואָס האָט ביז לעצטנס אין גאַנצן פאַרשטעלט די קאָמוניסטן־באַהערשטע לענדער פון די בליקן פון דער פרייער מענטשהייט, האָבן זיך דורכן לעצטן יאָר געעפנט אייניגע שפּאַרונעס. עס ווערן שוין צוגעלאָזט מאַנכע רייזענדע פון אויסלאַנד, צווישן זיי אויך צייטונגס קאָרעספּאָנדענטן. צו די פּאָליטישע געווינסטן פון דעם פאַרגאַנגענעם יאָר דאַרף מען אויך צורעכענען דעם גרויסן אַרונטערפאַל פון קאָמוניסטישן פּרעסטיזש און איינפלוס אין די דעמאָקראַטישע לענדער, ווי דאָס האָט זיך באַוויזן אין פּאָליטישע וואַלן און אין דורכפאַל פון סטרייקס, וואָס זייערע פּאַרטייען אין די לענדער האָבן געריפן פאַר פּאָליטישע צוועקן.

עס איז איבעריג צו זאָגן, אַז די לאַגע איז נאָך אַלץ ווייט פון צופרידנשטעלנדיג. אָבער אַ פאַרבעסערונג איז עס זיכער, און די פאַרבעסערונג איז דערגרייכט געוואָרן הויפּטזאַכלעך דורך קאָאָפּעראַציע פון די דעמאָקראַטישע לענדער, דורך זייער עקאָנאָמישער און פינאַנציעלער הילף און געדולדיגער פּראָפּאַגאַנדע צווישן די קאָמוניסטיש־באַהערשטע לענדער דורך וואָרט און מעשים. אויב די טעטיגקייט זאָל פאָרגעזעצט ווערן, מעג מען דערוואַרטן ווייטערדיגע פאָרשריט דעם קומענדיגן יאָר.

דאָ ביי אונז אין די פאַראייניגטע שטאַטן איז דאָס פאַרגאַנגענע יאָר געווען פאַרשיידן. עקאָנאָמיש איז 1954 געווען ווייטער גוט פאַר די גאָר רייכע, פאַר די גרויסע פאַבריקאַנטן, באַנקירן און טראַסטס, און ניט איבעריג גוט פאַר די אַרבעטער, פאַרמער און מיטעל־קלאַס מענשן. די גאָר רייכע אינדוסטריאַליסטן און טראַסטס האָבן געמאַכט אין דורכשניט די זעלביגע פּראָפיטן ווי אַ יאָר פריער און מיט די קלענערע שטייערן וועלן זיי אָפּשפּאָרן מער. קלענערע אונטערנעמער האָבן פאַרדינט ווייניגער און די מיטעלע און גאָר קליינע פאַבריקאַנטן און סוחרים זיינען דערדריקט געוואָרן און אַ טייל זיינען פאַרשלינגען געוואָרן פון די גרויסע קאָנקורענטן. די אַרבעטער און פאַרמער האָבן דאָס יאָר געהאַט אַ פיל קלענערע הכנסה פון לעצטן יאָר. די צאָל אַרבעטסלאָזע איז שטאַרק געשטיגן און די אויסזיכטן זיינען, אַז זיי וועלן נאָך ווייטער שטייגן, ספּעציעל אין דער צווייטער העלפט פון קומענדיגן יאָר, נאָכדעם ווי די אינדוסטריאַליסטן וועלן זיך אָנגרייטן מיט גענוג רעזערוו־סחורה פאַר סטרייקס וואָס זיי פּלאַנעווען צו פּראָוואָצירן אין דער שווערער אינדוסטריע קומענדיגן זומער.

צום שווערסטן האָבן געליטן עקאָנאָמיש אונזערע מיטגלידער פון דער אינטערנעשאַנעל. די קלאָוקמאַכער, דרעסמאַכער און די אַרבעטער אין אַ צאָל אַנדערע פרויען־קליידער טריידס. עס איז געווען ווייניגער אַרבעט און קלענערע פאַרדינסטן. ווי אַלעמאָל, האָבן אונזערע אַרבעטער געליטן ניט נאָר פון די איבלען, וואָס שטאַמען פון די ספּעציפישע באַדינגונגען אין זייער אינדוסטריע, נאָר אויך דערפון, וואָס ווי אַ האַלב־לוקסוס אינדוסטריע ווערט זי די ערשטע באַווירקט פון שווערע צייטן. ווען דער אומזאַץ ווערט קלענער צוליב קלענערע פאַרדינסטן פון דער באַפעלקערונג און די ניט־זיכערקייט מיט האָבן באַשעפטיגונג.

די באַציאונג פון דער רעגירונג צו די אַרבעטער האָט זיך דורך דעם פאַרגאַנגענעם יאָר שטאַרק פאַרערגערט. קיינע פון די פאַרשפּראָכענע פאַרליכטערונגען האָט די רעפּובליקאַנישע אַדמיניסטראַציע ניט דורכגעפירט. אין כאָטש קיין נייע רעפּרעסיווע געזעצן זיינען אין קאָנגרעס ניט אָנגענומען געוואָרן דאָס יאָר, האָבן אָבער אַ צאָל סטעיט רעגירונגען אָנגענומען שווערע דראַקאָנישע געזעצן געגן יוניאָנס און די פעדעראַלע לייבאָר באָאַרד האָט אַרויסגעוואָרפן פון איר יוריסדיקציע אַ גרויסע צאָל מיליאָנען אַרבעטער אין געוויסע אונטערנעמונגען, כדי זיי זאָלן אַרונטער פאַלן אונטער די געזעצן פון די באַזונדערע סטעיטס, און זייערע יוניאָנס זאָלן פאַרניכטעט ווערן.

אַ פּאָר פּינקטן ליכט זיינען יאָ געווען דאָס יאָר אין דעם פּאָליטישן חושך. וואָס האָט אייַנגעוויקלט די אַרבעטער און אָרעמע מאַסן. עס איז געהעכערט געוואָרן דער ריטייערמענט בענעפיטס און אַרום צען מיליאָן נייע אַרבעטער און אָנגעשטעלטע, וואָס זיינען פריער געווען אויסגעשלאָסן פון עלטער־פּענסיע, זיינען אַריינגענומען געוואָרן. אַ וויכטיגע דערגרייכונג איז אויך, וואָס אין די וואַלן אין נאָוועמבער האָבן די רעפּובליקאַנער פאַרלאָרן די מערהייט אין ביידע הייזער פון קאָנגרעס און אין די מלוכה־מאַכט אין אַ צאָל סטעיטס. אויך דער באַשלוס פון העכסטן געריכט, אַז ראַסן דיסקרימינאַציע אין די שולן איז פאַרבאָטן פון דער קאָנסטיטוציע, איז פון היסטאָרישער באַדייטונג.

* * *

אָט דאָס, בקיצור, איז געווען די לאַגע אין דעם פאַרגאַנגענעם יאָר. די אויסזיכטן פאַרן קומענדיגן יאָר הענגען אָפּ פון אינז אַליין, פון אונזערע פירונגען און טעטיגקייטן. עס זיינען פאַראַן אַלע נייטיגקייטן פאַר אַ בעסער יאָר פאַר דער מענטשהייט ווי די ביז־איצטיגע יאָרן. אויב נאָר מיר וועלן זיך נעמען די מי צו אַרבעטן דערפאַר און קעמפן פאַר דעם אויב עס וועט זיין נייטיג. מיר מוזן זיין גרייט צו קעמפן פאַר אַ בעסערער אָרדענונג, פאַר אַ בעסערער וועלט, מיט אַלע מיטלען און אויף אַלע געביטן; קעמפן כסדר פאַר פאַרבעסערונגען, טריט נאָך טריט. און מיר מוזן כסדר האַלטן אינזער אויג אויף דעם הויפּט־ציל: פרייהייט, פרידן און שפע פאַר דער גאַנצער מענטשהייט.

●

גוטע אויסזיכטן פאַר אייניקייט אין די יוניאָנס

די אויסזיכטן אַז מיר זאָלן אין גיכן ווידער האָבן איין פאַראייניגטע טרייד יוניאָן באַוועגונג דאָ אין לאַנד, זיינען איצט זייער גוטע. די רעזאָלוציע, וואָס די קאָנווענשאָן פון דעם „קאָנגרעס אין אינדאָסטריעל אָרגאַניזיישאָנס" אין לאָס אַנדזשעלעס האָט אָנגענומען לעצטן חודש און די באַגריסונג פון פּרעזידענט דזשאָרדזש מיני פון דער אַמעריקען פעדערײשאָן אָוו לייבאָר צו דער קאָנווענשאָן האָבן באַוויזן ווי אויפריכטיג עס איז דער באַגער פון די הויפּט־פירער פון ביידע צענטראַלע פעדעראַציעס צו פאַרהיילן דעם ריס וואָס האָט פאַנאַנדערגעטיילט די אַמעריקאַנער טרייד יוניאָן באַוועגונג מיט קנאַפּע צוואַנציג יאָר צוריק.

שוין דאָס אַליין וואָס פּרעזידענט מיני האָט אָפיציעל באַגריסט די סי. אײַ. אָ. קאָנווענשאָן האָט געוויזן די געביטענע באַציאונג צווישן די צוויי אָרגאַניזאַציעס. צום ערשטן מאָל אין דער געשיכטע פון דער אַמעריקאַנער טרייד יוניאָן באַוועגונג, וואָס דער הויפּט פון דער גרעסטער יוניאָן פעדעראַציע באַגריסט פריינדלעך אַ קאָנווענשאָן פון אַ יוניאָן־קערפּערשאַפט, וואָס איז אַנטשטאַנען דורך אַן אָפּשפּאַלטונג און מיט וועלכער זי האָט יאָרן־לאַנג אָנגעפירט אַ קאָנקורענץ־קאַמף. נאָך באַדייטענדיגער איז מיני'ס זאָגן אין דער באַגריסונגס־טעלעגראַמע: „איך גלויב אויפריכטיג אַז די צייט איז רייף פאַר אַקציע פאַר דעם ציל" (צו פאַראייניגן ביידע יוניאָנס).

אין דער רעזאָלוציע וואָס איז אָנגענומען געוואָרן ביי דער סי. אײַ. אָ. קאָנווענשאָן האָט די הויפּט־פירערשאַפט, וואָס פירט אָן די פאַרהאַנדלונגען וועגן פאַראייניגונג, געקראָגן אַ פרייע האַנט, ניט געצאַמט פון פאַראויס־באַשטימטע תנאים. דאָס ווייזט אַז אויך די פירער פון סי. אײַ. אָ. זיינען גרייט איינצוגיין אויף קאָמפּראָמיסן וואָס וועלן זיין נויטיג אום צו מאַכן מעגלעך די פאַראייניגונג. מען מעג דעריבער דערוואַרטן אַז קיינער פון די צדדים וועט פאַראורזאַכן שטערונגען און וועט טאָן אַלץ וואָס מעגלעך אַז די פאַראייניגונג זאָל דערפאָלגרייך דורכגעפירט ווערן.

דער אויפריכטיגער פאַרלאַנג צו פאַראייניגן אַלע טרייד יוניאָנס אין לאַנד אין איין פאַראייניגטער צענטראַלער אָרגאַניזאַציע איז אַ רעזולטאַט פון די אינדוסטריעלע ענדערונגען אין לאַנד און פון דער אינערלעכער אַנטוויקלונג פון די יוניאָנס, פון איין זייט, און פון דער פּאָליטישער רעאַקציע און דעם פאַרשטאַרקטן אָנגריף אויף די יוניאָנס מצד די אינדוסטריאַליסטן און זייערע מענשן אין דער רעגירונג, פון דער צווייטער זייט. די אינדוסטריעלע ענדערונגען און די צונויפגאָסונג פון די יוניאָנס צו די ענדערונגען האָבן פּאַקטיש אָפּגעווישט דעם הויפּט־אונטערשייד וואָס האָט פאַנאַנדערגעטיילט די פעדערײשאָן און האָט געשאַפן דעם סי. אײַ. אָ. די אַ. פ. אָוו ל. איז שוין ניט מער אַ ריינע פאַך־יוניאָן אָרגאַניזאַציע, פּונקט ווי דער סי. אײַ. אָ. באַשטייט ניט מער דורך און דורך פון אינדוסטריעלע יוניאָנס. ביידע האָבן איצט פאַך־יוניאָנס און אינדוסטריעלע אָרגאַניזאַציעס לויט די באַדינגונגען אין דער אינדוסטריע וואָס יעדע פון זיי קאָנטראָלירט. די פּערזענלעכע ביטערקייט וואָס האָט אַמאָל געהערשט צווישן די פירער פון ביידע לאַגערן האָט שוין אויך אויסגעוועפּט. די וויכטיגסטע פון זיי זיינען נישטאָ מער און די איבערגעבליבענע האָבן זיך שוין אָפּגעקילט. דאָס מאַכט באַדייטענדיג גרינגער ווידער צו פאַראייניגן די אָרגאַניזאַציע.

אַ חוץ אָבער דער נאַטירלעכער צוציאונגס־קראַפט פון אַרבעטער יוניאָנס צו פאַראייניגן זיך כדי צו פאַרגרעסערן זייער מאַכט אין אַנזען, ווירקט אין דער זעלביגער ריכטונג דער אויסערלעכער דרוק פון די אָנגריפן פון די אַרבעטער־שונאים אויף אַלע יוניאָנס זיי אָפּצושוואַכן און פאַרניכטן. דער אַלוועלטלעכער אינסטינקט פון זעלבסט־דערהאַלטונג ברענגט די יוניאָנס צוזאַמען אין דיקטירט זייער דערנעענטערונג און צוזאַמענשמעלצונג. די אַנטי־יוניאָן געזעצן, וואָס זיינען אָנגענומען געוואָרן פון דער פעדעראַלער און סטייט־רעגירונגען די לעצטע פּאָר יאָר, זינט דער „ניו־דיעל־פער־דיעל" איז פאַרביטן געוואָרן מיט דער פילאָזאָפיע אַז „וואָס עס איז גוט פאַר די טראַסטן איז אויך גוט פאַרן לאַנד" האָט אייפגעטאָן פאַר דער דערנעענטערונג און ענדגילטיגער פאַראייניגונג פון די יוניאָנס פּונקט אַזוי פיל ווי דער פאַרלאַנג פון די אַרבעטער צו פאַראייניגן זיך כדי צו פאַרשטאַרקן זייער מאַכט אין זייערע באַציאונגען מיט די אַרבעטסגעבער און מיט דער רעגירונג.

יאָ, די אַמעריקאַנער טרייד יוניאָן באַוועגונג שטייט אויפן שוועל פון אַ נייער עפּאָכע. די פאַראייניגונג פון דער פעדערײשאָן אין דעם סי. אײַ. אָ. וועט זיכער ווירקן אַז אויך די אַנדערע שפּליטערן פון דער טרייד יוניאָן באַוועגונג זאָלן זיך סוף כל סוף איינשליסן אין דער פאַראייניגטער פעדעראַציע. מיר באַגריסן די יוניאָנס און די אַרבעטער מיט דער אומגעהויערער וויכטיגער געשעענישׁ.

אין לויף פון חודש

פון ש. פאַרבער

דער מעקאַרטי־בלאָטער אויסגעשטאָכען. — די ווירקונג וואָס דאָס וועט האָבן אויפן פּאָליטישן לעבן. — אַ דריטע פּאַרטיי פון אַרכי־רעאַקציאָנערן אָנשטאָט פון ראַדיקאַלן. — טשוירטשיל׳ס אויפדעקונג וועגן זיין אַמאָליגער גרייטקייט צו באַוואָפענען די נאַציס. — טאָלעראַנץ מיט אַ ווערך.

די פאַרדאַמונג פון סענאַטאָר מעקאַרטי, וואָס איז אָנגענומען געוואָרן מיט אַזאַ ריזיגע מערהייט שטימען פון זיינע קאָלעגן, האָט געווירקט ווי דער שטאָך פון אַ נאָדעל אויף אַן אָנגעריסענעם בלאָטער. עס האָט אַרויסגעשטויסן פון פּאָליטישן קערפּער אַ ביסעל שמוץ און מאַטעריע און געמאַכט אַן עפענונג אַרויסצולאָזן די אָנגעזאַמעלטע פוילע גאַזן פון אונטערן הויט, וואָס האָט אומדערפאַרענע מענשן געמאַכט גלויבן אַז דאָרט איז אַ סאָלידער אַנוואוקס. מעקאַרטי, דער פּעאיגסטער דעמאַגאָג וואָס איז ווען אויפגעקומען אין דער אַמעריקאַנער פּאָליטישער אַרענע; דער פאַרשפּרעכער און וואָרטזאָגער פון דעם עקסטרעם רעאַקציאָנערן פליגעל אין קאָנגרעס און דער פאַנען־טרעגער פון אַלע פינצטערע כוחות אין לאַנד, מיט זומען די העכסטע פּאָליטישענס, געוועזענער און אַפילו דער פּרעזידענט פון די פאַראייניגטע שטאַטן האָבן זיך מורא געהאַט איינצורייסן, איז פון זיינע קאָלעגן געשטעמפּעלט געוואָרן ווי איינער וואָס „האָט געבראַכט אומ׳כבוד און שאַנד אויפן סענאַט און צוריקגעהאַלטן און געשטערט זיין טעטיקייט, דורך באַשימפּען, באַליידיגן זיינע קאָלעגן פאַר טאָן זייער פליכט". אַ פּאָליטישן מיט אַזאַ רעפּוטאַציע פון דעם סענאַט פון די פאַראייניגטע שטאַטן קען שוין ניט דערוואַרטן צו שפּילן וועלכע עס איז ראָלע אין עפנטלעכן לעבן. דאָס שיינט עס באַגרייפט שוין אַפילו מעקאַרטי אַליין. טראָץ זיין חוצפה׳דיגער חוזק־שמייכל אויפן פּנים די גאַנצע צייט פון די פאַרהאַנדלונגען אין סענאַט איבער זיין פאַרדאַמונגס רעזאָלוציע, האָט ער נאָך זיין פאַרורטיילונג שוין אַפילו ניט געוואַגט צו באַטייליגן זיך אין דעם פאַרהער פון געוויסע עדות פאַר זיין אייגענע סאַב קאָמיטע, און האָט בלויז אויסגענוצט די געלעגנהייט אָנצופאַלן אויף פּרעזידענט אייזענהאַוער, און דערמיט געמאַכט אַפילו מאַנכע פון זיינע פריינד זיך אָפּצוטרייסלען פון אים.

מעקאַרטי׳ס מפּלה מיינט נאָך אָבער ניט אַז דאָס לאַנד איז שוין פּטור געוואָרן פון דער עקסטרעם רעאַקציאָנערער געזינדעל אָדער פון איר גרויסן איינפלוס אין דער רעגירונג. דער פאַקט וואָס אַ העלפט פון די רעפּובליקאַנער סענאַטאָרן, וואָס זיינען אַנוועזנד געווען ביי דער אָפּשטימונג — 22 פון 45 האָבן געשטימט געגן טאַדלען מעקאַרטי׳ן, טראָץ זיינע אַטאַקעס אויף די הויפּט־פירער פון זייער פּאַרטיי באַווייזט, אַז זיי זיינען ניט געגן מעקאַרטי׳ס טעראָריזירן און באַליידיגן די בירגער און זיין טרעטן מיט די פיס די ציווילע רעכט פון יעדן ליבעראַלן מענשן וואָס שטימט ניט איין מיט זיינע אולטראַ־רעאַקציאָנערע, און פּאַקטיש פאַשיסטישע מיינונגען. אַפילו צווישן די דעמאָקראַטישע סענאַטאָרן, וועלכע האָבן אַלע געשטימט פאַר דער פאַרדאַמונגס־רעזאָלוציע, זיינען אויך פאַראַן היבשע עטלעכע פון מעקאַרטי׳ס חדר. זיי האָבן בלויז געשטימט געגן אים, אויס פּאַרטיי־פּאָליטיק ווייל ער איז אַ רעפּובליקאַנער. דאָס מיינט, אַז די עקסטרעמע רעאַקציאָנערן האָבן נאָך אַלץ אַ מערהייט אין סענאַט און מעגלעך, אויך אין קאָנגרעס, און מען איז נאָך פון זיי ניט פּטור.

* * *

טראָץ דעם אָבער איז די מעקאַרטי פאַרדאַמונג אַ וויכטיגע דערגרייכונג, וואָס וועט ברענגען אַ באַדייטענדיגן נוצן דער געזעלשאַפט. און דאָס וויכטיגסטע, וואָס דער קאַמף אַרום דער רעזאָלוציע צו פאַרדאַמען סענאַטאָר מעקאַרטי האָט אויפגעטאָן, איז דאָס וואָס עס האָט געצוואונגען יעדן פּאָליטישן צו ווייזן זיין קאָליר. אונטער נאָרמאַלע באַדינגונגען איז זייער שווער צו וויסן וואָס עס זיינען די אמת׳ע איבערצייגונגען פון די אַמעריקאַנער פּאָליטישע טוער. אונטער דער צוויי־פּאַרטיי סיסטעם, האָט יעדע פּאַרטיי אין אירע רייען אַ גאַנצע רייע פון פּאָליטישע נאָכפאָלגער פון עקסטרעם רעכטס ביז צו כמעט לינקס. דער גערודער אַרום מעקאַרטי׳ן האָט יעדן פון זיי אַרויסגעבראַכט אין דער עפנטלעכקייט און מען האָט דערזען ווער וואו עס שטייט.

נאָך וויכטיגער איז דאָס וואָס עס האָט אויפגעדעקט די באַהאַלטענע קוואַלן פון וואַנען די רעאַקציאָנערע, כמעט פאַשיסטישע פּאָליטישענס קריגן פינאַנציעלע הילף און געזעלשאַפטלעכן אָנשפּאַר. ספּעציעל האָט זיך עס אַרויסגעוויזן דורך דער באַוועגונג צו זאַמלען צען מיליאָן אונטערשריפטן אויף אַ פּעטיציע צום סענאַט ניט צו טאַדלען מעקאַרטי׳ן. עס האָט זיך באַוויזן אַז זייער פינאַנציעלע שטיצע קומט מערסטענס פון געוויסע אויל־מאַגנאַטן פון טעקסעס און זייער פּאָליטישע און געזעלשאַפטלעכע באַזע זיינען די אויסגעדינטע גענעראַלן וואָס קענען ניט שלום מאַכן מיטן געדאַנק צו פאַרבלייבן אָפּגעשלאָגענע הישענית, און די פינצטערע קאַטוילישע קליקעס, וואָס ווילן זען דאָ איינגעשטעלט אַ קירכע הערשאַפט.

וויכטיג איז אויך דאָס וואָס עס האָט נאָך שטאַרקער צעטרייסלט די רעפּובליקאַנישע פּאַרטיי און זי צעשפּאַלטן נאָך מער ווי געווען. די שנאה וואָס די מעקאַרטי אָפּעריע האָט אָנגעצינדן אין די רייען פון דער רעפּובליקאַנער פּאַרטיי, וועט זיך ניט איינשטילן אַזוי גרינג. אָט די שנאה, און צוגאָב צו די פּאָליטישע מיינונגס פאַרשידענהייטן און אינטערנאַציאָנאַלע פּאָליסיס צווישן דעם מעסיגערן אייזענהאַוער פליגעל פון דער פּאַרטיי און דעם איזאָלאַציאָניסטישן און רעאַקציאָנערן פליגעל צו וועלכן עס געהערט סיי דער וויס־פּרעזידענט ניקסאָן און דער פירער פון דער סענאַט מערהייט, נאָולאַנד, וועט דעם אינערלעכן קאַמף אין די רייען פון די פּאַרטיי־פירער נאָך פאַרשאַרפן. מאַכט אין דזשאָב אינטערעסן פון די קליקעס, ספּעציעל ווען די רעפּובליקאַנער וועלן מער ניט האָבן דעם פּאַטראָנאַזש און די געלעגנהייטן פון דער מערהייט־פּאַרטיי אין קאָנגרעס, וועט טאָן דאָס איבעריגע. דער רעזולטאַט דערפון מוז זיין אַ פאַטאַלע אָפּשוואַכונג פון דער פּאַרטיי פאַר די נאַציאָנאַלע וואַלן פון 1956.

די ערשטע סימנים פון צעפאַלונג פון דער רעפּובליקאַנישע פּאַרטיי האָט זיך שוין באַוויזן. אַ גרופּע רעפּובליקאַנער איינפלוסרייכע פּאָליטישענס אין אָקלאַהאָמאַ אָרגאַניזירט שוין אַ נייע פּאָליטישע פּאַרטיי פאַרן סטייט אונטערן נאָמען „קאָנסטיטוציאָנעלע פּאַרטיי". די באַריכטן זיינען, אַז אָט די נייע פּאַרטיי גייט זיך פאַראייניגן מיט דער גרופּע אין טעקסעס, וואָס האָט אין די הייאָריגע וואַלן אַרויסגעשטעלט אין יענעם סטייט פיר קאַנדידאַטן אויפן צעטל פון אַ ניי־געגרינדעטע „קאָנסטיטוציאָנעלע פּאַרטיי"; דער פּראָגראַם פון דער נייער פּאַרטיי אין אָקלאַהאָמאַ, איז לויט דער דערקלערונג פון איר טשערמאַן, „פאַר מעקאַרטי און געגן אייזענהאַוער".

אָט די צוויי גרופּעס אין טעקסעס און אין אַלקאַהאָמאַ זיינען בלויז די אָנזיכטיגע שפּיצן פון די אַרכי־רעאַקציאָנערע קליקעס אין לאַנד וואָס האָבן אָפן רעבעלירט געגן די פאַר זיי צו ליבעראַלע פּאָליסיס פון דער אייזענהאַוער אַדמיניסטראַציע. צו זיי וועלן אָן ספק צושטיין אַזוינע גרופּעס ווי קוירנעל מעקאַרמיק׳ס האַלב אָפיציעלע פּאַרטיי „פאַר אַמעריקע"; די „קאָמיטע פאַר קאָנסטיטושאָנעל גאָווערנמענט" און די האַלב פאַשיסטישע קליקעס וואָס אָפּערירן אין געוויסע געגנטן האַלב געהיים. אַז אָט דאָס גאַנצע געזינדעל האָבן פאַרבינדונגען צווישן זיך און קענען גיך פאַראייניגט ווערן און אַרויסטרעטן צוזאַמען האָט באַוויזן די טיכטיגקייט און גיכקייט מיט וועלכע זיי האָבן זיך צוזאַמענגענומען און אָרגאַניזירט די באַוועגונג צו שאַפן צען מיליאָן אונטערשריפטן אויף דער פּעטיציע צום סענאַט צו ריין־וואַשן סענאַטאָר מעקאַרטי.

אייב דאָס זאָל באמת געשען און די גרופּע זאָל זיך אָפּשפּאַלטן פון דער רעפּובליקאַנער פּאַרטיי פאַר די וואַלן פון 1956 וועט די רעפּובליקאַנער פּאַרטיי זיכער פאַרלירן. עס איז אויך זיכער אַז דער עקסטרעם רעאַקציאָנערער פליגעל וואָס וועט זיך אָפּרייסן פון די רעפּובליקאַנער וועט ניט קענען געווינען די וואַלן. דאָס אַליין איז שוין אַ געווינס.

אָבער דאָס איז ניט אַלץ. נאָך וויכטיגער ווי די רעזולטאַטן אין די קומענדיגע נאַציאָנאַלע וואַלן איז די ווירקונג וואָס דאָס וועט האָבן אויף דעם פּאָליטישן לעבן פון לאַנד.

פאַר איבער דריי־פערטעל יאָר הונדערט זיינען געמאַכט געוואָרן אָנשטרענגונגען פון ליבעראַלע אָדער ראַדיקאַלע עלעמענטן צו אָרגאַניזירן אַ דריטע פּאָליטישע פּאַרטיי אין לאַנד וואָס זאָל פאַרטרעטן זייערע מיינונגען אין קאָנגרעס און זיינען אַלע מאָל דורכגעפאַלן. געניג צו דערמאָנען די „סינגעל טעקסערס" פון פריערדיגן יאָרהונדערט און די „פּראָגרעסיווע", די „פאַרמער לייבאָר" פּאַרטייען און די סאָציאַליסטישע און טרייד יוניאָן פּאַרטייען די לעצטע יאָרן. זיי אַלע זיינען איינגעקומען, געוואַקסן אַ שטיקעל צייט און סטאַגנירט אָדער זיך אויפגעלייזט. איצט ווייזט זיך אַ מעגלעכקייט אַז די ישועה זאָל דאָ קומען פון דער פאַרקערטער ריכטונג. די עקסטרעמע רעאַקציאָנערן זאָלן זיך אַליין אויסטיילן פון קהל און שאַפן זייער אייגענע פּאָליטישע אָרגאַניזאַציע. אַזאַ אָרגאַניזאַציע וועט מיט דער צייט איינזאַפּן אַלץ וואָס איז פינצטער און פויל אין דער געזעלשאַפט, סיי פון דער דעמאָקראַטישער און סיי פון דער רעפּובליקאַנישער פּאַרטיי און איבערלאָזן די מער ליבעראַלע, בירגערלעכע עלעמענטן, וועלכע וועלן אויך געצוואונגען זיין צו פאַראייניגן זיך. עס וועט דעמאָלט זיין אַ האָפענונג אַז דאָס פּאָליטישע לעבן אין אַמעריקע זאָל ווערן מיט לייטן גלייך. פּאַרטייען וועלן פאַרטרעטן באַשטימטע אָנשויאונגען און פּרינציפּן אַנשטאָט צו זיין בלויז אַן אינסטרומענט פון דזשאָב־זוכענדיגע און הערשאַפט־גליסטיגע פּרינציפּלאָזע פּאָליטישענס ווי הייַנט־צו־טאָג.

* * *

ווינסטאָן טשוירטשיל׳ס אויפדעקונג אַז אין 1945, נאָך איידער די נאַציס האָבן זיך אונטערגעגעבן האָט ער געבעטן אַמעריקע ניט צו פאַרניכטן די פאַרכאַפּטע דייטשע געווער ווייל זיי וועלן מעגלעך צונויץ־קומען אויף באַוואָפענען די דייטשן כדי ניט צו דערלאָזן די באָלשעוויקעס זיך אַריינצורייסן טיפער אין מערב אייראָפּע, האָט אַרויסגערופן אַ שטורעם פון אַנטריסטונג אין אַלע קרייזן. קאָמוניסטן און זייערע נאָכלויפער ניצן עס פאַר אַ באַווייז אַז רוסלאַנד איז גערעכט, וואָס זי געטרויט ניט די דעמאָקראַטישע מלוכות; סאָציאַליסטן און ליבעראַלן זיינען איבעראַשט וואָס דער פּרעמיער פון דעמאָקראַטישן ענגלאַנד איז אין מיטן פון קאַמף געגן די נאַצי בעסטיעס גרייט געווען צו באַוואָפענען זיי פאַר אַ קאַמף געגן אַ פאַרבינדעטער מלוכה. קאָנסערוואַטיווע, דערפאַרענע פּאָליטיקער ווידער, וואָס ווייסן, אַז טשוירטשיל׳ס מורא פאַר די סאָוועטישע פאַרכאַפּונגען פון פרעמדע לענדער איז געווען גערעכטפערטיגט, פילן, אַז טשוירטשיל האָט אַזאַ סוד ניט געטאָרט אויסזאָגן.

איז אָט די קריטיק זיכער באַרעכטיגט. טשוירטשיל אַליין האָט פאַקטיש צוגעגעבן אַז ער האָט זיך באַוואָרנט און האָט עס צוגעשריבן צו עלטער־שוואַכקייט... אַ וואונדער איז אָבער וואָס דערפאַרענע מענטשן אין פּאָליטיק זיינען אַזוי שטאַרק איבעראַשט פון אָט דער האַנדלונג. האָט דען ייער עס אין טאָקע געגלייבט אַז די פאַראייניגונג פון די מערב־אייראָפּעאישע לענדער מיטן סאָוויעטן־פאַרבאַנד צו פירן בשותפות דעם קאַמף געגן די נאַצי־פאַשיסטישע אַגרעסאָר איז געווען אַ ליבע־שידוך? איז עמיצער געווען אַזוי נאַאיוו צו גלייבן אַז די מערב־אייראָפּעאישע מלוכה־פירער און די סאָוועטישע הערשער האָבן עס איז באמת געטרויט אָדער געקענט טרויען איינער דעם צווייטן? זיכער האָבן דאָך די מענטשן ניט פאַרגעסן דעם סטאַלין־היטלער אָפּמאַך וואָס האָט געעפנט דעם וועג פאַר דעם נאַצי־אַנגריף אויף פּוילן און מעגלעך געמאַכט פאַר די באָלשעוויקעס צו פאַרשלינגען האַלב פּוילן, די באַלטישע פּראָווינצן און אַ שטיק פינלאַנד. זיי געדענקען אויך אָן ספק די מאַנעוורעס אַרום דעם „צווייטן פראָנט" ווען די קאָמוניסטן האָבן געקערט וועלטן, אַז עס זאָל געעפנט ווערן אין מערב־אייראָפּע, כדי עס זאָל בלייבן אָפן דער וועג פאַר די סאָוועטישע אַרמייען צו דרום. און טשוירטשיל׳ס באַשטיין אַז דער אָנגריף זאָל גיין דורך די באַלקאַנען כדי ניט צו דערלאָזן רוסלאַנד אויסצושטרעקן אירע לאַפּעס אויף די דאַרדאַנעלן און קליין אָזיע. די בעסטע כאַראַקטעריסטיק פון דער פריינטשאַפט צווישן צוויי מלוכות, וואָס זוכן אָנצוהאַלטן אָדער אויסצושפּרייטן זייער קאָלאָניאַלע מאַכט קען מען געפינען אין קרילאָוו׳ס פאַבעל „כאַבאַטשאַיאַ דרוזשבאַ" (הינטישע חבֿרשאַפט) וואו ער שילדערט ווי הינטישע פריינטשאַפט האַלט בלויז אָן ביז דער קוכער וואַרפט זיי אַ ביין. פאַר אַ פעטן קאָלאָניאַלן ביסן זיינען די פריינטלעכסטע שטאַטסלייט גרייט צו מ׳ית׳ן איינער דעם צווייטן.

* * *

די מענשהייט גייט איצט דורך אַ פּעריאָדע פון רעאַקציע און ווי אַלע מאָל אין אַזאַ צייט הייבט דער קלעריקאַליזם אויף דעם קאָפּ. כמעט אין אַלע לענדער האָבן די דינער פון רבונו־של־עולם זיך גענומען אַריינצוצווינגען זייער ממשלה אויפן פּאָליטישן און געזעלשאַפטלעכן לעבן פון דער באַפעלקערונג. דאָס טרויעריגסטע דערביי איז וואָס עס געלינגט זיי טאַקע אין פילע פלעצער צו פאַרטומלען דעם עולם, טעראָריזירן די געגנער און ווערן אַ מאַכט.

די קאַטוילישע קירך באַהערשט די רעגירונגס־פּאַרטייען אין איטאַליע און אין מערב־דייטשלאַנד און איז אין דער רעגירונגס־קאָאַליציע אין בעלגיע און אין דער נעטערלאַנד. פון שפּאַניע און פּאָרטוגאַל איז דאָך אָפּגערעדט. אין פראַנקרייך זיינען זיי אַ מאַכט. דער וואַטיקאַן קריגט אַלץ מער איינפלוס אין אינטערנאַציאָנאַלע פראַגעס און זיינע דינער ווערן אַלץ דרייסטער איבעראַל, אַפילו ביי אונז אין אַמעריקע. אין אַ ווענדונג צום עולם האָט אַן אַמעריקאַנער קאַרדינאַל געזאָגט פאַריגן חודש, אַז „די קירכע דאַרף זיך אָפּגעבן ניט בלויז מיט רעליגיעזע ענינים נאָר זי דאַרף אויך האָבן אַ דעה אויף געזעלשאַפטלעכע פראַגעס".

די פּראָטעסטאַנטישע קירכע שטייט ניט ווייט אָפּ פון דער קאַטוילישער. אַ פּראָטעסטאַנטישער צוזאַמענפאָר אין לייפּציג האָט אָנגענומען באַשלוסן איבער אַלע וויכטיגע מלחמה־פראַגען און סאָציאַליסטן זיינען גרייט צו איינגיין מיט זיי אויף געגנזייטיגער שטיצע: דאָ אין אַמעריקע האָט די מעטאָדיסטישע קירכע איינגעשטעלט אַ ספּעציעלע ביוראָ פאַר באַציאונגען צווישן דער קירך און די פאָלקס שולען. דער צוועק איז, אַז מען זאָל אין די שולן לערנען מיט די קינדער אַ ביסעל רעליגיע...

אויך אין אונזער אידיש וועלטעל האָט זיך לעצטענס באַדייטענדיג פאַרשטאַרקט דער איינפלוס פון רעליגיע. ניט נאָר צווישן די וואָס גלויבן טאַקע. נאָר אויך צווישן ניט־גלויביגע איז עס אַריין אין דער מאָדע. אַפּיקורסישע טאַטעס מאַכן שוין בר־מצוה׳ס ניט נאָר זייערע אינגלעך, נאָר אויך די מיידעלעך: מ׳גייט שוין אין שוהל ניט דווקא יום כיפּור און מען בענטשט אַפילו ליכט...

דאָס אַלץ איז אָבער אַ קינדער־שפּיל אין פאַרגלייך מיט דער חוצפּה און הפקרות פון דעם שוואַרצן געזינדל אין ישראל. די לעצטע עטלעכע וואָכן האָבן די רעליגיעזע פאַנאַטיקער פון ירושלים, די נטורי קרתא, אָנגעהויבן אַ פּאַקטישע מלחמה אַרויפצוצווינגען זייערע דינים אויף דער גאַנצער באַפעלקערונג — איינגעשלאָסן די ניט־גלויביגע — און אָט די גאָטס סטראַפּטשעס קעמפן ניט מיט תהילים און תעניתים, נאָר מיט שטיינער און פּלעקער, מיט קלעפּ און ביקסעס, מיט באַפאַלן, באַשמוצן און באַליידיגן יונגע שול־קינדער. ווי די קאָרעספּאָנדענטן גיבן איבער, זיינען די פרומע חבֿרה באַפאַלן אויטאָמאָבילן און אָמניבוסן, וואָס האָבן געפירט שבת איינוואוינער צום ברעג פון ים און זיי באַוואַרפן מיט שטיינער. זיי האָבן געקעמפט געגן דער פּאָליציי און אַטאַקירט אַ קינדער־קלוב דערפאַר וואָס אינגלעך און מיידלעך באָדן זיך צוזאַמען אין שווים־באַסיינען און אָנגערופן די קינדער מיט די שענדלעכסטע נעמען.

שולדיג אין דעם איז די ווייכקייט און נאָכגיביגקייט פון די ניט־רעליגיעזע מענשען וואָס האָבן זיי די גאַנצע צייט אין אַלץ נאָכגעגעבן כדי אויסצומיידן אַן אָפענעם קאַמף. די רעגירונג האָט זיי שוין ביז איצט נאָכגעגעבן אין כשרות און אין פאַמיליע אָנגעלעגנהייטן. האָט זיי נאָכגעגעבן אין פילע פראַגן פון געצוואונגענעם שבת־רו. האָט זיי פּאַקטיש נאָכגעגעבן ניט צו נעמען פרויען אין דער אַרמיי־דינסט. און אַנשטאָט דאָס זאָל זיי באַפרידיגן און ווייכער מאַכן ווערן זיי ביי זיך אַלץ מער תקיף. זיי וועלן זיך ניט צופרידנשטעלן ביז זיי וועלן צוריקשטעלן אַלע דינים פון דער תורה איינגעשלאָסן די ארבע מיתות אָדער ביז מען וועט זיי באַהאַנדלען ווי זיי פאַרדינען לויט זייערע מעשים...

דאָס מיאוס׳טע אין דער גאַנצער אָנגעלעגנהייט איז די שטעלונג פון דער כלומרשטער ליבעראַלער אידישער פּרעסע דאָ אין אַמעריקע. אַנשטאָט אויפצוקלערן אירע לייענער דאָ אין לאַנד די שענדלעכע פירונגען פון די קנאים, פּראָבירט גאָר דער „טאָג מאָרגען־זשורנאַל" מוסר׳ן די ניט־פרומע, און אין אַן עדיטאָריעל אַז „דער עיקר אַז די ניט־פרומע זאָלן זיין טאָלעראַנט מיט די פרומע". דאָס, דוכט מיר, איז שוין טאָלעראַנץ מיט אַ ווערך, וואָס מען קען אין קיין אַנדער קרייז ניט געפינען.

די יוניאָנס קענען העלפן אָפּשאַפן דעם מאַנגעל אין וואוינונגען

פון ה. סיימאַן

דער מאַנגעל אין וואוינונגען איז איינע פון די איבלען, וואָס פּלאָגט די שטאָטישע איינוואוינער פון אַמעריקע פאַר די לעצטע עטלעכע יאָר. פון דעם מאַנגעל ליידט די גאַנצע שטאָטישע באַפעלקערונג. מער פון אַלע אָבער ליידן דערפון די אַרבעטער און די אָרעמע מיטעל־קלאַס, — די שיכטן פון דער באַפעלקערונג, וואָס זיינען ניט רייך גענוג צו צאָלן די אויסערגעוויינלעך הויכע דירה־געלט פאַר אַ לוקסוריעזע וואוינונג און ניט אָרעם גענוג צו קענען זיך אַריינציען אין די סובסידירטע קהל־הייזער, וואָס די שטאָט־פאַרוואַלטונגען .אָדער די מלוכה בויט פאַר די גאָר אָרעמע און נויט־באַדערפטיגע. אין דער קאַטעגאָריע קומט אַריין די איבערוויגנדע מערהייט פון די יוניאָן־מיטגלידער, קוואַליפיצירטע און אויך האַלב־קוואַליפיצירטע בעל מלאכות, האַנדעלס אַנגעשטעלטע און „ווייסע־קאַלנער" אַרבעטער.

דער מאַנגעל אין מאָדערנע וואוינונגען איז פאַראורזאַכט געוואָרען דערפון, וואָס דורך די צוויי וועלט־מלחמות איז פאַר אַ צייט אָפּגעשטעלט געוואָרען דאָס בויען פון נייע וואוינונגען און די פרייזן פאַר אַרבעט און מאַטעריאַלען זיינען זייער פיל געהעכערט געוואָרען. די רעגולאַציעס פון דער רעגירונג און די רענט־קאָנטראָל געזעצן, מיט וועלכע די מלוכה האָט זיך באַנוצט צו באַשיצן די באַפעלקערונג פון די פּראָפיט־דורשטיגע לענדלאָרדס, האָט אויך בייגעטראָגן, ביז אין אַ געוויסן גראַד. אַז די פּריוואַט אונטערנעמער זאָלן זיך ניט איילן צו בויען נייע געביידעס. אַזוי ווי דורך די יאָרען זיינען אַ געוויסע צאָל געביידעס פאַרניכטעט געוואָרען דורך אַלטקייט אָדער דורך פייער און די באַפעלקערונג האָט זיך פאַרגרעסערט און זי נויטיגט זיך אין מער וואוינונגען. איז ניט נאָר די דירה־געלט שטאַרק געהעכערט געוואָרען. נאָר עס איז געוואָרען זייער שווער פאַר אַ מענטשן מיט אַ מיטעלמעסיגע הכנסה צו געפינען אַ פּאַסיגע וואוינונג פאַר זיין פאַמיליע.

די וואוינונגס־פּראָבלעם איז פיל שווערער בייצוקומען ווי דער מאַנגעל אין וועלכע עס איז אַנדערע געברויכס־אַרטיקלען. אָן אַ וואוינונג איז שווער פאַר אַ מענטשן צו באַגיין זיך אפילו איין טאָג. מען קען זיך אויך ניט באַנוצן מיט אַ „סאַבסטיטוט", ווי דאָס ווערט געטאָן ווען עס פעלן אַנדערע אַרטיקלען פאַרן געברויך. מאַנגעל אין דירות פאַראורזאַכט ענגשאַפט מיט אַלע באַגלייט־דערשיינונגען, אומריינקייט, אומזיכערקייט, קראַנקהייט און פיזישע און סאָציאַלע אָפּגעלאָזנקייט. אין געפינען אַ לעזונג צו דעם פּראָבלעם זיינען דעריבער פאַראינטערעסירט ניט בלויז יחידים. יעדער פאַר זיך, נאָר אויך די געזעלשאַפט אַלס גאַנצע און פאַרשיידענע פּראָוועון זיינען געמאַכט געוואָרען, די לעצטע עטלעכע יאָר, כדי צו לעזן אָט די פּראַגע.

אין דער בעסטער לאַגע אָנצונעמען גלייך פּראַקטישע מיטלען איז געווען די רעגירונג, וועלכע האָט געהאַט די נויטיגע פינאַנסיעלע רעסורסן און געקענט גיך איינשטעלן דעם נויטיגן אַפּאַראַט צו דערמוטיגן און העלפן בויען ביליגע וואוינונגען. דורך דער איניציאַטיווע פון געוויסע כלל טוער און פּאָליטישע פּערזאָנען זיינען אָנגענומען געוואָרען געזעצן וואָס האָבן מעגלעך געמאַכט אַז די פעדעראַלע און סטעיט רעגירונגען זאָלן .העלפן די שטאָט־פאַרוואַלטונגען אויפצובויען מאָדערנע וואוינונגען אויפן פּלאַץ פון די אַלטע, פאַרוואָרלאָזטע הייזער און אין די ניט־פאַרבויטע קוואַרטאַלן אַרום־דער שטאָט.

די בוי־פּראָיעקטן, וואָס זיינען אונטער די געזעצן מעגלעך געוואָרען זיינען געווען פון צוויי סאָרטן: 1) די שטאָט־פאַרוואַלטונגען קענען מיט דער פינאַנציעלער הילף פון דער סטעיט און פעדעראַלער רעגירונג אַליין בויען הייזער פאַר די אָרעמסטע טיילן פון דער באַפעלקערונג און נעמען ביי זיי בלויז אַזויפיל דירה־געלט, ווי זיי זיינען אימשטאַנד צו צאָלן. און דעם דעפיציט וואָס עס וועט נויטיג זיין אויף אויפצוהאַלטן אַזעלכע וואוינונגען זאָל דעקן די שטאָט־פאַרוואַלטונג. און 2) סובסידירן פּריוואַטע בירגער צו בויען מאָדערנע. באַקוועמע הייזער מיט דירה־געלט וואָס דער אָרעמערער מיטעל־קלאַס קען צאָלן. די סובסידיע באַשטייט אין דעקן אַ טייל פון קאָסט פון באָדען. אין באַפרייען אָדער פאַרקלענערן די ריעל־עסטייט שטייערן אויף די ביליגע הייזער פאַר אַ צאָל יאָרן און ענלעכע קאָנצעסיעס.

די ניו יאָרקער שטאָט־פאַרוואַלטונג האָט זיך באַנוצט מיט דער געלעגנהייט אויף וויפיל דאָס איז פאַר איר מעגלעך געווען און האָט אויפגעטאָן אַ היבש ביסעל אויף דעם געביט פון פאַרקלענערן דעם מאַנגעל אין ביליגע וואוינונגען און איבערבויען געוויסע סלאַם־קוואַרטאַלן. לײדער, אָבער, האָט די שטאָט זיך געמוזט באַגרענעצן אויף בויען פאַר די בירגער מיט דער נידעריגסטער הכנסה. וואוינונגען פאַר דעם מיטעל־קלאַס זיינען ווייניג געבויט געוואָרען, אַ ביסעל דורך אינשורענס קאָמפּאַניס, ווי אַן אינוועסטירונג פאַר זייערע קאַפּיטאַלן מיט באַדייטנדיגע פּראָפיטן און זיכערקייט און דורך קאָאָפּעראַטיוון פאַר די איינוואוינער אַליין. די מערסטע פּריוואַטע בויער האָבן ניט געוואָלט אונטערנעמען די ביליגע וואוינונגען. ווייל עס איז אין דעם, לויט זייער רעכענונג, ניט געווען פאַר זיי גענוג פּראָפיטן. זיי האָבן זיך דעריבער פאַרנומען בלויז מיט בויען לוקסוריעזע דירות, וואָס בלויז די רייכע מענטשן קענען זיך פאַרגינען צו דינגען. דער רעזולטאַט איז. אַז ביז איצט איז גאָר ווייניג דערגרייכט געוואָרען אויפן געביט פון באַזאָרגן דעם אָרעמערן מיטעל־קלאַס מיט דירות און דער מאַנגעל איז כמעט ווי געווען.

אויב אָבער עס איז ניט פיל דערגרייכט געוואָרען צו לעזן די וואוינונגס־פּראַגע. איז אָבער יאָ באַוויזן געוואָרען דער וועג, ווי אַזוי דער פּראָבלעם קען געלייזט ווערן. די מעגלעכע לעזונג איז דורך קאָאָפּעראַטיוון. דאָס האָט אונז געלערנט די פאָלגנדע דערפאַרונג:

אין 1926 האָבן זיך אַ גרופּע אַרבעטער אָרגאַניזירט דורך דער איניציאַטיווע פון אַברהם קייזן און האָבן אויפגעבויט די ערשטע הייזער פון דער „אַמאַלגאַמייטעד האַוזינג" אין די בראָנקס מיט וואוינונגען פאַר 303 משפחות. זיי האָבן געקראָגן פון דער שטאָט־פאַרוואַלטונג געוויסע קאָנצעסיעס צווישן וועלכע עס איז געווען די באַפרייאונג פון צאָלן די פולע טעקסעס פאַר 25 יאָר. דורך דעם און דורך אַ גוטער אויפפּאַסונג ביים בויען און אַ פאַרהעלטניסמעסיג נידעריגן פּראָצענט אויפן מאָרטגעדזש, איז מעגלעך געווען צו האַלטן דאָס דירה־געלט אַזוי נידעריג ווי עלף דאָלאַר אַ חודש פער צימער. ביסלעכווייז איז די אונטערנעמונג אויסגעוואַקסן. ביז איצט זיינען דורך די אַמאַלגעמייטעד קאָאָפּעראַטיוון שוין באַזאָרגט מיט דירות אַרום דריי טויזנט משפחות אין דריי אונטערנעמונגען. אַ דאַנק דעם דערפאָלג פון אָט דער אונטערנעמונג האָט דער קאָאָפּעראַטיוו זיך געשאַפן אַן אויסגעצייכנטע רעפּוטאַציע ביי די רעגירונגס־מענטשן וואָס האָבן צו־טאָן מיט הייזער־בוי און אין די באַנקען. די אַמאַלגעמייטעד יוניאָן, וועלכע האָט געשפּאָנסאָרט אָט די ערשטע קאָאָפּעראַטיווע הייזער אונטערנעמונג האָט דורך דעם געוואונען אָנזען און עס איז באַוויזן געוואָרען. וואָס אַ גרופּע מענטשן קען אויפטאָן פאַר זיך אַליין דורך פאַראייניגן זייערע אייגענע באַגרענעצטע מיטלען. דער קאָאָפּעראַטיוו האָט דורכגעלעבט דעם שווערן קריזיס פון די אָנהייב דרייסיגער יאָרען ווען פילע פּריוואַטע הויז־אייגנטימער זיינען געטריבן געוואָרען צו באַנקראָט און האָט ניט נאָר באַזאָרגט די מענטשן מיט מאָדערנע וואוינונגען, שענערע ווי זיי האָבן געהאַט. נאָר איינגעשפּאָרט די קאָאָפּעראַטאָרס צענדליגער טויזנטער דאָלאַר אין רענט און אין שטייערן און מעגלעך געמאַכט פאַר זיי צו לעבן אין אַ ברייטערלעכער אַטמאָספערע.

אָט דער ביישפּיל פון די ערשטע קאָאָפּעראַטאָרס האָט געהאַט איר ווירקונג אויך אויף אַנדערע אָרגאַניזאַציעס. די „בראָדערהוד אָוו עלעקטריקעל וואָרקערס יוניאָן" האָט אויפגעבויט אין לאָנג־איילענד. געביידעס מיט וואוינונגען פאַר 2,004 משפחות; די בוטשער יוניאָן האָט אויפגעבויט קאָאָפּעראַטיווע הייזער אין ברוקלין; אַ ריי קאָאָפּעראַטיווע געביידעס זיינען אויך אויפגעבויט געוואָרען מיט דער הילף פון געוויסע פּראָמינענטע בירגער. ווען עס זיינען ניט געווען קיין אָרגאַניזאַציעס וואָס זאָלן עס טאָן.

אַ גאַנץ באַזונדער קאַפּיטעל זיינען די קאָאָפּעראַטיווע הייזער וואָס ווערן איצט געבויט אין „קאָרליערס הוק" אויף דער איסט סייד מיט דער הילף פון דער אינטערנעשאַנעל לעדיס גאַרמענט וואָרקערס יוניאָן.

דער געגענט וואו אָט די וואוינונגען ווערן געבויט, איז געווען איינער פון די צום ערגסטן פאַרוואָרלאָזטע געגענטן אין ניו יאָרק. עס פאַרנעמט אַ שטח פון דרייצן אַקער באָדען פון דזשעקסאָן פּאַרק ביז דעם איסט ריווער דרייוו און פון גרענד ביז דילענסי סטריט. די געביידעס זיינען דאָרטן געווען אַכט'ע חורבות. טענעמענט הייזער, וואָס זיינען שוין געווען אַלט ביים אָנהייב פון דעם יאָרהונדערט זיינען געווען ביז־שטעבלעך אָנגעפּראָפּט מיט נייע־אַריבערגעקומענע פּאָרטאָ ריקאַנער וואָס האָבן געוואוינט צו עטלעכע משפחות אין איין וואוינונג. צוזאַמען מיט די וואוינונגען זיינען דאָרט געווען קליינע פאַבריקלעך, גאַראַדזשעס און אַלערליי קרעמלעך פאַר דער אָרעמקייט. אַמאָל זיינען אָט די טענעמענטס געווען באַוואוינט פון גרינע אידען, ניט לאַנג אַריבערגעקומענע פון מעבר לים. אין דעם געגענט זיינען געווען די ערשטע פאַבריקלעך פון שניידעריי — דער צענטער פון סוועט־שאָפּ און היים־אַרבעט — קלאָוקס, ווייסטס, קיפּאַנעס. מענערישע הויזן און רעקלעך פלעגן דאָרט אויפגענייט ווערן פאַר די מאַנופאַקטשורערס. וואָס האָבן געהאַט זייערע שאָורומס אין די רייכערע גאַסן. ווען די אַרבעטער אין די טריידס זיינען אָרגאַניזירט געוואָרען אין יוניאָנס און זייער לעבנס סטאַנדאַרד איז געוואָרען העכער. האָבן זיי זיך פון דאָרט אַרויסגעקליבן אין אַנדערע טיילן פון שטאָט און זייער פּלאַץ האָבן ביסלעכווייז פאַרנומען די נייע־איינגעוואַנדערטע. צוליב דער ענגשאַפט אין דירות האָבן זיך אַריינגעצויגן עטלעכע משפחות אין איין וואוינונג. די לענדלאָרדס האָבן דאָס אויסגענוצט צו שינדן די הויט און נעמען רייכערישע רענט.

אָט דעם פאַרוואָרלאָזטן געגענט האָט עס איבערגענומען דער „איסט ריווער האַוזינג קאָאָפּעראַטיוו". אויף דעם פּלאַץ ווערן, מיט דער מאָראַלער און פינאַנסיעלער הילף פון דער אינטערנעשאַנעל, אויפגעבויט פיר 20־שטאָקיגע געביידעס מיט וואוינונגען פאַר 1,668 פאַמיליעס. יעדע וואוינונג האָט פון צוויי און אַ האַלב ביז פיר און אַ האַלב צימערן מיט אַלע מאָדערנסטע איינריכטונגען. פילע פון די וואוינונגען האָבן באַלקאָנען און טעראַסן צו פאַרברענגען אין דער פרייער לופט. און דאָס דירה־געלט וועט דאָרט זיין אין דורכשניט ניט מער ווי 17 דאָלאַר פער צימער אַ מאָנאַט. אין מאַנכע וואוינונגען — אַזוי נידעריג ווי בלויז דרייצן דאָלאַר אַ צימער און אין קיינער פון זיי ניט מער ווי 20 דאָלאַר אַ צימער.

יעדער וואָס איז באַקאַנט מיט דער לאַגע אין ניו יאָרק ווייסט, אַז ביי פּריוואַטע לענדלאָרדס מוז מען צאָלן ווייניגסטנס צוויי מאָל אַזוי פיל פער צימער פאַר ענלעכע וואוינונגען. ווי אַזוי־זשע איז עס מעגלעך געווען פאַר דעם קאָאָפּעראַטיוו צו בויען די הייזער אַז עס זאָל מעגלעך זיין צו דעקן די אויסגאַבן מיט אַזוינע נידעריגע רענט?

טיילווייז האָט דערצו געהאָלפן דאָס וואָס די שטאָט־רעגירונג האָט אונטער דעם געזעץ איבערגענומען די לאַנד פון די פּריוואַטע אייגנטימער און עס פאַרקויפט צום קאָאָפּעראַטיוו פאַר ווייניגער געלט ווי זיי האָבן באַצאָלט דערפאַר. דאָס האָט פאַרקלענערט די קאָסטן פון דעם באָדען מיט איבער צוויי מיליאָן דאָלאַר. נאָך מער האָט דער קאָאָפּעראַטיוו איינגעשפּאָרט דורך דעם וואָס די שטאָט וועט פאַר דרייסיג יאָר ניט נעמען קיין ריעל עסטעיט שטייערן פאַר די מאָדערנע הייזער מער, ווי זי האָט פריער באַקומען פאַר די חורבות, וואָס זיינען פריער געווען אויף זייער פּלאַץ. דורך דעם וועלן די קאָאָפּעראַטאָרס איינשפּאָרן נאָך פופצן מיליאָן דאָלאַר דורך די דרייסיג יאָר. צוזאַמען באַרעכנט עס די אייסגאַבן דורך די דרייסיג יאָר מיט אַרום זיבעצן מיליאָן דאָלאַר און מאַכט מעגלעך צו פאַרקלענערן די רענט פער צימער מיט אַזוי פיל.

אָט די קאָנצעסיעס קענען אָבער אויך קריגן פּריוואַטע בילדערס אויב זיי שטימען איין צו באַגרענעצן דאָס דירה־געלט פאַר די לאָקאַטאָרן און זייערע פּראָפיטן. איינציגע אַזוינע הייזער זיינען געבויט געוואָרען און ווערן נאָך איצט געבויט. אין קיינע פון זיי איז אָבער די רענט ניט אַזוי נידעריג ביי די זעלביגע איינריכטונגען ווי אין די קאָאָפּעראַטיווע הייזער. די הויפּט־אורזאַכן זיינען דריי:

ערשטנס, וואָס די בויער פון די קאָאָפּעראַטיווע הייזער רעכענען ניט קיין פּראָפיטן פאַר זיך. זייער ציעל איז צו העלפן מענטשן זיך צוזאַמענצונעמען און בויען וואוינונגען בשותפות פאַר זייער אייגענעם געברויך; צווייטנס, דאָס וואָס די נויטיגע אינוועסטירונגען איבערן מאָרטגעדזש ווערן געמאַכט פון די איינוואוינער אַליין דורך איינצאָלן (און די אינטערנעשאַנעל הייזער) אַרום 625 דאָלאַר פער צימער וואָס יעדער פון זיי פאַרנעמט. זיי דאַרפן דעריבער ניט צאָלן די פּראָצענטן און פּראָפיטן וואָס פּריוואַטע אונטערנעמער רעכענען פאַר די אינוועסטיציעס; דריטנס, דאָס וואָס די קאָאָפּעראַציע. אָפּערירענדיג דורך דער אָרגאַניזאַציע און איינצייענדיג די דערפאַרונג פון אַזאַ עקספּערט אין הייזער־בוי ווי מר. אַברהם קייזן, דירעקטירן די אַרבעט, שפּאָרן אין די פּראָפיטן און „קאָמישאַנס" פון אַלערליי פאַרמיטלער דורך אַליין אַרויסגעבן די אַרבעט דירעקט צו די בוי־קאָנטראַקטאָרס.

אין דעם פאַל פון די אינטערנעשאַנעל־הייזער איז אין צוגאַב אויך איינגעשפּאָרט געוואָרען אַ היבשע מטבעה דורך דעם וואָס די אינטערנעשאַנעל האָט געמאַכט די מאָרטגעדזש הלוואה פון פופצן מיליאָן דאָלאַר, פון איר אייגענער קאַסע איינשפּאָרענדיג די אינס פּראָצענט וואָס מען דאַרף צאָלן דער האַוזינג אַדמיניסטראַציע פאַר גאַראַנטי און דאָס אַרייןלייגן אַ סומע פון אַרום זיבעצן מיליאָן דאָלאַר ביז די הייזער וועלן אויפגעבויט ווערן.

דער קאָנטראַסט צווישן די פירונגען פון אַ קאָאָפּעראַטיווער בוי־אָרגאַניזאַציע און אַ פּריוואַטע קאָרפּאָריישאַן ביי די סאָרטן אונטערנעמונגען איז קלאָר אַרויסגעבראַכט געוואָרען ביים פאַרהער פון דער „סענאַט באַנקינג קאָמיטע" און אינטערזוכונג פון דער „פעדעראַל האַוזינג אויטאָריטי" לעצטן יאָר. מיר רעדן דאָ ניט וועגן די ווייניגע דאָלאַר פּראָפיט וואָס בוי־אונטערנעמער האָבן געמאַכט דורך אַרויסקריגן פון דער רעגירונג פיל העכערע מאָרטגעדזש אינשורענס ווי עס האָט זיי געקאָסט די גאַנצע געביידע און אַראָפּלאָזן צו זיך אין קעשענע דעם אונטערשייד אין די געלט צווישן די הלוואות און די קאָסטן פון די הייזער. לויט די אויפדעקונגען פון דער קאָמיטע זיינען דורך אָט דעם סקים געגנב'עט געוואָרען הונדערטער מיליאָנען דאָלאַר. מיר רעדן דאָ בלויז וועגן די פירונגען פון די צוויי סאָרטן אָרגאַניזאַציעס ביז וואַנען די הייזער ווערן אויפגעבויט.

גראַד זיינען, פאַר דער סענאַט בייקינג קאָמיטע אויפגעטראָטן דעם זעלביגן טאָג אַברהם קייזן, פּרעזידענט פון דער איסט ריווער קאָרפּאָריישאַן, וואָס בויט די אינטערנעשאַנעל קאָאָפּעראַטיווע הייזער אויף דער איסט סייד און אַ געוויסער סעמיול קאַספּער, דער סעקרעטאַר פון דער „מאַנהעטענטאַן קאָרפּאָריישאַן". אַ פּריוואַטע בוי־קאָמפּאַני וואָס בויט אַן ענלעכן פּראָיעקט אין האַרלעם. די ביידע פּראָיעקטן זיינען אונטערגענומען געוואָרען אונטער די זעלביגע געזעצן און אין דער זעלביגער צייט. אָבער אַנשטאָט ביידע זאָלן האָבן ביז דעם פאַרהער געמאַכט אַן ענלעכן פאָרשריט אין דער אַרבעט, האָט זיך אַרויסגעוויזן אַ געוואַלדיגער אונטערשייד צווישן די צוויי. די קאָאָפּעראַטיווע הייזער האָבן זיך שוין געהאַלטן העם ווייט אין מיטן בויען. דורך די קנאַפּע צוויי יאָר פון דער צייט וואָס די אָרגאַניזאַציע האָט איבערגענומען פון דער שטאָט דעם אייגנטום ביז דעם פאַרהער, זיינען שוין פּאַמעלעך אַלע איינוואוינער פון די טענעמענט הייזער אַריבערגעפירט געוואָרען אין אַנדערע וואוינונגען. די אַלטע געביידעס זיינען אַראָפּגעריסן געוואָרען און פונדאַמענטן און טיילווייז די ווענט פון די נייע הייזער זיינען שוין געווען אויפגעבויט. אין „מאַנהעטענטאַן" ווידער איז נאָך פון דעם אַלעם קיין זכר ניטאָ. אין צייט פון פאַרהער זיינען נאָך דאָרט די אַלטע טענעמענטס געשטאַנען אויף זייערע פּלעצער און די איינוואוינער האָבן נאָך געצאָלט דירה־געלט צו דער קאָרפּאָריישאַן.

אין איין הינזיכט בלויז האָט די פּריוואַטע קאָרפּאָריישאַן געמאַכט בעסער ווי די קאָאָפּעראַטיווע אונטערנעמונג. די קאָרפּאָריישאַן, אירע הויפּט־מאַכער און זייערע משפחות. האָבן דורך דער צייט געמאַכט אַ גאַנץ היפּשע אַפּותיקא ... ביים פאַרהער האָט זיך אַרויסגעוויזן אַז דורך די צוויי יאָר האָט די מאַנהעטענטאַן קאָרפּאָריישאַן און די משפחה פון איר פירער צוזאַמען געמאַכט אַרום 649 טויזנט מיט 215 דאָלאַר פון רענט און דורך פאַרשיידענע סקימס.

און געטאָן געוואָרען איז עס אַלץ דורכאויס געזעצלעך. דערפאַר האָט שוין געזאָרגט איינער פון די גאָר גרויסע אַדוואָקאַטן וואָס די קאָמפּאַני האָט אָנגעשטעלט פאַר די פיר יאָר צייט מיט אַ געהאַלט פון אַ פערטעל מיליאָן דאָלאַר פאַר זיינע לעגאַלע עצה'ס.

אָט זיינען עטלעכע איינצלהייטן ווי אַזוי די פּראָפיטן זיינען געמאַכט געוואָרען, לויט ווי דאָס איז אַרויסגעבראַכט געוואָרען ביים פאַרהער פון דער קאָמיטע: די קאָמפּאַני האָט מכלומרשט געדינגען אַ געוויסן ריעל עסטעיט פירמע וואָס זאָל פאַרוואַלטן די אַלטע טענעמענט הייזער אין איינ־

מאָנען די רענט ביז מען וועט זיי אַפּליידיגען. אין דער אמת'ן האָט מען אָרגאַניזירט אַ מין באַזונדערע סובסידיערי קאָמפּאַני, וועלכע האָט געקראָגען 153 טויזענט דאָלאַר פאַר פאַרוואַלטען די אַלטע טענעמענטס און זי האָט צוריקגעצאָלט 119 טויזענט דאָלאַר דערפון צו די שערהאָלדערס פון דער „מאַנהעטענטאָון קאָמפּאַני".

אַ געוויסער טהעאָדאָר מיטמאַן, אַן איידעם פון דעם סעקרעטאַר פון דער קאָרפּאָריישאַן, האָט אָרגאַניזירט אַ קאָמפּאַני אונטערן נאָמען „אַפּאַרטמענט עקוויפּמענט רענטעלס" און אָפּגעקויפט ביי דער „מאַנהעטענטאָון" (דאָס הייסט ביים שווער'ס פירמע) די אַלע פרידזשידעירס און גאַז־אויוונס פון די אַלטע טענענטס, פאַר 33 טויזענט דאָלאַר. דעם איידעמס פירמע האָט די מכשירים נאָכדעם פאַרדונגען צו דער זעלביגער קאָרפּאָריישאַן און אָפּגענומען 115,326 דאָלאַר פאַר איין יאָר געברויך. נאָכן יאָר האָט עס די „מאַנהעטענטאָון קאָרפּאָריישאַן" צוריק אָפּגעקויפט פאַר דער זעלביגער סומע וואָס זי האָט פריער געקראָגען דערפאַר.

איינער פון די שערהאָלדערס פון דער „מאַנהעטענטאָון קאָרפּאָריישאַן", אַן אַרכיטעקט מיטן נאָמען קעסלער, האָט געדאַרפט קריגען איינס מיט אַ פערטעל פּראָצענט פון דער גאַנצער אונטערנעמונג פאַר זיין פּראָפעסיאָנעלע אַרבעט און אַ צווייטער שותף, דזשעק פערמאַן, האָט געדאַרפט קריגען איינס מיט אַ פערטעל פּראָצענט פאַרן אויפּפּאַסען אויפן בויען. אין דער אַפּליקאַציע פאַר אַן הלוואה גאַראַנטי פון דער רעגירונג האָט אָבער די קאָמפּאַני אָנגעגעבען, אַז זי דאַרף צאָלען פינף פּראָצענט יעדען פון זיי, אַנשטאָט איינס מיט אַ פערטעל פּראָצענט.

דעם אַרכיטעקטס אַ שוואָגער, אַ בוכהאַלטער ביי אים אין אָפיס, וואָס קריגט 90 דאָלאַר אַ וואָך שכירות, האָט געקראָגען פון דער „מאַנהעטענטאָון קאָרפּאָריישאַן" הונדערט און אַכציג דאָלאַר אַ וואָך כלומרשט פאַר אָווערטיים-אַרבעט. ביים פאַרהער האָט זיך אַרויסגעוויזען, אַז טשעקס אין דער סומע פון 13,500 דאָלאַר וואָס אָט דער בוכהאַלטער האָט געקראָגען פאַר זיינע אָווערטיימס, האָט ער אָוועקגעגעבען זיין שוואָגער, דעם אַרכיטעקט, ווי ער האָט פאַרזיכערט, דערפאַר ווייל ער האָט אים אַמאָל אַרויסגעהאָלפען.

אָט דאָס איז די סיסטעם ווי די פּריוואַטע קאָמפּאַניס רייניגען אָפּ די סלאַמס און באַזאָרגען די באַפעלקערונג מיט מאָדערנע וואוינונגען פאַר צוגענגלעכע דירה־געלט. די מיליאָנען דאָלאַר וואָס די קאָמפּאַניס און אַלערליי פּאָליטישענס נעמען אַוועק ווערט אַרויפגערעכנט אויף די קאָסטען פון די הייזער און די רענט מוז דעריבער זיין הויך גענוג דאָס אַלץ צו דעקען. אַ חוץ דעם זיינען אַזוינע פּריוואַטע בילדערס גיכער גענייגט צו פאַרשלעפּען דאָס אַרונטעררייסען די אַלטע חורבות און פייער־פּאַסטקעס אַזוי לאַנג ווי זיי קענען קריגען רענט און גאָר ניט טוענדיג דערביי. יעדער מאָנאַט וואָס זיי פאַרשלעפּען ברענגט פּראָפיט און דאָס איז דאָך דער עיקר וואָס זיי זוכען. גאַנץ אַנדערש איז עס מיט די קאָאָפּעראַטיווע אונטערנעמונגען. קיינער מאַכט דערפון ניט קיין פּראָפיטען און די קאָאָפּעראַטאָרס זיינען פאַראינטערעסירט צו קענען זיך אַריינציען אין זייערע וואוינונגען וואָס גיכער.

אַזוי, צום ביישפּיל, זיינען די אינטערנעשאַנעל קאָאָפּעראַטיווע הייזער שוין אויפגעבויט די ווענט ביזן צענטען שטאָק און וועלען וואַרשיינלעך זיין פאַרטיג צום אַריינציען זיך דעם קומענדיגען זומער. און לויט קייזינ'ס דערקלערונגען פאַר דער סענאַט־קאָמיטע, וואָלט מען געקענט אָנהויבען בויען די הייזער מיט אַכט חדשים פריער און שוין ביז איצט זיי האָבען פאַרטיג, ווען ניט די אָנשטרענגונג צו קריגען פון דער פעדעראַל האוזינג אויטאָריטי אַ מאָרטגעדזש גאַראַנטי. די האוזינג אויטאָריטי האָט אָבער פאַרלאַנגט אוממעגלעכע באַדינגונגען, וואָס עס וואָלט געקאָסט די קאָאָפּעראַטאָרס עקסטרע רענט. זיי האָבען פאַרלאַנגט, אַז מען זאָל איינלייגען זיבען מיליאָן דאָלאַר אין קעש. ווייל זיי האָבען מורא געהאַט, אַז די הייזער וועלען קאָסטען מער ווי די אָנגעגעבענע צוואַנציג מיליאָן דאָלאַר. זיי האָבען פאַרלאַנגט אָט דעם דעפּאָזיט טראָץ דעם וואָס מען האָט זיי געוויזען אַז די קאָנטראַקטען פאַר די מערסטע אַרבעטען זיינען שוין אונטערגעשריבען.

יאָ, דער בעסטער און דער זיכערסטער און אויך דער שנעלסטער וועג פּטור צו ווערען פון די סלאַמס און באַזאָרגען מיט מאָדערנע וואוינונגען די אַרבעטער און דעם אָרעמערען מיטעל־קלאַס, איז דורך קאָאָפּעראַטיווע הייזער־בוי. דערצו זיינען אָבער נויטיג צוויי זאַכען: עס איז נויטיג פינאַנסיעלע מאָרטגעדזש הלוואות אויף מעסיגע פּראָצענט און דער פּרעסטיזש פון אַ געזעלשאַפטלעכער אָרגאַניזאַציע צו וועלכער מען האָט צוטרוי און מיט וועלכער מען רעכענט זיך. דורכצופירען די אַרבעט ביז די קאָאָפּעראַטאָרס קענען אַליין איבערנעמען די פאַרוואַלטונג. די בעסטע אָרגאַניזאַציעס, וואָס באַזיצען פאַר דעם אַלע מעגלעכקייטען זיינען די טרייד יוניאָנס.

די צייט ווען יוניאָנס האָבען באַגרענעצט זייער טעטיגקייט בלויז אויף קורצערע אַרבעטס שטונדען און העכערע שכירות, איז שוין לאַנג אַוועק. די היינטיגע יוניאָנס זוכען צו העלפען די אַרבעטער און די געזעלשאַפט אין אַלע געביטען. באַזאָרגען זיך מיט באַקוועמע וואוינונגען צו מעסיגע דירה־געלט, איז פּונקט אַזוי וויכטיג פאַר די אַרבעטער ווי העכערע שכירות. דירה-געלט נעמט אַוועק צווישען אַ פערטעל און אַ דריטעל פון דעם אַרבעטס־לוין. עטלעכע דאָלאַר אַ וואָך איינגעשפּאָרט אויף רענט איז דאָס זעלביגע ווי עטלעכע דאָלאַר געהעכערט אויף דעם געהאַלט. עס הויבט אויף דעם לעבענס־סטאַנדאַרד פון די אַרבעטער, וואָס איז די קאַרדינאַלע אויפגאַבע פון די יוניאָנס. זיכער איז ביליגע, באַקוועמע וואוינונגען פּונקט אַזוי וויכטיג פאַר די אַרבעטער פון אַן עקאָנאָמישען און סאָציאַלען שטאַנדפּונקט ווי געזונט פאַרזיכערונג, סאַניטאַרע אַרבעטס־פּלעצער און ענלעכע פאַרבעסערונגען וואָס די יוניאָנס האָבען אויסגעקעמפט און ברייטערען אויס פאַר די מיטגלידער.

די יוניאָנס זיינען היינט־צו־טאָג אויך די איינציגע אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס וואָס האָבען די נויטיגע פינאַנסען און דעם הויכען פּרעסטיזש סיי אין דער רעגירונג און סיי אין דער געזעלשאַפט, צו קענען דערפאָלגרייך אונטערנעמען אָט די אַרבעט. יעדע יוניאָן כמעט האָט היינט־צו־טאָג היפּשע סומעס געלט אין איר קאַסע. אַנשטאָט וואָס אַמאָל האָבען די יוניאָנס כסדר געזאָרגט וואו נעמט מען געלט אויף די נויטיגע אַרבעט, זאָרגען איצט פילע יוניאָנס וואו צו אינוועסטירען זייערע געלטער אַז זיי זאָלען זיין זיכער און ברענגען אַ מעסיגען איינקונפט פאַר דער אָרגאַניזאַציע. רעגירונגס־באָנדס, אין וועלכע כמעט אַלע יוניאָנס אינוועסטירען איצט זייערע פאָנדען, צאָלען אַזאַ נידעריגען אינטערעסט אַז עס ברענגט זייער ווייניג. רעגירונגס גאַראַנטירטע ערשטע מאָרטגעדזשעס אויף מאָדערנע קאָאָפּעראַטיווע הייזער זיינען פּונקט אַזוי זיכער און ווען אַפילו זיי וועלען ברענגען צוויי מאָל אַזוי פיל ווי די רעגירונגס באָנדס וועט עס אַלץ קאָסטען די אינוואוינער ווייניגער ווי זיי דאַרפען צאָלען אין אַ פּריוואַטער באַנק.

ווי מיר האָבען שוין אָנגעוויזען האָבען אַ צאָל יוניאָנס שוין געמאַכט אַן אָנהויב אויף דעם געביט. די אינטערנעשאַנעל קאָאָפּעראַטיווע הייזער, האָפען מיר, וועט געבען אַ ווייטערדיגען שטויס די יוניאָנס אין דער ריכטונג, וואָס עס וועט זיין פון גרויסען נוצען פאַר די יוניאָנס אַליין, פאַר די אַרבעטער וועלכע זיי דינען, און פאַר דער געזעלשאַפט אַלס גאַנצע.

י. ל. קאַלושינער: מיינע הענט

(סאָנעט)

וואָס האָבען מיינע הענט שוין ניט געטאָן אין נויט פאַר דער וועלט,
דאָס לעבען זאָל געוועלטיגען מיט וואונדער און מיט פרייד אין מאַכט?
דער נייער דור, וואָס שטעלט זיין פוס נאָך מיר מיט אייגען אויסגעמאַכט,
זאָל מער ניט זען פאַר זיך קיין שטרויכלונגען אין וועג אַרום צעשטעלט.

וואָס האָט די וועלט געגעבען מיר דאָ צו דעם אויפלעב פון מיין זעל,
נאָך טעג פון אַרבעט איינגעוויקלט אין כוואַליעס אומרו אין מיין הייז?
דאָס לעבען האָט דאָך מיך געטריבען אין דער פרייער וועלט אַרויס,
נאָר פרעמד געבליבען בין איך שטיין ווי אומבאַהאָלפען ביי מיין שוועל.

אין פּונקט ווי נעכטען הערט ניט אויף דער היינט צו נאַרען מיך מיט שפּאָט;
געטריבען פון דעם איל צו לעבען, צו פאַרבויען מער מיין וועג;
— בין איך געבליבען שטיין מיט שווערען לאַסט אין מיינע יונגע טעג.

אין ווי פאַר'חלומ'ט אין מיין פרייד פון בליאונגס־צייט אין קינדער־ראָד,
הערט אויפגעבויט פון מיינע הענט אַ נייער טעמפּעל — ניט פאַר מיר:
— און בלייב מיט שטילען צער אַ פרעמדער שטיין ביי זיין פאַרמאַכטער טיר.

אין טומאַן

דערציילונג

פון מ. קראַוועץ

שטילע מרים זאַמדיגע וועגען
וואָס דו זוכסט וועסטו ניט געפינען
גייסט דער נאַכט אומקעגען
און ווי אַ שאָטען ציטערדיג וועסטו
אַנטרינען.
(טרעמפּיש ליד)

וואָס מאַכט איינעם פאַרלאָזען זיין היים, אַ וואַרעמע בעט, און גוטע פריינט, און גיין וואַנדערען? גאָט ווייס. איך טראַכט אָפטער וועגען דעם און איך קען ניט געפינען קיין ענטפער. דער לעבען איז אַזוי קאָמפּליצירט, אַזוי אומפאַרשטענדלעך, אַז עס איז אוממעגלעך צו דערגיין אַ טאַלק.

מאַנק האָט גערעדט פאַמעלעך און געקוקט גלאַט אין דער וועלט אַריין. זיין שטימע איז געווען אַ ווייכע אַ מעלאָדישע און האָט ניט האַרמאָנירט מיט זיין ריזיגען קערפּער און זיינע לאַנגע אָרעמס, וואָס האָבען דערגרייכט זיינע קני. ער האָט געהאַט אויגען פון אַ קינד, גרוי־גרין, לאַשטשענדיגע, מיט אַ סך וואַרעמקייט אין זיי. ער האָט געטראָגען זיינע יאָרען גרינג. קיינער וואָלט ניט געטראַכט אַז ער איז שוין באַלד זעכציג.

איך האָב געטרונקען סקאָטש פאַמעלעך. מאַנק האָט געטרונקען ראָם. גלעזעל נאָך גלעזעל האָט ער אַריינגעשלונגען און זיך אַפילו ניט פאַרקרימט. דער סאַלאָן איז געווען אָנגעפילט פול מיט רויך. אין דער גערויך פון די שנאַפּס האָט געשטיקט אין האַלז. די לופט אין דרויסען איז געווען אָנגעפילט מיט אַ קלעפּיגער פייכטקייט. עס איז געווען אַזוי נעפּעלדיג, אַז מען האָט ניט געקענט זען אַ שפּאַן ווייטער. דער פענצטער איז געווען נאַס און די טראָפּענס האָבען גערינען פאַמעלעך אַרונטער.

איך און מאַנק האָבען געאַרבעט אויף דעם זעלבען שיף. ער איז געווען דער ערשטער אָפיסער. און איך האָב געאַרבעט אין אינזשין רים. אָבער פריינט זיינען מיר געווען זייער גוטע פריינט! ניט די יאָרען און ניט דער ראַנג, האָבען געמאַכט אַן אונטערשייד; ווייל איך בין געווען דער אינגסטער אויפן שיף, דער אינגסטער צו אַרבעטען ווי אַן אוילער אין דעם אינזשין רים.

„ווי אַלט ביסטו, מייק?" — אַכצען — האָב איך אים געענטפערט. „דו טרינקסט ווי אַ וועטעראַן; וואָס, צום ביישפּיל, האָסטו זיך דאָס איינגערעדט! דו האָסט נאָך געדאַרפט האָבען די מאַמעס מילך אויף דיינע ליפּען".

איך האָב געלאַכט. — דו ביסט אַ מאָדנער מענש, מאַנק. — דו זאָגסט זאַכען און דערזאָגסט ניט. דו רעדסט אַלט, און דו ביסט נאָך ניט קיין אַכציג. מיר קענען זיך שוין איבער אַ יאָר און איך ווייס ניט ווער דו ביסט, פון וואַנען דו קומסט. צי האָסטו אַמאָל געהאַט אַ מאַמע! — האָט מען דיר אַמאָל געוויגט אין אַ וויגעלע אָדער צי דיין טאַטע האָט געשפּילט מיט דיר „בעיז־באָל"? אין אפשר ביסטו געבוירען פון אַ שטיין? אָדער אַראָנטערגעפאַלען פון הימעל? —

מאַנק האָט אַראָנטערגעשלונגען אַ האַלבע גלאָז ראָם און האָט געשוויגען. זיינע אויגען זיינען געווען פייכט, און איך האָב ניט געוואוסט צי ער האָט געהערט וואָס איך האָב געזאָגט. — איך האָב אויך געטרונקען מיין סקאָטש און געטראַכט. גאָט ווייס וואָס. עפּעס אַ טראַגיש געפיל האָט מיך אַרומגעכאַפּט! אַזאַ נאָגעניש אין האַרצען, אַ געפיל פון וויינען.

אַ סך מאָל האָב איך אַזוי געפילט. וואָרום? גאָט ווייס! — איך האָב זיך אַ ביסעל געשעמט מיט מיין שוואַכקייט. קיינער האָט ניט געדאַרפט וויסען פון דעם. — מען דאַרף קיינעם ניט ווייזען וואָס ס'טוט זיך ביי דיר אין האַרצען.

מאַנק האָט מיך אָנגעקוקט מאָדנע. איך האָב זיך אַ ביסעל פאַרשעמט. איך האָב אַוועקגעקערט מיין קאָפּ ער זאָל ניט זען מיינע נאַסע אויגען. — ער האָט זיך אויפגעהויבען אַרויפגעלייגט זיין האַנט אויף מיין אַקסעל און גיך אַ זאָג געטאָן: „גיי אין געפין אַ ווייב פאַר דער נאַכט! — מאָרגען וועל איך דיך זען אויפן שיף. איך ווייס ניט צי מיר וועלען אָפּפאָרען אָדער ניט. — זיי מיר געזונט דערווייל. איך וועל שוין פאַר די שנאַפּס באַצאָלען".

איך האָב געוואוסט וואו ער גייט. — איך האָב געטראַכט: — גיי געזונטערהייט! איך האָב געוואוסט, אַז העלען וואַרט אויף אים. — וועלען זיי פאַרברענגען די נאַכט צוזאַמען דערנאָך וועט ער אַ מיטלאָזער קומען צוריק צום שיף. — וואָס קומט פאַר צווישען זיי ווייס איך ניט! — זייער ליבע געדויערט שוין אַ לאַנגע צייט. אָבער קיין פריכט זעט זיך ניט. אפשר האָט זי אַ מאַן און קינדער? ווער ווייס? — אַלע מאָל ווען זיי קומען אין האַפען איז די זעלבע זאַך. — אין נאַכט — דערנאָך אימעט פאַר אַ לאַנגע צייט. ער קומט צוריק אַ שווייגענדיגער. מיט אימעט אין די אויגען און ווייטאָג אין האַרצען.

איך האָב ניט געפילט ווי אַרויסצוגיין אין גאַס. — דער גרויסער צימער פון סאַלון איז געווען פול מיט רויך און טומעל. אָבער עס איז אויך געווען אַ געמיטלעכקייט אין דעם אַרומען. — עס איז געווען גוט צו זיצען און פאַרגעסען די גאַנצע דרייסענדיגע וועלט מיט אַלע מענטשלעכע פּראָבלעמען. — איך האָב געטרונקען פאַמעלעך און געקוקט אויף די מענטשען אַרום מיר. אַ יונגער נעגער האָט געשפּילט אויף אַ גיטאַר און געזונגען. ער איז געווען הויך און שטאַרק און מיט אַ צעבראָכענע ברוסט. — ער האָט אימפּראָוויזירט לידער פאַר אַ טרינק שנאַפּס. אַ פיינע באַכאַיע שטימע און די באַוועגונג פון זיין קערפּער האָבען זיך האַרמאָניש צוזאַמענגעגאָסען אין די לידער פון בענקשאַפט און וואַנדער.

אַ סך פריינט זיינען דאָרטען געווען. מיינע אייגען האָבען געוואַנדערט פון איינער צו דער אַנדערער. געפּרובירט טרעפען ווער זיי זיינען און וואָס זיי זינגען. — אַ פרוי אין די מיטעלע יאָרען, רויטע פלאַמיגע האָר. רייך אָנגעטאָן. איך בין געווען זיכער, אַז זי האָט אַ מאַן און אַ היים! זי האָט נאָך געהאַט שפּורען פון שיינקייט; איר קערפּער איז געווען אויסגעטאַקט, יעדער גליד ווי עס דאַרף זיין, די ליפּען פולע, די אויגען גרויע מיט אַ גרינקייט אין זיי. זי איז געשטאַנען ניט ווייט פון מיין טישעל און געקוקט אויף מיר און געשמייכעלט. — זי האָט ניט געוואַרט אויף מיין איינלאַדונג און האָט זיך אַוועקגעזעצט אויפן שטול לעבען מיר. זי האָט שוין אַ סך געטרונקען, אָבער זי האָט דאָס ניט אַרויסגעוויזען. „פאַרגיב מיר, יונגערמאַן, פאַר זיך צוזעצען לעבען דיר. איך האָף, אַז איך שטער דיר ניט מיט דיינע געדאַנקען".

— מיינע געדאַנקען — האָב איך זיך צעלאַכט! — אַ בעט, אַ פרוי און אַ וואַרעמער, ריינער צימער.

„האַ! האַ! ניט אַזוי שנעל, מיין פריינט. דער אָוונט איז יונג, מען דאַרף ניט זיין אומגעדולדיג. ווי אַלט ביסטו בחור?" —

— וואָס איז דער אונטערשייד? — אַלט גענוג צו וויסען וואָס איך וויל! — און צייט קיין סך איז אויך ניטאָ. מאָרגען קען זיין וועט מען דאַרפען אָוועקפאָרען. ווי לאַנג, גאָט ווייס! — און דער לעבען איז אַזוי קורץ, מיינע יונגע יאָרען גליטשען זיך אַרויס. און איך פיל שוין אַלט. —

פאַר אַ מינוט האָט זי מיך שאַרף אָנגעקוקט. „איך האָט שוין געקענט האָבען אַ קינד ווי דו. — דו וואָלסט מיך געוואָלט פאַר אַ מאַמען?" —

איך האָב זיך צעלאַכט: — ניין! ניט פאַר קיין מאַמע. ניט וואָס איך וויל טאָן מיט דיר! — דו ביסט יונג גענוג צו זיין מיין ווייב! — מען קען דיך זייער שטאַרק ליב האָבען...

איר אויבערשטע ליפּ האָט אַ ציטער געטאָן. אירע אייגען זיינען געוואָרען פייכט. זי האָט אָנגענומען מיך פאַר דער האַנט און געזאָגט: „אַ דאַנק בחור! — נו קום, מיר קענען טרינקען ביי מיר אין הויז".

קומענדיגען פרימאָרגען האָב איך געטראָפען מאַנקען אויף דער שיף. ער איז געווען אומעטיג, זיינע אָרעמס זיינען אַראָפּגעהאַנגען ווי קלעצער, יאָן לעבען; זיינע אייגען מיטנע, פאַרלאָשענע. — „מיר וועלען זיין אין האַפען נאָך אַ פּאָר וואָכען! דער שוואַרץ יאָר ווייס וואָס עס האָט פּאַסירט". —

דאַרפען מיר בלייבען אויפן שיף? האָב איך אים געפרעגט.

„ניין! מאָרטינעז מיט אַ פּאָר מאַטראָזען וועט זיין גענוג. דו קענסט קומען שלאָפען אויפן שיף, אָדער טאָן וואָס דו ווילסט ביז מאָנטאָג. דערנאָך וועלען מיר ווייטער זען".

— און וואָס גייסטו טאָן? האָב איך אים געפרעגט.

„איך ווייס ניט. קום לאָמיר גיין אין שטאָט מיר וועלען שוין געפינען וואָס צו טאָן".

מיר גייען פאַמעלעך אין שווייגען. מיר ווילט זיך פרעגען מאַנקי'ן, וואָס האָט נעכטען פּאַסירט מיט אים. — עפּעס האָט געטראָפען צווישען אים און העלענע'ן. וואָס?... גאָט ווייס. — אָבער פּלוצים גיט ער אַ פרעג:

„וואָס האָסטו געטאָן לעצטע נאַכט?... קוקסט אויס ווי אַ קאַץ וואָס האָט אויפגעגעסען די סמעטענע". —

זי איז געווען א רויטע, אין די פערציגער. א קערפער פון א יונג מיידעל. און אויגן וועלכע ווילען ניט שטארבען. האט שיינע צימערען לעבען פארק. זאגט, אז איר מאן איז שוין טויט עטלעכע יאר. און זי האט אים ליב געהאט. — שווערט זיך, אז איך בין דער ערשטער מאן וואס זי האט געהאט זינט דעמאלט. — און מאדנע, מאנק, איך האב איר געגלויבט.

מאנק האט געפייפט אן אומעטיקן ניגון און געשוויגען. ער האט געהאלטען זיינע אויגען האלב פארמאכט, און זיינע לאנגע ארעמס זיינען געהאנגען ווי טויטע צווייגען פון א בוים.

— און וואס איז וועגען העלענען? וואס האט פאסירט? —

ער האט באלד ניט געענטפערט. פאר א מאמענט איז געווען א פינלעכער שטילשווייגען, ענדלעך האט ער אויסגעשריען: „גארניט האט פאסירט! דער פויגעל איז ארויסגעפלויגען פון שטייגעל. שוין וואכען אז זי האט פארלאזען איר היים. אפילו א פאר ווערטער מיר ניט איבערגעלאזט. וואו איז זי? — גאט ווייס. איך וועל שוין איר קיינמאל מער ניט זען. קיינמאל!”

עס איז מיר געווארען שווער אויפן הארצען. — איך האב ניט געוואוסט וואס צו זאגען, האב איך געשוויגען. מאנק האט מיך אנגעקוקט מיט בלינדע אויגען. איך בין געווען זיכער, אז ער זעט מיך ניט. ער האט ארויפגעלייגט זיין שווערע האנט אויף מיין אקסעל. מיך געלאזען שטיין אליין און ער איז אוועק.

ווי א פויגעל פארלאז איך דעם ברעג
איך וועל שוין צוריק מער ניט קומען,
אזוי פארזיי איך אויף די ווינטען די טעג
און אזוי וועט מיין אומעט פארשטומען
„מאטראסען ליד”.

דריי מאטראזען זיינען פארבייגעגאנגען און געזונגען הויך און הייזעריגלעך. זיי זיינען געווען היפש אנגעטרונקען און מיך פריילעך באגריסט: „היי, סיילאר! קום און טרינק מיט אונז. וואס שטייסטו ווי א פארזונקענע שיף?... קום דו יואזשנער יונג, קום...” איך האב געשמייכעלט און זיי זיינען אוועק.

איך האב ניט געוואוסט וואו צו גיין, אדער וואס צו טאן. די שטאט איז מיר געווען פרעמד. כאטש סאן פראנציסקא איז געווען א פריינטלעכע שטאט, מיט פריינטלעכע מענטשען. זעלטען ווען איך האב געפילט אזוי! אלע מיינע יארען האב איך געזוכט צו אנטלויפען פון דער היים און פון פריינט און צו זיין אין דער פרעמד. אבער אמאל ווילט זיך באגעגענען עמעצען וועלכען דו קאנסט פון דיין קינדהייט און דריקען א ווארעמע האנט פון אן אייגענעם.

איך האב גלאט שפאצירט ארום האפען. עס איז געווען געמיטלעך ווארעם. און א געשמאק ווינטעל האט געבלאזען פון וואסער. געלט האב איך געהאט. און איך בין געגאנגען פון איין שענק צום אנדערען ביז איך האב קוים געקענט שטיין אויף מיינע פיס. די נאכט איז אנגעקומען און איך האב זיך געפונען ביים ברעג וואסער ליגענדיג אויף א הילצערנעם פיער מיט עטלעכע שיפלעך פאראנקערט. אין ערגעץ איז ניט געווען קיין פיפס לעבען. איך האב ניט געוואוסט ווי איך האב פארבלאנדזשעט אהין אדער וואו איך געפין זיך. איך בין געלעגען מיט די אויגען צום הימעל און געזען די שטערען און די פולע לבנה. איך האב פארמאכט די אויגען און זיך איינגעהערט צו די כוואליעס. דער אטעם פון שטאט האט מיך דערגרייכט אין א שטענדיגען געשריי ווי א ריז וואלט זיך געריסען פון א קייט און געזוכט זיך צו באפרייען.

איך האב ניט געהערט אירע טריט, ניט געזען פון וואנען זי איז געקומען. איר זיידען קלייד האט באריהרט מיין געזיכט. זי האט געשמעקט מיט יאסמין־פערפיום און פרילינג. אירע רויטע האר האבען געשיינט ווי גאלד אין דער לבנה ליכט: זי האט געקוקט אויף מיר און געשמייכעלט: „קען איך זיך אוועקזעצען? — איך בין מיד פון דיר נאכלויפען”.

איך האב ארונטערגענומען מיין רעקעל און געבעטען איר זיך אוועקזעצען. — איך וויל ניט דו זאלסט פארשמירען דיין שיינע קלייד. דו קוקסט אויס אזוי שיין, אזוי יונג, רויטע מיינע!

זי האט זיך אוועקגעזעצט און זיך אנגעשפארט אויף מיין אקסעל. זי איז געזעסען שטיל פאר א מינוט און געהאלטען די אויגען פארמאכט. נאך א ווײַלע שווייגען האט זי א זאג געטאן: „איך בין געשטאנען ביים שיף. געזען ווי דו גייסט אוועק מיט דיין פריינט. — איך האב זיך געשעמט ווייזען פאר אים. האב איך געווארט ביז ער איז אוועק. דערנאך דיר נאכגעפאלגט פון סאלון צום צווייטען ניט געהאט די מוט זיך צו באווייזען”.

איך בין געלעגען אויף מיין פלייצע און געקוקט אויף איר און געשוויגען. איך האב עפעס געוואלט זאגען. און ניט געקענט. די ביליגע שנאפס האט מיך ווי פאראליזירט. אין קאפ איז מיר געווען כמורנע. און מיין צונג אנגעשוואלען. איר פערפיום איז געווען עקזאטיש. איר קערפער מיידעלש. און איך בין געווען אכצען יאר אלט און אזוי ווייט פון דער היים.

„דו ביסט ניט ברוגז, געליבטער?... אויב יא, וועסטו מיר מוחל זיין! איך האב דאס געמוזט טאן! געמוזט. — איך שעם זיך. — שוין געקענט האבען קינדער ווי די. אבער קיין קינד איז ניטא! די ייגענט אויך ניט. ער איז טויט. — און איך בין עלענט און איך ווייל ניט שטארבען!”

איך האב אויסגעשטרעקט מיינע ארעמס און זי צוגעצויגען צו זיך, געפילט אירע הייסע ליפען אויף מיינע. און איך האב איר ליב געהאט מיט מיין גאנצען הארצען. איך האב געטראכט, אז איך וואלט געוואלט התונה האבען מיט איר! עס קען ניט זיין קיין בעסערס אויף דער וועלט.

עס איז געווארען זייער שטיל. א נעפעל האט ארונטערגענידערט פון הימעל. א רייכיגע קלעפיגע מאסע האט באהעפט דעם הימעל מיט דער ערד. ווי א שוואם האט דער נעפעל פארשלונגען דעם רייש פון שטאט. אינז ביידען איינגעוויקעלט אין א מאנטעל פון וואלקענס און הימעל און ערד איז פארשווינדען.

עס איז געווארען קאלט. די נאסע ליפט האט זיך געקלעפט צום קערפער. — קום האב איך געזאגט. — דא איז פאראנקערט א שיפעל מיט א קאבינע. קינער וועט היינט ניט קומען אהער. מיר וועלען זיך באהאלטען פון דער נעץ און קעלט. — עס קוקט אויס, אז עס וועט באלד רעגענען. —

עס איז געווען ווארים און באקוועם אין דער קאבינע. דארט איז געווען א לאנגע באנק באשלאגען מיט לעדער. די כוואליעס זיינען געווארען שטארקער און די שיפעל האט זיך אנגעשלאגען אן דעם הילצערנעם ברעג. איך האב געטראכט, אז עס וואלט גוט געווען, אז די צייט זאל זיך איבעררייסען און מיר זאלען אוועקשווימען ווייט פון ברעג וואו דער ווינט וועט טראגען.

זי האט זיך אנגעהאלטען אן מיר א דערשראקענע. — „וואס אויב עמעצער וועט אנקומען?... עס וועט זיין א סקאנדאל! און איך וועל מוזען אנטלויפען פון שטאט”.

„איך וויל מיט דיר חתונה האבען, רויטע! מיר קענען דאס טאן מארגען פרי. — וואס זאגסטו. איך געפעל דיר אלס דיין מאן? —

זי האט א הייזעריגען לאך געטאן. „לאך ניט פון מיר מאטראז! איך קען זיין דיין מאמע! פארגעס זיך יועגען מארגען! — מארגען וועט אלץ זיין א טרוים. — און ליכט פון טאג וועט אלץ זיין אנדערש. — די וועסט גיין דיין וועג — איך מיינעם. עס איז בעסער פאר דיר און מיר. מיר זיינען געבוירען אין א נעפעל און אזוי וועלען מיר פארשווינדען.

זי איז געלעגען מיט אפענע אויגען און געטראכט אז איך שלאף. איך האב געוואוסט וואס עס גייט פאסירען! — געזען ווי זי טוט אן פאמעלעך די קליידער. פארקעמט אירע האר איבערגעבויגען איבער מיר און אנגערירט אירע ליפען אן מיינע. פאר א סעקונדע איז זי געשטאנען און געקוקט אויף מיר. דערנאך ארויסגעקראכען פון שיפעל. — איך האב געהערט אירע אייליגע טריט. דערנאך גארניט. א פארגליווערטע שטילקייט.

איך בין געקומען צום שיף גאר פרי. איך האב מער ניט געוואלט זיין אין שטאט. מארטינעז האט מיך באגריסט סארקאסטיש. „יאס, צום טייוועל, האט פאסירט מיט דיר, מייק?... דו קוקסט אויס ווי זי וואלט דיך ניט ארייגעלאזען אין בעט! — דו האסט מיך געדארפט מיטנעמען, וואלט דאס ניט פאסירט!” איך האב אים ניט געענטפערט. איך האב געפילט, אז אלץ אין מיר איז ליידיג. און א גרייסע עלענדקייט האט מיך ארומגעכאפט.

מאנק האט מיך אנגעקוקט און האט אין דער פינצטער א זאג געטאן: „מיר פארלאזען אין דערפרי! סינגאפאר איז אונזער ערשטע לאנדונג. — כאפ אריין א פאר שטונדען שלאף. דערנאך אין אינדזשין רום. בחיר, — ער איז אוועק שנעל פון מיר, ניט געוואלט אז איך זאל אים עפעס פרעגען.

איך בין געלעגען אויף מיין בעטעל און ניט געקענט רוען. אזא פיינלעכער אומעט האט מיך ארומגענומען. אז עס האט זיך געוואלט וויינען. — איך האב ארויסגעקוקט דורך די פארט־פענצטער און געזען די וואסער פייגלען שוועבען ארום דער שיף. דער הימעל איז געווען פארוואלקענט און איך האב געטראכט, אז עס וועט רעגענען ביי אונזער אפפארען. אין דער גרינגער וואסער האב איך געזען מיין רויטע. וואס איך וועל שוין מער ניט זען! — איך האב געטראכט ווי יונג איך בין און וואס וועט ווערען פון מיר? — איך האב אפגעווישט א טרער פון די אייגען און אוועק צו דער ארבעט.

די אומלעגאַלע פאַרמער־אימיגראַנטן פון מעקסיקאַ

פון אויגוסטין זובי

אויף דער אמעריקאנער און מעקסיקאנישער גרענעץ שפילט זיך אפ, אין משך פון א צאל יארען, א סאציאלע דראמע, וועלכע איז אויך א פערזענלעכע טראגעדיע פאר אומצייליגע מענטשען. אויף דער 16 הונדערט מייל גרענעץ צווישען בראונזוויל, טעקסעס, און סאן דיעגא, קאליפארניע, קומען פאר טעגלעך, שוין איבער א יאר צענדליג, קלענערע מענשלעכע טראגעדיעס, וואס ווערען געלעגענטלעך פארוואנדעלט אויך אין טראגי־קאמעדיעס. דער מקור פון אט די אלע פאסירונגען איז דער סאציאלער תהום, אדער בעסער געזאגט — דער גרויסער אונטערשייד אין די לעבענס-באדינגונגען פון דער באפעלקערונג אין אט די ביידע לענדער.

אויף דער צפון־זייט פון דער גרענעץ געפינט זיך דאס וואונדער־לאנד פון די גליקזוכער — די פאראייניגטע שטאטען פון אמעריקע — אין וועלכען יעדער איינוואנדערער האפט גיך צו דערגרייכען זיין גליק. אויף דער דרום־זייט פון דעם „ריא גראנדע” טייך הויבט זיך אן „דער פולער שפייכלער”, ווי די מעקסיקאנער רופען מיט שטאלץ זייער לאנד. אבער דער „פולער שפייכלער” איז ניט פיל פאר אלעמען. אין מעקסיקע לעבען אומצייליגע מיאטאס און אינדיאנער-איינגעבוירענע אין גרויסער נויט, ווען עס ציט צום דאלאר־לאנד. א סך ווערען אויך געטריבען פון אוואנטירען-לוסט צום אויסוואנדערען, אבער א סך גרעסער איז די צאל פון מעקסיקאנער, וואס ווילען פשוט אנטלויפען פון דער ארעמקייט אין נויט אין זייער היימלאנד.

אבער אויף דער מעקסיקאנער־אמעריקאנישע גרענעץ זיינען פאראן, פונקט ווי ביי אלע גרענעצען, געזעצלעכע פארשריפטען ביים אריבערגיין פון איין לאנד אינם אנדערען. אויך די ארבעטס־באדינגונגען ווערען דורך קאנטראקט אפמאכען רעגולירט, דורך וועלכע די ארבעטער גופא קענען באשיצט ווערען פון אומ׳רחמנות׳דיגער עקספלואטאציע. די מייסטע עמיגראנטען לאזען זיך אבער ניט שטערען דורך די אלע גרענעץ־רעגולאציעס און פארשריפטען. זיי טראכטען ניט וועגען פעסער און וויזעס אין „שווארצען” די גרענעץ. פאר זיי איז דער גרענעץ־געזעץ בלויז א נעץ מיט גרייסע לעכער דורך וועלכער זיי קענען זיך דורכשמוגלען. דער אויסזיכט צו פארדינען דאלארען איז א גרייסע ציציאנגס־קראפט. זיי רעכענען זיך ניט דעריבער מיט די שפעטערדיגע פאלגען פון אריבערטרעטען די גרענעץ אן א געזעצלעכער דערלויבעניש.

דער איבער טויזענט מייל לאנגער „ריא גראנדע”־טייך איז בלויז טיף אין דער רעגען-פעריאדע, אבער אין אנדערע צייטען פון יאר קען מען דעם טייך אריבערגיין אדער אריבערשווימען. און וועלכע עס איז געפאר, די דאזיגע געלעגענהייט ווערט ברייט אויסגענוצט. וואס שאדט עס ווען דער רייקען ווערט א ביסעל נאס, ביים אריבערקריכען דעם טייך, אבי מען קען אריינקומען אינם לאנד פון דאלאר-שכירות. אינם הייסען קלימאט אין טעקסעס קען מען זייער גיך אויסטריקענען דאס העמד און הייזען אויפן לייב. וואס דאס איז אלץ וואס זיי האבען. פאר דעם איבעריגען האט מען ניט קיין מורא און מען האט ניט וואס צו פארלירען.

אין אמעריקע האט מען די דאזיגע אומלעגאלע אימיגראנטען פון מעקסיקע א נאמען געגעבען „וועטבעקס” („נאסע רוקענס”, כדי צו באצייכענען, אז אט די אימיגראנטען קריגען נאסע רוקענס ביים אריבערשווימען די ריא-גראנדע). אט די „וועטבעקס” ווערען א פראבלעם פאר דער אמעריקאנער גרענעץ־פאליציי. זיי זיינען אויך אן ערנסט פראבלעם פאר ביידע לענדער — אמעריקע און מעקסיקע — און פארשאפען א סך זארג דער טרייד יוניאן באוועגונג.

פאר 1939 האבען די אמעריקאנער גרענעץ-וועכטער געכאפט יערלעך צווישען צען און צוועלף טויזענט פון אט די אימלעגאלע אימיגראנטען און זיי צוריקגעשיקט קיין מעקסיקע. ווען עס האט זיך אין 1940 אנגעהויבען די מלחמה־פראספעריטעט זיינען די ביליגע פארמער-ארבעטער פון מעקסיקע געווארען געווינשטע העלפערס פאר די פארמערס אין די אמעריקאנער גרענעץ־שטאטען. די גרענעץ־פאליציי און די פארוואלטונגען אין די גרענעץ־שטעטלעך האבען זיך געמאכט ניט זעענדיג און די „וועטבעקס” האבען גענומען אריינשטראמען אין לאנד אין די צענדליג טויזענטער. אין 1943 זיינען אריינגעקומען איבער 16 טויזענט. אין 1944 איז שוין די צאל פון די אומלעגאלע אימיגראנטען געוואקסען צו 33 טויזענט און מיט א יאר שפעטער — צו הונדערט טויזענט. אין 1953 איז די צאל „וועטבעקס” געשטיגען צו 839 טויזענט און אין דער ערשטער העלפט פון 1954 זיינען, לויט די מעלדינגען פון אמעריקאנער סטייט-דעפארטמענט, געכאפט געווארען א מיליאן מיט 35 טויזענט אימלעגאלע אימיגראנטען און זיי זיינען צוריקגעשיקט געווארען איבער דער גרענעץ קיין מעקסיקע. אין דער דאזיגער צאל זיינען ניט אריינגערעכענט יענע אימיגראנטען, וועלכע עס איז געלונגען זיך אויסצובאהאלטען און פארבלייבען אין לאנד.

די מייסטע „וועטבעקס” יערען פריער אדער שפעטער געכאפט און צוריקגעשיקט קיין מעקסיקע. די געלט-שטראף פאר אריבערגיין די גרענעץ אן א דערלויבעניש. וואס איז דאס ערשטע מאל 500 דאלאר און ביים צווייטען מאל טויזענט דאלאר, קענען פארשטיין זיך די ארעמע אימיגראנטען ניט באצאלען. זיי קענען אויך ניט באשטראפט ווערען מיט תפיסה, וואס עס קומט לויט די פארשריפטען פון געזעץ 6 חדשים פאר דעם ערשטען מאל און איין יאר פאר׳ן צווייטען מאל. עס זיינען פשוט ניט פאראנען גענוג תפיסות פאר א מיליאן „וועטבעקס”.

א חוץ דער אומלעגאלער אימיגראציע קומען אויך פון מעקסיקע א גרעסערע צאל לעגאלע אימיגראנטען איבער דער גרענעץ. פאריגען יאר, למשל, זיינען איבער א פערטעל מיליאן אזעלכע לעגאלע איינוואנדערער געקומען פון מעקסיקע אין די פאראייניגטע שטאטען. די לעגאל־אריינגעקומענע קריגען מייסטענס די געהעריגע ארבעטער שכירות, וועלכע ווערען באשטימט פון די טרייד יוניאנס. אבער די גרויסע מאסע אומלעגאלע איינוואנדערער געניסען ניט דעם שוץ פון געזעץ און אויך ניט דעם שוץ פון די יוניאנס. זיי ווערען די הילפלאזע קרבנות פון ריקזיכטלאזע ווערביר־אגענטען און פון אומפארשעמטער עקספלואטאציע. א לעגאל־אריינגעקומענער ארבעטער אויף די קאטען־פעלדער אין טעקסעס קריגט פון צוויי דאלאר מיט פינף סענט ביז צוויי דאלאר מיט צען סענט פאר אויפקלייבען א הונדערט פונט קאטען. פאר 350 ביז 400 פונט קאטען וואס ער קען אויפקלייבען אין אן ארבעטס־טאג פארדינט ער פון זיבען ביז אכט דאלאר. דאס זיינען צווישען 75 און 98 מעקסיקאנישע פעסאס. אבער אן אומלעגאלער ארבעטער־אימיגראנט קריגט העכסטענס א דאלאר מיט א האלב פאר הונדערט פונט קאטען און ער פארדינט פאר דער זעלבער ארבעט ווי זיין לעגאל-אריינגעקומענער לאנדסמאן בלויז פון פינף ביז זעקס דאלאר א טאג. דער דאזיגער מאגערער לוין איז אבער נאך אלץ א זעקס־זיבען מאל העכער ווי אין מעקסיקע. עס לוינט זיך דעריבער צו ריזיקירען און שמוגלען די גרענעץ כדי צו קומען קיין אמעריקע.

אין אמעריקע איז בלויז א קליינע גרופע אייגענוציגע פארמער און ריקזיכטלאזע אונטערנעמער פאראינטערעסירט אין דער אומלעגאלער אימיגראציע פון מעקסיקאנער לאנד־ארבעטער. פאר אלע אנדערע באפעלקערונג שיכטען איז די אומלעגאלע מאסען־וואנדערונגען אן אנשיקעניש. אין מעקסיקע פאראורזאכט די יערלעכע אויסוואנדערונג פון איבער א מיליאן ערד-ארבעטער, קליין־פארמערס און קליינע לאנד־אייגענטימער, וואס דאס זיינען די קרייזען פון וועלכע עס קומען די מייסטע „וועטבעקס”, א באדייטענדע איינשרינקונג פון קולטוא־ווירטען באדען און ממילא אויך א פארקלענערונג פון אגריקולטור־פראדוקציע. אלס רעזולטאט פון אט דער מאסען-אויסוואנדערונג פון מעקסיקאנער דערפער איז אין מיטען פון לעצטען יאר געווען א דוחק אין וויכטיגע שפייז־ארטיקלען. מעקסיקע, וואס איז אן אגראר־לאנד, איז געווען געצוואונגען צו אימפארטירען אזעלכע ארטיקלען ווי קוקוריזע און בעבלעך פון אנדערע לענדער. פאר די ארגאניזירטע ארבעטער אין די פאראייניגטע שטאטען זיינען די „וועטבעקס” געפערלעכע קאנקורענטען אויפן ארבעטס־מארק, וואס דריקען ארונטער די ארבעטער־לוינען. און אזוי ווי דאס זיינען האלבע אדער גאנצע אינדיאנער פארשארפען זיי אויך די פראבלעמען פון ראסען־דיסקרימינאציע.

די טרייד יוניאן ארגאניזאציעס אין די פאראייניגטע שטאטען און אין מעקסיקע זיי־

נען שטארק פאראינטערעסירט צו רעגולירען די ארבעטער־איינוואנדערונג. עס זיינען שוין פארגעקומען א ריי קאנפערענצען, אונטערן פארזיץ פון דער אינטער אמעריקאנישע רעגיאנאלע ארבעטער ארגאניזאציע (א. אר. איי. טי.), וואס האט איר צענטראלע אין מעקסיקע, אין וועלכע עס האבען זיך פון די פאראייניגטע שטאטען באטייליגט פארטרעטער פון דער א. פ. אוו ל. און סי־אי־א און פון דער קוילען-גרעבער יוניאן. פון מעקסיקע האבען כמעט אלע וויכטיגע יוניאן-פארבאנדען זיך באטייליגט אין אט די קאנפערענצען. צווישען די ארבעטער־פארטרעטער פון ביידע זייטען גרענעץ זיינען ניט פאראן קיין שום חילוקי דעות בנוגע אט דעם אימיגראציע־פראבלעם. מען האט זיך געאייניגט אן וועלכע עס איז שוועריגקייטען.

אין א מעמאראנדום צו פרעזידענט אייזענהאוער און צו דעם מעקסיקאנער מלוכה־פרעזידענט, רואיז קארטינעס, האבען די ארבעטער פארטרעטער געפאדערט א נייעם אימיגראציע־אפמאך צווישען ביידע לענדער. אין די איינזייטיגע איינוואנדערונגס־רעגולאציעס, דערקלערען די ארבעטער פארשטייער, זיינען בלויז פאראינטערעסירט די פארמער-אונטערנעמער אין די גרענעץ־געביטען. אונטער די איינזייטיגע אימיגראציע־רעגולאציעס וועלען די מעקסיקאנישע ארבעטער-אימיגראנטען ניט קענען באשיצט ווערען פון זייער רעגירונג. און פון דעם קענען די פריינטלעכע שכנות־באציאונגען צווישען ביידע לענדער באדייטענדיג ליידען. די טרייד יוניאן ארגאניזאציעס האבען א חוץ דעם ארויסגעשטעלט א פאדערונג, אז אין די פארהאנדלונגען צווישען ביידע לענדער פאר א נייעם אימיגראציע-אפמאך זאלען אויך אנטייל נעמען פארשטייער פון די ארבעטער, מחמת דעם וואס דא האנדעלט זיך וועגען ארבעטער־פראבלעמען אין וועמענס לייזונג די טרייד יוניאנס זיינען נאטירלעך דער עיקר פאראינטערעסירט.

די מעקסיקאנישע רעגירונג האט דערקלערט, אז זי איז גרייט נאכצוגעבען די פארלאנגען פון די טרייד יוניאן ארגאניזאציעס אין אט דעם ענין. ווי עס איז באקאנט האט אויך די אייזענהאוער־אדמיניסטראציע געענדערט איר אריגינעלע איינשטעלונג בנוגע איינזייטיגע אימיגראציע-רעגולאציעס און איז איינגעגאנגען אויף א געגענזייטיגען אפמאך מיט מעקסיקע איבער דער ארבעטער איינוואנדערונג. עס איז אויך באקאנט, אז די א. פ. אוו ל. ווי אויך דער סי־אי־א האבען געהאט א געלעגענהייט פארצוברענגען זייערע פארלאנגען ביי א פארהער פון דער אגריקולטור-קאמיסיע פון קאנגרעס אין וואשינגטאן. זייערע פאדערונגען זיינען אויך טיילווייז נאכגעגעבען געווארען. הגם מען קען בלויז רעדען וועגען א האלבען זיג פאר די טרייד יוניאנס, ווייל דער פארלאנג פון די ארבעטער ארגאניזאציעס אנטייל צו נעמען אין די פארהאנדלונגען וועגען אן אפמאך צווישען ביידע רעגירונגען, איז אין וואשינגטאן צוריקגעוויזען געווארען.

דערווייל דארפען, לויט דעם נייעם אפמאך צווישען מעקסיקע און די פאראייניגטע שטאטען איבער אט דעם ענין, אויסגעברייטערט ווערען די אמעריקאניש־מעקסיקאנישע בייראס אין די מעקסיקאנער גרענעץ־שטעט מאנטערעי, טשיהואהוא, און מעקסיקאלי. אלע ארבעטער וועלען ווערבירט ווערען אין אט די בייראס און זיי וועלען קריגען די געהעריגע אויסוואנדערונגס־לעגיטימאציעס. מען האפט, אז דורך אט די אפיציעלע ווערבירונגען וועט מען קענען פארקלענער'ן די אומלעגאלע איינוואנדערונג.

די טרייד יוניאנס אין מעקסיקע, וועלכע ליידען פון דער אויסוואנדערונג פון די מעקסיקאנער ארבעטער ווייניגער ווי די אמעריקאנער ארבעטער ארגאניזאציעס, זיינען צופרידען פונם נייעם אפמאך. אבער די א. פ. אוו ל. און דער סי־אי־א פארלאנגען שטרענגערע מאסנאמען צו פארהיטען די אומלעגאלע איינוואנדערונג פון אומארגאניזירטע ארבעטער פון מעקסיקע. די אמעריקאנער יוניאנס פארלאנגען, אז מען זאל פארגרעסערען די צאל פון די גרענעץ-וועכטער; עס זאל ארויפגעלייגט ווערען א געלט־שטראף אויף אונטערנעמער וואס באשעפטיגען „וועטבעקס” און אויף פערזאנען וואס באהאלטען אומלעגאלע אימיגראנטען; די יוניאנס זאלען זיך מיטבאטייליגען אין דער פארמולירונג פון נייע אימיגראציע-קוואטעס און אז ארבעטער־שכירות פאר די ניי־געקומענע זאל אין די גרענעץ-געביטען באשטימט ווערען אין הסכם מיט די טרייד יוניאן ארגאניזאציעס.

די אמעריקאנער יוניאנס זיינען דער עיקר באמיט אפצוהיטען די עקאנאמישע באדינגונגען פון זייערע מיטגלידער אין די דרום־שטאטען. די „וועטבעקס” שטעלען אין געפאר אט די עטאבלירטע ארבעטס-באדינגונגען. די א. פ. אוו ל. און דער סי־אי־א זיינען ניט געגען דעם, אז עס זאלען צוגעלאזען ווערען צו דער ארבעט מעקסיקאנישע לאנד־ארבעטער, בעת עס איז פאראן א דוחק אין אמעריקאנער ארבעטס־הענט. דער עיקר אינם שניט־סעזאן אויף די קאטען־פלאנטאציעס אין טעקסעס און ביים ארונטערנעמען די צייטיגע פרוכטען אין קאליפארניע. די אמעריקאנער יוניאנס פארלאנגען אבער, אז אט די ארבעטער־אימיגראנטען זאלען אריינקומען אינם לאנד אויף לעגאלע וועגען. לעגאלע אימיגראנטען פון מעקסיקע קענען באשיצט ווערען געגען אומ'יושר'דיגער עקספלואטאציע. זיי קענען גענוסען פון די יוניאן-עטאבלירטע לוין־סקעילס און דארפען ניט ארונטערדריקען די ארבעטער־שכירות. דאס איז גענוי וואס די אמעריקאנער יוניאנס פארלאנגען, און דאס איז אויך אין די אינטערעסען פון דער ארבעטערשאפט אין ביידע לענדער.

די פעדעראלע גרענעץ-פאליציי פון די פאראייניגטע שטאטען האט ביז איצט ניט געהאט קיין באזונדערען דערפאלג אינם קאמף געגען דער אומלעגאלער איינוואנדערונג פון מעקסיקאנישע לאנד־ארבעטער. ווירקזאמער זיינען אן שום ספק געווען די קאנטראל־מיטלען פון די מעקסיקאנישע יוניאנס. עס איז בעסער ווען מען קען דורכפירען, אז אינטערנאציאנאלע ארבעטער סאלידאריטעט זאל פארנעמען דעם פלאץ פון פאליציי־קאנטראל איבער אימיגראציע. דאס וואלט געווען לטובת די אינטערעסען פון ביידע לענדער און לטובת די ארבעטער פון ביידע זייטען גרענעץ.

די גרייסטע צאל פון „וועטבעקס”, איבער א מיליאן יערליך, וואס קומט קיין אמעריקע באווייזט אבער, אז עס האלט נאך זייער ווייט פון דעם דאזיגען אידעאלען צושטאנד. דאס וועט זיך ערשט דעמאלט לאזען פארווירקליכען, ווען די דארפישע באפעלקערונג אין מעקסיקע וועט דערגרייכען א העכערען עקאנאמישען מצב. אבער דערצו איז נאך זייער א ווייטער מהלך. ביז דאן דארף מען דעריבער אויסקומען מיט פראוויזארישע מאס־מיטלען אויף צו רעגולירען די אימיגראציע פון מעקסיקאנישע לאנד־ארבעטער.

ד. קריוויצקי:

צום טרוימער

אט דער וואס טרוימט און שאפט און בויט,
און גיט זיין הארץ אוועק צו וועלט,
דער לעבט אין גדי פון מארגענרויט,
פאר דעם איז שווארצע נאכט צעדעלט.

דער ווערט פון אידעאל געפירט
צים גרייסען ציל וואס איז נאך ווייט.
זיין מאט — א קרוין וואס אים באצירט
און טראגט אים אין דער אייביגקייט.

און גוט איז אים ווען ס'קלעמט אייך צער,
ווען ס'פייניגט נויט און דריקט דעם מוט,
אט דער וואס בויט — ער האט זיין שכר
אין וואס ער שאפט און וואס ער טוט.

און גרייען טאג ווען ס'זיינט דער ווינט
און אלץ ארום איז וויסט און שווארץ —
דער טרוימער בויט און וועבט און שפינט
דעם חלום אין זיין יונגער הארץ.

צו דעם וואס האט אין שווערען גאנג
געבוים און ניט געטארען מיד,
געבוים מיט ליבע און געזאנג —
פאר אים, צו אים מיין קליין ליד.

פינף און פערציק יאר — צוויי יובילעאומס

(געדאנקען־שפליטערס ביים באנקעט לכבוד מעקס גוזמאנ'ס 65־יאריגען געבורטסטאג און 45 יאר טעטיגקייט אין דער ווייסט און דרעסמאכער יוניאן)

פון א. פרעסער

איך בין געזעסען ביים באנקעט, וואס די דרעס פרעסערס יוניאן לאקאל 60 האט דורכגעפירט לכבוד מעקס גוזמאן, איינעם פון די ווייניג געבליבענע אלטע פיאנערען און אירע רייען וואס זיינען אנוועזנד געווען ביים געבירט פון דער מאמען פון אלע דרעס און ווייסטמאכער לאקאלס אין ניו יארק, ביים גענעראל סטרייק וואס עס האט געריפען דער אלטער לאקאל 25, אין 1909.

איך בין געווען דאנקבאר די פירער פון דער דרעס פרעסערס יוניאן, וואס האבען מיך איינגעלאדען צו דעם יום טוב. דער אמת איז, אז צו דעם יום טוב וואלט איך געקומען ווען איך וואלט אפילו דארפען זיך אריינגנב'ענען אין זאל, סיי אלס געוועזענער פרעסער און מיטגליד אין לאקאל, סיי אלס א נאענטער פריינד און חבר פונם בעל היובל, וואס האט יארען־לאנג מיט אים צוזאמענגעארבעט. און סיי ווי א מענש וואס שאצט זייער הייך סיי דעם בעל היובל און סיי די זכרונות וואס מיט זיי זיינען פארבונדען די אלע יארען פון גוזמאנ'ס יוניאן טעטיגקייט, וואלט איך פשוט ניט געקענט אויסבלייבען און ניט זיין ביי דער פייערונג.

בין איך געזעסען ביים באנקעט, הנאה געהאט סיי פון דעם אייגענארטיגען קאנצערט (א כאר פון די נייע מיטגלידער פון „לאקאל 60־ער”, די שיפינג־קלייערקס און אן אויסגעצייכענטע זינגערין) סיי פון די עטלעכע רעדעס, איינגעשלאסען די איינלייטונג פון דעם לאקאל־טשערמאן, ברידער מעניסט, און דעם טאוסטמייסטער, מענעדזשער פון לאקאל, ברודער ספיצער. אפילו דאס עסען און משקה, וואס איך באטראכט געוויינלעך ווי א תפל, איז מיר אויך געווען געפעלען. נאר איין זאך האט מיך געמאטערט. איך האב געטראכט: וואס שרייבט מען עפעס וועגען דער פייערונג? צו זאגען א פאר ווערטער וועט מען מיך ניט אויפרופען. איך בין ניט קיין רעדנער און עס זיינען דאך דא אזוי פיל בילכערע פון מיר. אבער גאר ניט זאגען קען איך אויך ניט. עפעס ווילט זיך דאך אויסדריקען ביי אזא געלעגנהייט. בלייבט נאר איבער צו שרייבען עטוואס און אפשר וועט זיך גאט מרחם זיין און די „גערעכטיגקייט” וועט עס אפדרוקען. אבער וואס שרייבט מען?

איבערגעבען דעם אינהאלט פון די רעדעס און באשרייבען די זינגער און די מאכלים וועט עס זיין א ביסעל צו באנאל. יובילעאומס און באנקעטען זיינען איצט פאראן אפט. עס ווערט שוין באלד א האלבער יארהונדערט זינט אונזערע וויכטיגע מאסען־סטרייקס און צווישען די טוער האבען מיר שוין א היפש ביסעל גרויע קעפ. מאכט מען יובילעאומס, מען האלט רעדעס, מען ארדענט איין קאנצערטען און מען שרייבט וועגען דעם אין די צייטונגען. אפט קומט אויס אזוי ווי דאס וואלט אלץ איבערגעשריבען געווארען פון איין בריפען־שטעלער...

איז מיר איינגעפאלען א נייער געדאנק. אנשטאט שרייבען וואס עס איז פארגעקומען אין זאל ביים באנקעט, וועל איך בעסער באשרייבען די געדאנקען, וואס האבען ביי מיר אין מוח זיך דורכגעטראגען יענעם אוונט. איך בין זיכער, אז געדאנקען טראכט יעדער מענש אויף א באזונדער אופן. אלזא, גערעדט און געטאן.

אויפן בילעט, לייען איך: „לכבוד מעקס גוזמאנ'ס 65־יאריגען געבורטסטאג און 45 יאר אקטיוויטעט אין דער יוניאן”. די רעכען־מאשינקע אין קאפ נעמט חשבונ'ען און יא, זיכער! 45 יאר צוריק, איז געווען 1909, די צייט פון „אויפשטאנד פון די צוואנציג טויזענט”. דער גענעראל־סטרייק פון די שירט־ווייסט ארבעטער וואס האט פלוצלונג פארוואנדעלט די קיים־זשיפענדיגע יוניאן אין א מאסען־ארגאניזאציע. דעמאלט האט דאס גוזמאן אנגעהייבען זיין טעטיגקייט אין דער יוניאן. ער איז דעמאלט געווען א „גאוויבראנעץ”. ווי גוט איך געדענק יענעם סטרייק!

מעקס גוזמאן

מיינע אויגען הייבען אן וואנדערען איבערן זאל. איך זעה צו זען ווייפיל אנטייל־נעמער פון יענעם סטרייק עס געפינען זיך נאך דא צווישען אונז. מיינע אויגען בלאנדזשען ארום, גליטשען זיך איבער א סך פנים'ער, א סך באקאנטע אבער פון די שפעטערדיגע יארען. פון 1909 זיינען פאראן גאר ווייניג. בלויז אויף די פינגער איבערצוציילען.

מיינע געדאנקען גייען צוריק צו דעם ווייסטמאכער סטרייק. דער יובילעי אלזא איז ניט נאר א טאפעלטער יום טוב, א געבוירען־טאג פון א ליבען חבר און טוער און א מין „סיום הש"ס”, ווען מען זאגט אפ רבנן־קדיש און מען הייבט ווידער אן פון אנהייב — נאר עס איז א דרייפאכער יובל: עס איז אויך דער 45טער יובילעי פון דעם ווייסטמאכער גענעראל־סטרייק, פון דער רעוואלוציע וואס די אידישע ארבעטער האבען געמאכט געגען סיועט־שאפ, געגען ארעמקייט און שקלאפעריי. און דער בעל יובל איז עס איינער פון די סאלדאטען, וואס האבען דעמאלט געקעמפט אויף די באריקאדען. א סך יארען אוועק. דער דעמאלטדיגער גרינער רעקרוט האט זיך שוין דערדינט א סך בענדלעך: געקראגען העכערע טשינען, אפילו פארדינט מעדאלען, אבער קיין מאל זיי ניט געקראגען. זיך פארשפעטיגט אויפן פאטשט מסתמא... אבער פארשריבען איז עס אין מוחות און הערצער. פארשריבען זיינען די שלאכטען אויף דער פיקעט־ליין, די סכנות, די וואונדען און וויטאגען. און איצט — פלוצלונג א סיום. אנערקענונג, רעדעס, לויב־געזאנגען פון די העכסטע קאמאנדירען. דער גענעראל־שטאב זיצט רעכטס און לינקס פון בעל שמחה און לויבט דעם אלטען סאלדאט און זיינע העלדישע מעשים. דער הויפט־קאמאנדיר באגריסט אים, זיין לעבענס־חבר אידא און ביידע טעכטער קלייבען נחת. און אויפן פנים פון דעם אלטען סאלדאט שפיגעלט זיך פרייד און וואונדער. טאקע? מיר?...

און נאך עפעס זע איך, וואס ניט אלע באמערקען. איך זע די כאראקטער־ענלעכקייט פון דעם בעל יובל מיט דער יוניאן וואס ער דינט אלע זיינע יארען. ווי ביידע וואלטען געווען פון דעם זעלביגען שטאף באשאפען אדער איינער האט דעם צווייטען באווירקט. ווי די יוניאן איז גוזמאן שטארק איינגעפעסטיגט אין זיינע אידעען, גלויבען און אנטשלאסענקייט און קיינער קען אים ניט אפווענדען אדער מאכען אפצוטרעטען פון ציל. און ביידע טראכטען קיין מאל ניט וועגען זיך. ביידע, דוכט זיך, זיינען אומפערזענלעך. דער עיקר זיינען די מיטגלידער פון דער יוניאן, זייער שיץ און זייער ברויט מיט פוטער.

אט דאס איז מעקס גוזמאן, דער טיפישער סאלדאט פון דער ארבעטער באוועגונג, וואס בייט זיך קיין מאל ניט וואס פאר א הויכען פלאץ אין דער קאמאנדע ער זאל ניט דערגרייכען. ווי האט דער בעל יובל געשלאסען זיינע עטלעכע ווערטער נאכן באנקעט: „איניגע טראכטען, שוין 65 יאר, — וועט זיך באלד צוריקציען אויף פענסיע. ווייל איך אייך דא זאגען, כ'וועל זיך ניט צוריקציען! ווי לאנג איך קען נאך זיין נוצלעך און די ארבעטער ווילען מיך, וועל איך ווייטער טאן מיין ארבעט”.

יא, דאס איז ער מיין פריינד און חבר, דער אייביגער סאלדאט פון דער ארבעטער באוועגונג וואס שטייט אויף זיין פאסטען פעסט, אנטשלאסען, אן אפשטעל, אן אפנויג. סאלוט, מאקס גוזמאן! האלט אן דיין פאסטען! די יוניאן און די מיטגלידער דארפען דיך.

די אמעריקאנער ארבעטער באוועגונג אין 1954

ארבעטער געווינען לוין העכערונגען טראץ ריסעסיע און ארבעטסלאזיגקייט. — די אלגעמיינע צאל סטרייקס האט זיך פארקלענערט אין 1954. — לאקאלע סטרייקס האבן געדויערט לענגער און זיינען געווען מער פארביטערט. — ארבעטער פאראייניגן זייערע כוחות אינם ווידערשטאנד געגן רעאקציע. — אויטאמירונג אין מאסן פראדוקציע אינדוסטריעס שאפט נייע פראבלעמען פאר ארבעטער.

פון ש. הויס

אין 1954 האט די אמעריקאנער ארבעטער באוועגונג געהאט אויסצושטיין א דרוק פון צוויי זייטן: פון אונטערנעמער אין די אינדוסטריעס, וועלכע האבן זיך פארמאסטן אויסצונוצן די ריסעסיע אויף ארונטערצודריקן ארבעטער־שכירות און פון מלוכה־ארגאנען אין וואשינגטאן און אין די באזונדערע שטאטן, באמיענדיג זיך אויסצונוצן דעם נייעם פאליטישן קלימאט אין וואשינגטאן אונטער דער רעפובליקאנישער אייזענהאואר־אדמיניסטראציע אויף צו שאפן נייע שטערונגען פאר דער טרייד יוניאן באוועגונג.

ווי אזוי האט געווירקט דער דאזיגער דרוק אויף דער עקאנאמישער לאגע פון דער ארבעטערשאפט און אויפן צושטאנד פון דער טרייד יוניאן באוועגונג?

לוין העכערונגען אין 1954

ביים אנהויב פון פאריגן יאר האט מען אין אונטערנעמער־קרייזן גענומען ריידן וועגן שטעלן א ווידערשטאנד געגען א „ניינטער רונדע" פון לוין העכערונגען. שפעטער, ווען עס איז געקומען צו באנייען אגרימענטס מיט יוניאנס און דער דרוק פון ארבעטער פאר לוין העכערונגען איז, מחמת דעם וואקסענדיגן יקרות, געווארן זייער שטארק, האבן בעלי בתים ארגאניזאציעס באשלאסן, אז מען זאל געבען הוספות. אבער זיי זאלן ניט אריבערשטייגען פינף סענט א שעה. „א ניקעל א שעה" איז אזוי ארום לײדער געווארן דער כלל פאר מייסטע לוין העכערונגען. הגם יוניאנס האבן באוויזן אין געוויסע פאלן צו ברעכן דעם דאזיגן כלל און געווינען גרעסערע לוין העכערונגען.

פון א באריכט פון דער „ביורא אוו לייבאר סטאטיסטיקס", אן אפטיילונג פון לייבאר דעפארטמענט אין וואשינגטאן, אין וועלכן עס ווערן אנאליזירט 549 יוניאן־אגרימענטס וואס זיינען געמאכט געווארן צווישן דעם ערשטן יאנואר און דעם ערשטן יולי 1954, באקומט זיך אזא בילד וועגן לוין הוספות: 67 אגרימענטס, אדער 12 פראצענט, זיינען אונטערגעשריבן געווארן אן וועלכער עס איז שכירות הוספות. דא גייען אריין א צאל אגרימענטס אונטער וועלכע עס זיינען אפילו געמאכט געווארן לוין שניטן.

אין 213 אגרימענטס האבן ארבעטער געקראגן העכערונגען צווישן 5 און 7 סענט א שעה. 64 אגרימענטס זיינען אונטערגעשריבן געווארן אויף ווייניגער פון 5 סענט א שעה. אונטער 90 אגרימענטס האבן ארבעטער געקראגן צווישן 7 און 9 סענט א שעה. בלויז אין א קליינער צאל אגרימענטס האבן ארבעטער געקראגן העכערונגען פון איבער ניין סענט א שעה. די 549 אגרימענטס נעמען ארום צוויי מיליאן מיט 181 טויזנט ארבעטער.

אמת טאקע, אין א סך פאלען איז א טייל פון די הוספות, וואס יוניאנס האבן געוואונען, אוועק פאר וועלפעיר בענעפיטס, וועלכע פארנעמען אלץ מער א גרעסערן פלאץ אין די קאלעקטיווע אפמאכן. אבער די צוגאבן צו די אזוי גערופענע „פרינדזש"־בענעפיטס זיינען אין 1954 ניט געווען גרעסער ווי אין 1953. בעת די דורכשניט לוין העכערונגען לעצטן יאר זיינען געווען קלענער ווי אין 1953. די דורכשניט־הוספות אין די מאנופעקטשורינג־אינדוסטריעס באטרעפן לעצטן יאר דריי סענט א שעה. אין סעפטעמבער 1953 זיינען די דורכשניט־שכירות אין אט די אינדוסטריעס געווען איין דאלאר מיט 73 סענט א שעה און אין סעפטעמבער 1954 — איין דאלאר מיט 76 סענט א שעה. דערביי איז אין אלע אינדוסטריעס, דער עיקר אין פאבריקן וואס ארבעטן אויף דעפענס־באשטעלונגען, פארקלענערט געווארן די צאל ארבעטס־שעה'ן פער וואך, וואס דאס האט נאך מער איינגעשרונקען די וואכן־שכירות. אין א סך פאלן האט די איינגעשרונקענע ארבעטס־וואך אויפגעגעסן די מאגערע הוספות אויפן שטונדען־לוין.

לאמיר נעמען פאר א ביישפיל די שטאל־אינדוסטריע. פאריגן יאר האט די יוניאן אין אט דער אינדוסטריע געוואונען א הוספה פון פינף סענט א שעה פאר די ארבעטער אין די שטאל־גיסערייען. אבער בעת דער שטונדען־לוין פון אט די ארבעטער האט אין סעפטעמבער 1953 באטראפן צוויי דאלאר מיט 27 סענט, איז ער אין סעפטעמבער 1954, שוין נאך דער לוין הוספה פון 5 סענט, ארונטערגעפאלן צו צוויי דאלאר 26 סענט א שעה. פארוואס? ווי אזוי איז מעגלעך א פארלוסט אויפן שטונדען־לוין ווען מען האט דאך געקראגן א הוספה? ווייל בעת די שטאל־ארבעטער זיינען ביז סעפטעמבער 1953 געווען באשעפטיגט א דורכשניט פון 40 שעה א וואך, האבן זיי ביז סעפטעמבער 1954 געארבעט א דורכשניט פון קוים עפעס מער ווי 37 שעה א וואך. דער וואכן־לוין איז געפאלן פון 90 דאלאר מיט 80 סענט אין סעפטעמבער 1953, צו 84 דאלאר מיט 52 סענט אין סעפטעמבער 1954. די געשניטענע ארבעטס־צייט האט אזוי ארום איינגעגעסן די הוספה נאך מיט א סמיטשיק.

דאס וואס עס האט פאסירט מיט די מאגערע לוין הוספות אין דער שטאל־אינדוסטריע (אין 1953 האבן די שטאל־ארבעטער געקראגן א הוספה פון 8 און א האלב סענט א שעה און לעצטן יאר בלויז 5 סענט) איז אויך פארגעקומען אין א היפשער צאל אנדערע אינדוסטריעס. אז די הוספות זיינען געווען קלענער ווי מיט צוויי יאר צוריק און אז די ארבעטס־צייט איז פאריגן יאר מער איינגעשרונקען. דער סך הכל פון דאזיגן חשבון איז: די מאגערע לוין העכערונגען האבן ניט געהאלפען פארבעסערן די קויף־קראפט פון דער ארבעטער־באפעלקערונג פאריגן יאר, ווי עס קען אויבנאויפיג אויסזען ווען מען לייענט בלויז די ציפערן פון לוין הוספות. נאך מער: די לוין העכערונגען אין 1954 זיינען אפילו ניט גענוג געווען איינצוהאלטן די וועכנטלעכע ארבעטער־פארדינסטן אין מייסטע אינדוסטריעס. הגם עס איז איבעריג צו זאגן, אז עס וואלט געווען א סך ערגער ווען די ארבעטער וואלטן ניט געקראגן קיין שום לוין העכערונגען, ווי די אונטערנעמער האבן אריגינעל געפלאנט.

דאס וואס עס איז אויבן געזאגט געווארן וועגן דער שטאל־אינדוסטריע וואלטן מיר געקאנט באווייזן דורך ברענגען ציפערן פון א רייע אנדערע אינדוסטריעס. אבער דאס וואלט דעם ענין געמאכט ניט קלארער, נאר נאך קאמפליצירטער. אלס א כלל האבן די לוין הוספות פאריגן יאר געהאלפען ווי עס איז האלטן דעם קאפ איבערן וואסער און דעקן די געהעכערטע פרייזן אויף לעבנס־מיטעל, רענט און אנדערע נויטווענדיגקייטן בלויז אין יענע אינדוסטריעס, ווי אין האלסייל און ריטייל האנדעל, וואו ארבעטער זיינען געווען באשעפטיגט די זעלביגע צאל שטונדען א וואך ווי מיט צוויי יאר צוריק.

אונזער אייגענע אינטערנעשאנעל, וועלכע האט אין פארלויף פון 1954 געוואונען א קירצערע ארבעטס־וואך פאר די מייסטע ארבעטער אין דער פרויען קליידער אינדוסטריע, וואס האבן פריער געארבעט 40 שעה א וואך, האט אין אלע אגרימענטס, אן אויסנאם, געוואונען קאמפענסירענדיגע לוין העכערונגען פאר די פארלוירענע ארבעטס־שעה'ן. די צוגאב לוין העכערונגען, וועלכע זי האט געוואונען אין א צאל אגרימענטס, האבן באמת געהאלפען אויפהאלטן דעם דורכשניט לוין אין דער אינדוסטריע.

טראץ דער ריסעסיע און אלגעמיינער ארבעטסלאזיגקייט (מען רעכנט אז דער דורכשניט פארן יאר 1954 וועט זיין דריי מיליאן מיט צוויי הונדערט טויזנט ארבעטסלאזע) האט די טרייד יוניאן באוועגונג געוואונען לוין העכערונגען אין מייסטע אינדוסטריעס. די הוספות זיינען מ'רוב געוואונען געווארן אן סטרייקס, אין נארמאלע פארהאנדלונגען מיט די אונטערנעמער.

ווייניגער ארבעטער־סטרייקס פאריגן יאר

לעצטן יאר זיינען ניט פארגעקומען קיין נאציאנאלע סטרייקס אין אמעריקע. ציפערן פונם ארבעטס־אמט אין וואשינגטאן, פאר די ערשטע 10 חדשים פון 1954, ווייזן אז פאריגן יאר זיינען בכלל פארגעקומען די קלענסטע צאל סטרייקס זינט דעם סוף פון דער צווייטער וועלט־מלחמה. אבער אין א

צאל לאקאלע קאנפליקטן האבן זיך יוניאנס אנגעשטויסן אן א באזונדערס פארביטערטן ווידערשטאנד מצד די בעלי בתים. מאנכע פון די לאקאלע סטרייקס האבן זיך געצויגן חדשים לאנג ברענגענדיג גרויסע געלט־פארלוסטן די ארבעטער און די יוניאנס.

לויטן באריכט פונם סטאטיסטיקן ארבעטס־אמט זיינען ביז נאוועמבער, פאריגן יאר, פארגעקומען דריי טויזנט און 50 סטרייקס אין וועלכע עס האבן זיך באטייליגט א מיליאן מיט 460 טויזנט ארבעטער. עס זיינען פארלוירן געווארן ניינצן מיליאן מיט אכט הונדערט טויזנט ארבעטס־טעג אין אט די סטרייקס. אין 1953 זיינען אין די זעלביגע צען חדשים פארגעקומען 4 טויזנט מיט 816 סטרייקס אין וועלכע עס האבן זיך באטייליגט צוויי מיליאן מיט 260 טויזנט ארבעטער. אט די סטרייקס האבן פאראורזאכט א פארלוסט פון 24 מיליאן מיט אכט הונדערט טויזנט ארבעטס־טעג. דערביי איז כדאי אין אכט צו נעמען אז אויך אין 1953 זיינען ניט פארגעקומען קיין גרויסע נאציאנאלע סטרייקס. אין די מייסטע סטרייקס אין פארלויף פון די לעצטע צוויי יאר האבן זיך באטייליגט ווייניגער פון צען טויזנט ארבעטער.

די קלענערע צאל סטרייקס אין די לעצטע צוויי יאר (אין 1952 זיינען פארגעקומען 5 טויזנט מיט 117 סטרייקס) איז ווייט ניט קיין באווייז אז מיר האבן אין אמעריקאנער אינדוסטריעס דערגרייכט דעם צושטאנד פון שלום צווישן ארבעט און קאפיטאל. עס האלט נאך גאנץ ווייט פון אזא שלום. אבער עס זעט אויס אז מיטן וואוקס פון טרייד יוניאנס איז אויך גרעסער געווארן זייער אחריות. מען היט זיך שטארקער פון אריינגיין אין צו לאנגע אינדוסטריע־קאנפליקטן. פון דער אנדערער זייט האט דער טאפט־הארטלי געזעץ אנגעטאן נישקשהדיגע פענטעס, וואס שטערן די באוועגלעכקייט פון יוניאנס ארויסצירופן סטרייקס. ניט ווייניג סטרייקס זיינען פאריגן יאר אפגעשטעלט געווארן דורך געריכט־אינדזשאנקשאנס. א חוץ דעם האט די עקאנאמישע ריסעסיע און די וואקסענדיגע ארבעטסלאזיגקייט געמאכט מער ריזיקאליש ארויסצורופן גרעסערע סטרייקס.

אז די אונטערנעמער אין אמעריקאנער אינדוסטריעס זיינען ניט געווארן גוטמוטיגער און פרידלעכער אין באציאונג צו יוניאנס אין אונזער מדינה, קען מען זען פון דער פארביטערטקייט מיט וועלכער מאנכע בעלי בתים האבן געקעמפט געגן די ארבעטער־פאדערונגען אין מאנכע לאקאלע סטרייקס.

אין דעטראיט האט א סטרייק אין אן עלעקטרישער מכשירים פאבריק, די „סקיער בי קאמפאני", אנגעהאלטן 108 טעג. די בעלי בתים האבן אפילו זיך באמיט צו אפערירן די פאבריק מיט דער הילף פון סטרייקברעכער. טאג־טעגלעך זיינען אנגעגאנגען בלוטיגע קאמפן ארום די טויערן פון דער פאבריק, וואס אזעלכעס איז ניט פארגעקומען אין דעטראיט זינט 1941.

א סטרייק פון הונדערט טויזנט האלץ־ארבעטער אין קאליפארניע, וואשינגטאן און ארעגאן סטייטס האט אנגעהאלטן איבער דריי חדשים. אלץ וואס די ארבעטער, מיטגלידער אין א. פ. אוו ל. און סי. אי. א. יוניאנס האבן געפאדערט, איז געווען א גרעסערע לוין הוספה ווי 5 סענט א שעה, וואס די בעלי בתים האבן געהאט אנגעבאטן.

א סטרייק פון 14 הונדערט העטמאכער אין נארוואק, קאנעטיקוט, מיטגלידער פון א. פ. אוו ל. מילינערי אינטערנעשאנעל, האט אנגעהאלטן איבער צען חדשים און איז קוים מיט צרות געסעטעלט געווארן סוף יוני, פאריגן יאר.

א סטרייק פון פיר און א האלב טויזנט ארבעטער אין אטאם־פאבריקן אין טענעסי און קענטאקי, מיטגלידער פון סי. אי. א. יוניאנס, איז פאריגן יולי אפגעשטעלט געווארן דורך א געריכט־אינדזשאנקשאן, וואס איז ארויסגעגעבן געווארן אויפן פארלאנג פון דער אייזענהאואר־אדמיניסטראציע. די ארבעטער האבן שפעטער געמוזט אננעמען א באדייטענד קלענערע לוין העכערונג, דורך אן ארביטריישאן קאמיטע, ווי זיי האבן אריגינעל פארלאנגט.

אין פיטסבורג האט א סטרייק פון אכט הונדערט טימסטערס און זעקס טויזנט אנדערע ארבעטער אין 5 דעפארטמענט סטארס, וועלכע האבן געווארפן די ארבעט אין סאלידאריטעט מיט די סטרייקענדע טראנספארט־ארבעטער, אנגעהאלטן א קיילעכדיג יאר. דער סטרייק האט זיך אנגעהויבן דעם 27טן נאוועמבער, 1953, און איז געשליכטעט געווארן, דערווייל מיט דער טימסטערס יוניאן (א. פ. אוו ל.), דעם 26טן נאוועמבער, 1954. די ארבעטער האבן פארלוירן איבער 15 מיליאן דאלאר אין שכירות. צוויי הונדערט ארבעטער האבן אינגאנצן פארלוירן זייערע דזשאבס און די יוניאן האט געמוזט אננעמען א סעטעלמענט פון 5 סענט א שעה לוין העכערונג און א צוגאב פון דריי און א האלב סענט א שעה, אנהויבענדיג פון 15טן פעברואר, 1955. די הויפט־פאדערונג פון דער יוניאן — דאס רעכט צו באשטימען אין וועלכע פאלן עס איז נויטיג א געהילף צום טראק־דרייווער — איז פארלוירן געווארן. דאס דאזיגע רעכט האט די יוניאן געהאט אין די אלטע אגרימענטס מיט די דעפארטמענט־סטארס.

א סטרייק פון קאמוניקאציע־ארבעטער (סי. אי. א.) אינם „וועסטערן עלעקטריק" פלענט לעבן באפאלא, ניו־יארק, האט אנגעהאלטן 167 טעג. די יוניאן האט געוואונען לוין העכערונגען פון פינף ביז זיבען סענט א שעה פאר וואכן־הענט און פון פיר ביז זעקס סענט א שעה פאר שטיק־ארבעטער.

אין עליזאבעט, לואיזיאנא, האט די „קאלקאסא פייפער קאמפאני" געבראכן א לאנגען סטרייק פון איבער זעקס הונדערט ארבעטער, מיט דער הילף פונם פארשריפט אינם טעפט־הארטלי געזעץ, לויט וועלכן סטרייקערס אין אן עקאנאמישן קאנפליקט טארן זיך ניט באטייליגן אין דער נ. ל. ר. ב. אפשטימונג. די סטרייק־ברעכער זיינען יא בארעכטיגט אנטייל צו נעמען אין אזא אפשטימונג. נו, האבן די סטרייק־ברעכער, וועלכע האבן ביסלעכווייז פארנומען די פלעצער פון סטרייקענדע ארבעטער, געשטימט אז זיי ווילן ניט האבן קיין יוניאן אין זייערע פאבריקן. (זע איינצלהייטן אין פאריגן נומער „גערעכטיגקייט").

אין שעבויגען, וויסקאנסין, גייט אן א סטרייק פון 2,800 ארבעטער געגן דער „קאהלער קאמפאני" זינט דעם 5טן אפריל, 1954. די פירמע פראדוצירט וואנעס, עלעקטרישע מכשירים, גאז־אויווענס און טיילן פון עראפלאנען און שראפנעלן. מיט צוואנציג יאר צוריק האט דער זעלביגער בעל הבית פון דער פירמע, הערבערט וו. קאהלער, וועלכער איז דעמאלט געווען א ווייצע־פרעזידענט אין דער געזעלשאפט, אנגעפירט א קאמף צו ברעכן א סטרייק פון דער יוניאן, אין וועלכן צוויי ארבעטער זיינען אומגעקומען און 47 זיינען פארוואונדעט געווארן אין א שיסעריי פון געדונגענע באוואפנטע פאבריק־וועכטער. דער איצטיגער שטרייט איז אין תוך א קאמף פאר אנערקענען די רעכט פון דער יוניאן אין דער פאבריק. ווען די „גערעכטיגקייט" גייט צום דרוק איז אט דער סטרייק נאך ניט געסעטעלט געווארן. די אויטא־יוניאן (סי. אי. א.) איז אנטשלאסן דאס מאל צו ברעכן דעם ווידערשטאנד פון דער פירמע, וועלכן די סטרייקענדע ארבעטער האבן ניט געקענט ברעכן מיט 20 יאר צוריק.

קורץ־טערמיניגע לאקאלע לוין קאנפליקטן זיינען פארגעקומען אין דער ראבער (גומי) אינדוסטריע, קופער־מינען, טראנספארטאציע, בוי־אונטערנעמונגען, עראפלאן־פאבריקן און אנדערע אינדוסטריעס.

דער דרוק פון דער רעאקציע אויף אנדערע געביטן

דער דרוק פון דער נייער רעאקציע אונטער דער אייזענהאואר ביזנעס־אדמיניסטראציע איז אויך געקומען צום אויסדרוק אין אנדערע געביטן.

אין אנהויב פון דער צווייטער סעסיע פון 84טן קאנגרעס, פאריגן יאנואר, האט די אייזענהאואר־אדמיניסטראציע ענדלעך פארגעשלאגן די לאנג־דערווארטעטע אמענדמענטס צום טעפט־הארטלי געזעץ. דער גרויסער בארג האט געבוירן א מויז. די אמענדמענטס זיינען, נאך לאנגע דיסקוסיעס אין די קאמיטע־צימערן פון קאנגרעס, געבראכט געווארן, סוף אויגוסט, צו אן אפשטימונג אין סענאט און זיינען, צום גליק, מיט דער הילף פון די דעמאקראטישע שטימען, דורכגעפאלן.

אבער די אמענדמענטס האבן געוויזן דעם אופן אויף וועלכן די אייזענהאואר־מענשן גרייטן זיך צו „פארבעסערן" דעם טעפט־הארטלי געזעץ. איינער פון די פארגעשלאגענע אמענדמענטס איז געווען, אז די רעגירונג זאל האבן א רעכט דורכצופירן אפשטימונגען צווישן די ארבעטער ערב א סטרייק. אזא אפשטימונג וואלט בלי ספק דעמאראליזירט די סטרייק־באוועגונג און וואלט געהאלפן אונטערגראבן די אויטאריטעט פון דער יוניאן־אנפירונג. דאס זיינען משמעות געווען די צילן פון די מחברים פון אט די אמענדמענטס, צווישן וועלכע דער רעאקציאנערער האנדעלס־מיניסטער, סינקלעיר וויקס, איז געווען דער „לייטענדער גייסט".

דער צווייטער אמענדמענט האט געצילט איבערצוגעבן גרעסערע יוריסדיקציע־געביטן פון ארבעטער־אונטערנעמער באציאונגען אין די הענט פון די באזונדערע סטייטס. הגם אט דער אמענדמענט איז, צוזאמען מיט די אנדערע, דורכגעפאלן האט אבער דער רעארגאניזירטער „נעשאנעל לייבאר רילייזשאנס באארד", אין וועלכן די אייזענהאואר־אדמיניסטראציע האט באוויזן צו קריגן א מערהייט פון אירע מענשן, שפעטער אנ־

גענומען אַ רייע באַשלוסן וואָס האָבן פּראַקטיש דורכגעפירט די צילן פון אָט דעם אַמענדמענט. מער און מער אינדוסטריע־סכסוכים זיינען געשטעלט געוואָרן אונטער דער יוריסדיקציע פון די סטייט לייבאָר־געזעצן, פון וועלכע גאַנצע 17 האָבן אויסדריקלעכע פאַרשריפטן געגען „יוניאָן־שאָפּ".

די אייזענהאַוער־מערהייט אינם נעשאַנעל לייבאָר רילייישאַנס באָארד האָט געמאַכט אַ רייע אַנדערע ענטשיידונגען וואָס האָבן געמאַכט מאַנכע פאַרשריפטן פונם טאַפט־האַרטלי געזעץ ערגער פאַר יוניאָנס ווי זיי זיינען אָריגינעל געווען.

יוניאָנס קאָנסאָלידירן זייערע כוחות

אַ פּאָזיטיווע דערשיינונג אין דעם אַרבעטער־לעבן אין אַמעריקע איז געווען פאַריגן יאָר די דערנענטערונג צווישן דער אַ. פ. אָוו ל. און סי. אײַ. אָ. ביידע גרויסע יוניאָן־פעדעראַציעס האָבן פאַריגן יוני אונטערגעשריבן אַ וואָפן־שטילשטאַנד, דעם אַזוי גערופענעם „נאָ־רעידינג" אָפּמאַך, לויט וועלכן זיי פאַרפליכטן זיך ניט צו פאַרכאַפּן אָרגאַניזירטע אונטערנעמונגען איינער ביים אַנדערן. דער דאָזיגער אָפּמאַך, וועלכער איז ביזן סוף פון יאָר ראַטיפיצירט געוואָרן פון 30 סי. אײַ. אָ. און 75 אַ. פ. אָוו ל. יוניאָנס, איז געווען אַ מעכטיגער שריט פאַרויס צו ליקווידירן יוריסדיקציע־מלחמות צווישן ביידע פעדעראַציעס און האָט געהאָלפן באַזייטיגן די ביטערניש, וואָס האָט זיך אָנגעזאַמלט אין דעם 19 יאָר לאַנגן שטרייט צווישן ביידע אַרבעטער־אָרגאַניזאַציעס. ביידע צדדים האָבן אויך באַשלאָסן אַנצושטעלן אַ שטענדיגן אַרביטרייטאָר, וואָס וועט אונטערזוכן יוריסדיקציע־קלאַגעס און אַרויסגעבן בינדענדע ענטשיידונגען צו די שטרייטענדיגע יוניאָנס.

דער דאָזיגער „נאָ־רעידינג" אָפּמאַך האָט צוגעגרייט דעם באָדן פאַר אַן אָרגאַנישער פאַראייניגונג פון ביידע יוניאָן־פאַרבאַנדן. לויט אַ געמיינזאַמער דערקלערונג, וואָס די אָנפירונג אין ביידע פעדעראַציעס האָט אַרויסגעגעבן נאָך אַ צוזאַמענקום לעצטן אָקטאָבער, וועט אפשר אַ פאַראייניגונג דורכגעפירט ווערן נאָך הײַ־יאָר.

עטלעכע הויפּט־סיבות האָבן געווירקט, אַז ביידע פעדעראַציעס זאָלן זיך דערנענטערן. ערשטנס, האָבן ביידע צדדים גענומען איינזען, אַז די יוריסדיקציע־מלחמות זיינען צו קאָסטבאַר פאַר ביידע יוניאָן־צענטראַלעס און ברענגען מאַגערע רעזולטאַטן. נייע אַרבעטער ווערן ניט אָרגאַניזירט. יוניאָנס קענען קוים געווינען נייע מיטגלידער דורך יוריסדיקציע־קאַמפן און דער פּרעסטיזש פון דער אַלגעמיינער טרייד יוניאָן באַוועגונג ליידט זייער אַ סך.

צווייטנס, זיינען ביידע צדדים אין די לעצטע צוויי יאָר געקומען צו דער איבערצייגונג, אַז כדי צו קענען פאַרטיידיגן די אַרבעטער־פּאָזיציעס געגן אַן אָנגריף פון דער רעאַקציע מוז מען צוריק אויפלעבן דעם אַלטמאָדישן לאָזונג: „אין איינהייט ליגט מאַכט". ביידע פעדעראַציעס האָבן אין די לעצטע וואַל־קאַמפּאַניעס געאַרבעט צוזאַמען פאַר דער דערוויילונג פון די זעלביקע קאַנדידאַטן. ביידע קומט אויס צו אַרבעטן געגן די זעלביקע רעאַקציאָנערע געזעץ־פּראָיעקטן און ביידע פאָרמולירן די זעלביקע פּאָליטישע און סאָציאַלע פאָדערונגען צום קאָנגרעס און די געזעצגעבער.

דריטענס, שטייען איצט אין דער אָנפירונג פון ביידע פעדעראַציעס נייע מענטשן, וועלכע האָבן די מלחמה ניט אָנגעהויבן און זיי פעלט די פערזענלעכע פאַרביטערונג, וואָס האָט זיך געשאַפן אין די ערשטע יאָרן פון דער צעטיילונג אין די יוניאָן־רייען.

אַ חוץ דעם שלום־אָפּמאַך צווישן ביידע פעדעראַציעס, וועלכער איז אגב ראַטיפיצירט געוואָרן ביים 16טן צוזאַמענפאָר פון סי. אײַ. אָ. לעצטן חודש, איז אויך לעצטן יאָר פאָרגעקומען אַ פאַראייניגונג צווישן עטלעכע באַזונדערע יוניאָנס פון האַנדעלס־אָנגעשטעלטע. ביי אַן איינהייט־קאָנווענשאָן אין אַטלאַנטיק סיטי איז לעצטן מאַי געבוירן געוואָרן אַ פאַראייניגטע יוניאָן פון האַנדעלס־אָנגעשטעלטע פון 140 טויזנט מיטגלידער, וואָס וועט אפשר זיין די באַזע פאַר אַ קאָנסאָלידירטער אָרגאַניזיר־קאַמפּאַניע צווישן אָנגעשטעלטע אין האַנדעל און אין ביוראָס, די אַזוי גערופענע „ווייסע קאָלנער" אַרבעטער, פון וועלכע בלויז אַ קליינער פּראָצענט געהערט צו יוניאָנס.

אין דער אויל־אינדוסטריע איז לעצטן יאָר געמאַכט געוואָרן באַדייטענדיגער פאָרשריט צו פאַראייניגן עטלעכע צענדליג אַ. פ. אָוו ל., סי. אײַ. אָ. און אינדעפּענדענט יוניאָנס אין איין אויל און כעמישע אַרבעטער אינטערנעשאַנעל. לעצטן סעפּטעמבער האָט די כעמישע אַרבעטער יוניאָן סי. אײַ. אָ., ביי איר צוויי־יערלעכער קאָנווענשאָן אין סיינט לואיס, באַשלאָסן מיט אַ מערהייט פון 667 געגן 192 צו פאַראייניגן זיך מיט דער אויל־אַרבעטער אינטערנעשאַנעל. די פאַראייניגטע אָרגאַניזאַציע, וואָס וועט האָבן צוויי הונדערט טויזנט מיטגלידער, וועט מעגלעך דינען ווי אַ צעמענטירענדיגער כוח פאַר די צעטיילטע יוניאָנס אין דער אינדוסטריע.

די קאָנסאָלידאַציע פון יוניאָנס אין דער כעמישער אינדוסטריע איז באַזונדערס וויכטיג אין איצטיגן מאָמענט. דאָס איז אַן אינדוסטריע, וואָס איז גראָד די לעצטע יאָרן ריזיג אויסגעוואַקסן און ציט אַריין גרויסע מאַסן אַרבעטער. די אַטאָמישע אינדוסטריע אַליין באַשעפטיגט איצט נאָענט צו צוויי הונדערט טויזנט אַרבעטער. אַ גרעסערער טייל פון קליידונג־שטאָפן, וואָס זיינען פריער אויסגעאַרבעט געוואָרן פון וואָל אָדער ביימ־וואָל ווערן איצט מער און מער אויסגעאַרבעט אין כעמישע פאַבריקן. אַ קאָנסאָלידירטער אָרגאַניזיר־דרייוו אין די כעמישע אינדוסטריעס איצט, בעת די דאָזיגע אונטערנעמונגען רעקרוטירן מער און מער נייע אַרבעטער, וואָלט איינגעשפּאָרט דער טרייד יוניאָן באַוועגונג אַ סך צרות שפּעטער. עס וואָלט, פאַרשטייט זיך, בעסער געווען, ווען אַזאַ אָרגאַניזיר־קאַמפּיין ווערט געפירט געמיינזאַם פון אַ. פ. אָוו ל. און סי. אײַ. אָ. אָבער דאָס איז ליידער איצט, ביים אָנהייב 1955, בלויז אַן אידעאַלער וואונטש.

אויטאָמירונג אין מאַסן־פּראָדוקציע אינדוסטריעס שאַפט אַ נייעם פּראָבלעם

אַ נייער פּראָבלעם פאַר דער אָרגאַניזירטער אַרבעטער באַוועגונג, וועמענס באַדייטונג עס איז ביז איצט נאָך ניט געהעריג אָפּגעשאַצט געוואָרן, וועלכער וועט אָבער הײַ־יאָר פאַרנעמען אַן אָנגעזעענעם פּלאַץ אין קאָלעקטיווע פאַרהאַנדלונגען, איז די אויטאָמירונג (אויטאָמאַטעישאַן) אין די מאַסן־פּראָדוקציע אינדוסטריעס. אויטאָמירונג איז אייגנטלעך אַ נײַ וואָרט און אויך אַ נײַע אויפלאַגע פון דעם פּראָדוקציע־פּראָצעס דורך וועלכן די מאַשין פאַרנעמט מער און מער דעם פּלאַץ פון מענטשלעכע אַרבעטס־הענט. אויטאָמירונג גייט נאָך אַ ריזיגן שריט ווייטער ווי דער אַלטער מעכאַניזירונגס־פּראָצעס. אונטער אויטאָמירונג וועלן ריזיגע „ראָבאָטס" פּראָדוצירן אַרטיקלען און מאַשינען מיט אַ מינימום פון מענטשלעכער רעגולאַציע. די מאָדערנע מאַשין־גולם׳ס וועלן ניט נאָר האָבן שטאַרקע „הענט" און ריזיגע „מוסקלען", נאָר אויך אַ מעכאַנישן „געהירן" — אַן עלעקטראָנישן אַפּאַראַט — וואָס וועט אָנפירן מיט יעדן דעטאַל אין דער פּראָדוקציע. דער דאָזיגער אַפּאַראַט וועט מעסטן און אונטערזוכן דעם פאַרטיגן פּראָדוקט פּינקטלעכער ווי מענטשן.

ביי אַ קאָנפערענץ פון דער אויטאָמאָביל־אַרבעטער יוניאָן אין דעטראָיט, לעצטן נאָוועמבער, האָט דער פּרעזידענט פון דער יוניאָן, וואָלטער רויטהער, באַקענט די דעלעגאַטן מיט די דערגרייכונגען און פּערספּעקטיוון פונם נייעם אויטאָמירונגס־פּראָצעס. ער האָט באַריכטעט, למשל, אַז לויט דער אויספאָרשונג פון טעכנאָלאָגישן אינסטיטוט אין מאַסאַטשוזעטס וועט זיין טעכניש מעגלעך צו פּראָדוצירן אַן אויטאָמאָביל אינגאַנצן אָן מענטשלעכע הענט.

פאַר דער יוניאָן שאַפט דאָס אַ ריזיגן פּראָבלעם. לויט די אויסרעכענונגען פון אַ יוניאָן־עקאָנאָמיסט וועט אין פאַרלויף פון די קומענדיגע צען יאָר איין מענטש קענען טאָן די אַרבעט פון פינף מענטשן אין דער שוין איצט געוואַלטיג מעכאַניזירטער אויטאָ־אינדוסטריע. דאָס הייסט, אַז צוויי הונדערט טויזנט אַרבעטער וועלן קענען פּראָדוצירן די זעלביגע צאָל אויטאָמאָבילן, ביי וועלכע עס זיינען איצט באַשעפטיגט אַ מיליאָן יוניאָן־מיטגלידער. און וואָס וועט מען טאָן מיט די רעשט אַרבעטער? רויטהער האָט ביי דער זעלביגער קאָנפערענץ באַריכטעט אַז אַ מעטאַל־גיסעריי, וואָס האָט דאָ ניט לאַנג באַשעפטיגט 23 טויזנט אַרבעטער, קומט איצט אויס, אַ דאַנק אויטאָמירונג, מיט עלף טויזנט בעל מלאכות.

די אויטאָ־אַרבעטער יוניאָן האָט אָנגענומען אַ פּראָגראַם פון נייע פאָדערונגען, וועלכע זי וועט אַרויסשטעלן ביים באַנייען אירע קאָלעקטיווע אָגרימענטס, קומענדיגן מערץ. די וויכטיגסטע פאָדערונג וועט זיין גאַראַנטירטע יערלעכע שכירות.

די קאַפּיטאַליסטישע פּרעסע האָט דערוויי געענטפערט אויף דער דאָזיגער פאָדערונג מיט אַן אַטאַקע געגן דער יוניאָן. עס זאָל הייסן, אַז די יוניאָן וויל דאָ קריגן באַצאָלט פאַר ניט־אַרבעטן און דאָס קען, חלילה, אונטערגראָבן דעם גאַנצן עקאָנאָמישן סיסטעם פון „פרי־ענטערפּרייז". די אויטאָ־מאַגנאַטן גיבן האָבן דערווייל אויף אָט דער פאָדערונג אינגאַנצן ניט רעאַגירט. אָבער עס איז ניט אויסגעשלאָסן, אַז די יוניאָן זאָל געווינען הײַ־יאָר אַ געוויסן פאָרם פון גאַראַנטירטע יערלעכע שכירות. וואָס דאָס וועט עפענען אַ נײַ בלאַט אין דער געשיכטע פון דער היגער טרייד יוניאָן באַוועגונג.

די אינטערנאַציאָנאַלע אַרבעטער באַוועגונג אין יאָר 1954

פון דר. יוסף קיסמאַן

די אומזיכערהייט פון דער וועלט־סיטואַציע האָט אויך אין דעם נאָר וואָס אָפּגעלאָפענעם יאָר באַשטימט אַן איינגעהאַלטענע טאַקטיק פון דער אַרבעטער באַוועגונג אין די פרייע לענדער. ס׳איז אַן אָנגענומענע סטראַטעגיע גראָד פון די שטאַרקע יוניאָנס אויסצוגרייכן שווערע אַרבעטס־קאָנפליקטן מיט פרידלעכע פאַרהאַנדלונגען. סטרייקס ווערן אַלץ זעלטענער. בפרט נאָך אין אַ צייט ווי די איצטיגע ווען אויף דער אָרגאַניזירטער אַרבעטערשאַפט ליגט אַזאַ גרויסע פאַראַנטוואָרטלעכקייט אין דעם וועלט־געראַנגל צווישן די צוויי פיינטלעכע סיסטעמען: פרייע אַרבעט אין די דעמאָקראַטישע לענדער, פאַרשקלאַפטע אַרבעט אין די קאָמוניסטישע לענדער.

אַזוי האָט די טרייד יוניאָן באַוועגונג אויך אין יאָר 1954 געמאַכט די גרעסטע באַמיאונגען אויסצומיידן, וויי ווייט מעגלעך, כוחות־פאַרמעסטן צווישן אַרבעט און קאַפּיטאַל, אין אַ ברייטן פאַרנעם. ס׳איז געווען אַ יאָר כמעט פון אומגעשטערטער פּראָדוקציע אין די פרייע לענדער.

אין אַרבעטער לאַגער איז דאָס געווען אַ יאָר פון זאַמלונג, קאָנסאָלידאַציע און צוגרייטונג. וואָרים די רי אויפן עקאָנאָמישן קאַמף־פעלד איז געווען ווי די שטילקייט פאַרן שטורעם. ווען עס וועט נאָכלאָזן די שאַרפע שפּאַנונג אין דער וועלט־פּאָליטיק, וועט די אַרבעטער באַוועגונג זיכער נעמען רעדן אַנדערע ווערטער מיט די בעלי בתים פון דער גרויסער אינדוסטריע.

* * *

אין דער איצטיגער צייט פון אַריבערגאַנג פאָדערט זיך מער וואַכזאַמקייט ווי ווען עס איז פריער איבער אַנטוויקלונגען אין דער וועלט־פּאָליטיק און וועלט־עקאָנאָמיע. אַלץ מער און מער ווערט באַשטימט דער גורל פון די אַרבעטענדיקע מענטשן איבער דער וועלט דורך אינטערנאַציאָנאַלע געשעענישן, דורך באַשלוסן און אַנטשיידונגען פון אינטערנאַציאָנאַלע קערפּערשאַפטן.

אין אונזער צייט האָבן זיך זייער פאַרשאַרפט די נאַציאָנאַליסטישע שטימונגען ביי אַלע פעלקער. אָבער די כללים וואָס באַהערשן דאָס לעבן אין די איינצעלנע לענדער זיינען פאָרט אַ רעזולטאַט פון דעם כוחות־געראַנגל אויף דער וועלט־אַרענע און וואָס אַמאָל ווערן אַלץ קלענער די מעגלעכקייטן אפילו פאַר גרויסע פעלקער, אַז זיי זאָלן באמת רעגירן זיך אַליין, אין פולער אומאָפּהענגיגקייט פון דער וועלט.

דאָס יאָר 1954 איז געווען אַ יאָר פון געשאַרפטער וואַכזאַמקייט פון דער אָרגאַניזירטער אַרבעטערשאַפט איבער די אינטערעסן פון דער אַרבעטענדיגער מענטשהייט אויף דער אַרענע פון וועלט־פּאָליטיק און וועלט־ווירטשאַפט.

אינטערנאַציאָנאַלע קאָנפעדעראַציע פון די פרייע טרייד יוניאָנס

צוליב דעם איז אין נאָר וואָס אָפּגעלאָפענעם יאָר נאָך מער געוואַקסן די באַדייטונג פון דעם פרייען טרייד יוניאָן אינטערנאַציאָנאַל (אינטערנאַציאָנאַלע קאָנפעדעראַציע פון די פרייע טרייד יוניאָנס), וועלכער איז בלי ספק דער וויכטיגסטער אָרגאַן צום קאַמף פאַר די אינטערעסן פון אַרבעטער־קלאַס אויפן אינטערנאַציאָנאַלן פראָנט.

די קאָנפעדעראַציע איז גראָד איצט אַלט געוואָרן 5 יאָר (געגרינדעט דעם 7טן דעצעמבער 1949). עס זיינען אַן איר אָנגעשלאָסן פרייע טרייד יוניאָנס פון 73 לענדער (אויף אַלע קאָנטינענטן), מיט אַ מיטגלידערצאָל פון אַרום 55 מיליאָן. נאָך קיינמאָל האָט דער אַרבעטער־קלאַס נישט פאַרמאָגט אַזאַ שטאַרקע אָרגאַניזאַציע, מיט אַזאַ גרויסן אָנזען און אַלגעמיין אָנערקענטער אויטאָריטעט אין אַלע פראַגן פון אַרבעטער־לעבן.

קיין דראַמאַטישע געשעענישן זיינען אין לעצטן יאָר נישט פאָרגעקומען אין דער אַקטיוויטעט פון דער אינטערנאַציאָנאַלער קאָנפעדעראַציע. אָבער פון אַ גאַנץ באַזונדערער באַדייטונג זיינען איניגע פּאַסירונגען, וועלכע האָבן אין דער עפנטלעכקייט נישט אַרויסגערופן קיין צו גרויסע אויפמערקזאַמקייט.

[illegible] און די קללה

אַזאַ פּאַסירונג איז געווען די אינטערנאַציאָנאַלע קאָנפערענץ וועגן פּראָדוקטיוויטעט וואָס איז אָפּגעהאַלטן געוואָרן אין פרילינג 1954 אין פּאַריז. די קאָנפערענץ וואָס איז אַראַנזשירט געוואָרן פון דער אייראָפּעאישער רעגיאָנאַל־אָרגאַניזאַציע פון דער אינטערנאַציאָנאַלער קאָנפעדעראַציע, האָט נישט געהאַט קיין מזל צו „פּובליסיטי" אין דער פּרעסע. האָט זי שטיל אַן טומל אין דער עפנטלעכקייט באַהאַנדלט אַ פּראָבלעם, וואָס שטייט מיט דער גאַנצער שאַרפקייט נישט בלויז פאַר דער אייראָפּעאישער אינדוסטריע, נאָר פאַר דער וועלט־פּראָדוקציע בכלל: די פראַגע פון אַרבעטס־פּראָדוקטיוויטעט.

אויף דער קאָנפערענץ זיינען געווען פאַרטראָטן די יוניאָנס כמעט פון אַלע אייראָפּעאישע לענדער אַט וועלכע: ענגלאַנד, פראַנקרייך, דייטשלאַנד, עסטרייך, בעלגיע, האָלאַנד, נאָרוועגיע, דענעמאַרק און איטאַליע. אין אייראָפּע פונקציאָנירט שוין אַ שטיק צייט אַ קערפּערשאַפט פון עקאָנאָמיסטן און טעכנישע געלערנטע פאַרן צוועק פון פּראָדוקטיוויטעטס־העכערונג. די „יוראָפּיען פּראָדוקטיוויטי אידושענסי" (קורץ: „עפּאַ") פאָדערט די אייראָפּעאישע טרייד יוניאָן באַוועגונג, אַז די יוניאָנס זאָלן צוגעלאָזן ווערן צו קאָאָפּעראַציע מיט דער דאָזיגער אָפיציעלער קערפּערשאַפט, כדי ביים באַטראַכטן די איינצעלנע פראַגן פון פּראָדוקטיוויטעט זאָל מען נעמען אין אַכט די אינטערעסן פון אַרבעטער־קלאַס.

ס׳איז שוין לאַנג אַריבער די צייט, ווען אַרבעטער האָבן געשטורעמט די פאַבריקן און געבראָכן די מאַשינען, וואָס האָבן, אַרבעטענדיג מיטן כוח פון דאַמף, אַרויסגעוואָרפן די לעבעדיגע אַרבעטס־מענטשן אויפן גאַס, אין נויט און פאַרצווייפלונג. אַרבעטער שטיצן דעם מענטשלעכן פּראָגרעס.

פאַרבעסערטע מאַשינען, נייע אַרבעטס־מעטאָדן, וואָס העכערן די אויסאַרבעטונגען פון מענטשלעכער פּראַצע, קענען ווערן אַ ברכה פאַר דער מענטשהייט, אָבער — נאָר דאַן ווען זיי וועלן זיך געפינען אונטערן קאָנטראָל פון דער מלוכה און דער קאָנטראָל דאַרף געפירט ווערן אין איין ריכטונג: צו פאַרזיכערן אַרבעט פאַר אַלע אַרבעטענדיגע מענטשן און צו פאַרזיכערן זיי אויך זייער מענטשלעכן לעבנס־סטאַנדאַרד.

אויב עס ווערן פאַרלעצט אָט די פּרינציפּן, מוז די ברכה פון פּראָדוקטיוויטעט זיך פאַרוואַנדלען אין אַ קללה פאַר דער אַרבעטענדיגער מענטשהייט.

ס׳איז קיין צווייפל נישט, אַז מיר שטייען איצט פאַר אַ ווענד־פּונקט אין אַרבעטס־פּראָצעס פון דער מענטשהייט.

די גאַנצע וועלט ציטערט פאַרן קלענסטן באַשעפעניש, וואָס אַנטדעקט האָט עס די וויסנשאַפט נאָך מיט פיל יאָרן צוריק, אָבער ערשט אין אונזערע טעג האָט מען אָנגעהויבן עס צו באַהערשן — דאָס איז: דער אַטאָם.

וואָס ס׳איז שייך די אַטאָמישע אויפרייס־קראַפט אין אַ נייער מלחמה, איז מען כמעט שוין זיכער, אַז דאָס וואָלט געמיינט: וועלט־חורבן. אָבער דאָס יאָר 1954 האָט זיך געענדיגט מיטן לאָזונג: אַטאָם־קראַפט פאַר שלום־געברויך! דאָס איז דער רעוואָלוציאָנערסטער לאָזונג אין אונזער אומרואיגער צייט.

אין דער איסלענדישער אַרבעטער־פּרעסע באַגעגנט מען אָנדייטונגען, אַז די שטימונגען פון אומצופרידנהייט וואָס מערקן זיך לעצטנס ביי די קוילן־גרעבער אין ענגלאַנד און אין אַנדערע לענדער, נעמען זיך נישט צולעצט פון אַן אומבאַשטימטן געפיל, אַז אַ נייער קוואַל פון ענערגיע קומט אויף און די קוילן־פּראָדוקציע וועט שוין אין דער נאָענטסטער צייט שטאַרק פאַרלירן פון איר הייניגער באַדייטונג. ס׳איז דאָך אַן אַלטע היסטאָרישע דערפאַרונג ביי די קוילן־גרעבער, אַז מ׳באַהאַנדלט זיי גוט, כל זמן מ׳נויטיגט זיך שטאַרק אין זייער פּראָדוקציע. אָבער ווי נאָר עס גיט אַ בלאָז אַן אַנדער ווינטל אין עקאָנאָמישן לעבן, לאָזט מען די איבער אין נויט און עלנט.

מ׳האָלט דערווייל נאָך ווייט, ווייט פון עפעקטיוו אויסנוצן אַטאָמישע קראַפט אין דער פּראָדוקציע פאַר שלום־געברויך, אָבער ס׳איז גענוג אָנצואווייזן אויף אָט דעם ענין, כדי צו דערקענען, ווי וויכטיג עס איז ווען די טרייד יוניאָנס האָבן זיך גענומען ערנסט באַטראַכטן די פראַגע פון דער וואַקסנדיגער פּראָדוקטיוויטעט. דער שטאַנדפּונקט פון דער אַרבעטער באַוועגונג איז אַ קלאָרער: וואָס מער עס ווערט געהעכערט די פּראָדוקטיוויטעט, אַלץ גרעסער מוז ווערן דער אַנטייל פון אַרבעטס־מענטש אין דער מאָס אויסגעאַר־

בעסטע ארטיקלען — אין דעם נאציאנאלן פראדוקט פון זיין ארבעט.

אין קאמף געגען קאמוניסטישער שקלאפען־ארבעט

דער סאציאל־עקאנאמישער קאונסיל פון דער יונייטעד נײשאנס ארגאניזאציע האט אנגענומען א רעזאלוציע, אין וועלכער עס ווערט פארדאמט דער סיסטעם פון שקלאפען־ארבעט אין די קאמוניסטישע לענדער. די אויספארשונג וועגן דעם ענין איז נאך נישט פארענדיגט די פראגע בלייבט ווייטער אויפן טאג־ארדענונג פון סאציאל־עקאנאמישען קאונסיל.

די אויספארשונג ווערט געפירט פון א סוב־קאמיסיע, וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון דריי מיטגלידער: צו איין דעלעגאט פון ענגלאנד, אמעריקע און אינדיע. די אינטער־נאציאנאלע קאנפעדעראציע פון די פרייע טרייד יוניאנס האט צוגעשטעלט א שלל מיט מאטעריאלן צו דער אויספארשונג־קאמיסיע. אין דער רעזאלוציע פונם סאציאל־עקאנאמי־שען קאונסיל ווערט פעסטגעשטעלט, אז אין סאוועט־רוסלאנד און אין די סאוועטישע סא־טעליט־לענדער הערשט דער סיסטעם פון שקלאפען־ארבעט, וואס דינט דעם צוועק פון עקאנאמישער עקספלואטאציע און אין דער זעלבער צייט ווי א צוואנגס־מיטעל פון פאלי־טישען טעראר.

די קאמוניסטישע לענדער זיינען גע׳משפט פאר דער ציוויליזירטער וועלט.

אין אינטערנאציאנאלן לייבאר־אפיס

דאס יאר 1954 האט געבראכט א גרויסע ענדערונג אין צוזאמענשטעל פון אינטערנא־ציאנאלען לייבאר־אפיס (אי־על־א). פינף קאמוניסטישע לענדער האבען פלוצים גע־מאלדען זייער אנשלוס אן אי־על־א: סא־וועט־רוסלאנד, די סאוועטישע רעפובליקען פון אוקראינע און ביעלא־רוסיא און די „פאלקס־דעמאקראטיעס" אונגארן און בול־גאריע. צו דער סעסיע פון אי־על־א, וואס האט זיך געעפענט דעם 2טען יולי אין גענף, האבען די פינף נייע מיטגלידער שוין גע־שיקט דעלעגאטען — אומגעבעטענע געסט, פון וועלכע מ׳קאן נישט אזוי גרינג פטור ווע־רען.

א רייע קאנסטיטוציאנעלע פראגען זיינען ארויסגערוקט געווארען דורך זייער אנשלוס. ווי ס׳איז באוואוסט, ווערט דער אי־על־א צו־זאמענגעשטעלט דורך דעלעגאטען פון דריי קאטעגאריעס: ארבעטער־ארגאניזאציעס, אונטערנעמער־אסאסיאיישאנס און רעגי־רונגס־דעלעגאטען. די קאמוניסטישע דע־לעגאטען זיינען אבער אלע — רעגירונגס־דעלעגאטען. אזוי ווי פריוואטע אונטערנע־מונגען זיינען דארטען נישט פאראן, קענען נישט זיין קיין אסאסיאיישאנס פון מאנופעק־טשורערס. און, ווי מיר ווייסען, זיי־נען אויך נישטא קיין פרייע טרייד יוניאנס. אלע דעלעגאטען זיינען, הייסט עס, רעגי־רונגס־טשינאווניקעס.

די אינטערנאציאנאלע קאנפעדעראציע פון די פרייע טרייד יוניאנס האט ספעציעל אנגעוויזען אויף א פינקט אין דער סאוועטי־שער קאנסטיטוציע וואס באשטימט, אז די יוניאנס אין סאוועט־רוסלאנד זיינען אונטער קאנטראל פון דער קאמוניסטישער פארטיי און דארפען דינען פארן גוטען גאנג פון דער רעגירונגס־פראדוקציע. מיט אנדערע ווער־טער: די יוניאנס זיינען אפיציעלע רעגי־רונגס־אמטען. אבער קיין יוריסטישע טענות העלפען נישט. מ׳קאן נים פטור ווערען פון די סאוועטישע לענדער אין אי־על־א.

קריסטלעכע יוניאנס

נייע געפארען האבען זיך באוויזען פאר דער איינהייטלעכקייט פון דער פרייער טרייד יוניאן באוועגונג. די איצטיגע געפאר קומט נישט פון די קאמוניסטען, נאר פונם קאטוי־לישען קלער.

קריסטלעכע יוניאנס האבען עקזיסטירט פאר דער צווייטער וועלט־מלחמה אויך. זיי האבען געפירט א באשיידענע עקזיסטענץ. וועדליג דער קליינער מיטגלידער־צאל זייע־רער און נישט געהאט קיין באזונדערע אמ־ביציעס. אין אונזער היינטיגער צייט האבען די קריסטלעכע יוניאנס אויך נישט קיין גרויסע מיטגלידערשאפט, אבער קענטיג זייע־רע אפעטיטען זיינען געוואקסען.

די קאטוילישע גלחים, וואס פירען אן מיט די יוניאנס, קוקען מיט אויגען פון שנאה און קנאה אויף דעם פרידלעכען צוזאמענלע־בען פון פרומע קאטוילישע ארבעטער מיט די „אפיקורסים" פון די פרייע טרייד יוניאנס. זיי ווילען נישט דערלאזען, אז עס זאל געמי־נערט ווערען די הערשאפט פון קאטוילישען קלער איבער די נשמות און די מוחות פון די ארבעטער.

נאך די אלגעמיינע פארלאמענט־וואלען אין דייטשלאנד (סעפטעמבער 1953) האבען די קאטוילישע טרייד יוניאנס זיך געגרייט צו שפאלטען דעם איינהייטלעכען דייטשען „גע־ווערקשאפט־בונד". ווייל ס׳איז קלאר געווען פון די וואל־רעזולטאטען, אז די פרייע טרייד יוניאנס האבען שטארק געהאלפען צו די גרויסע דערפאלגען פון דער סאציאל־דעמא־קראטישער פארטיי. אין לעצטען מאמענט האבען זיי זיך דערשראקען פאר דער קאמ־פראמיטאציע פון א שפאלטונג, ווייל זייער אייגענער עולם האט נישט געהאט קיין חשק צו פאלגען דעם שפאלטונג־באשלוס. איז דער־ווייל גארנישט געשען.

אין האלאנד אבער האבען די קאטוילישע יוניאנס זיך אפגעשפאלטען פון דעם איינ־הייטלעכען טרייד יוניאן פארבאנד, וואס איז פאר לאנגע יארען געווען א מוסטער פון פאראייניגטע ארבעטער־כוחות. דעם 17טען יולי האט דער פאראייניגטער ראט פון די סאציאליסטישע, קאטוילישע און פראטעס־טאנטישע יוניאנס אויפגעהערט צו עקזיס־טירען.

ס׳איז צו האפען, אז די פרייע טרייד יוניאן באוועגונג וועט בייקומען די איצטיגע געפא־רען פון קאטוילישען קלעריקאליזם אזוי ווי זי האט גובר געווען פריער די צעשטערע־רישע ארבעט פון די קאמוניסטען.

שווערע ארבעטס־קאנפליקטען אין אייראפע

אין די דריי אנפירענדיגע אינדוסטריע־לענדער פון אייראפע — אין ענגלאנד, פראנק־רייך און דייטשלאנד — זיינען פארגעקומען שווערע ארבעטס־קאנפליקטען אין משך פון יאר 1954 און נאר אדאנק די גרעסטע בא־מיאונגען פון דער טרייד יוניאן אנפירונג זיינען אויסגעמידען געווארען גרעסערע אר־בעטס־איבערייסען. אט איז א קורצער אי־בערבליק:

— — —

ציפרידענשטעלענדיגער אויסגלייך אין ענגלאנד

די ארבעטער פון אלע צווייגען פון דער גרויס־אינדוסטריע זיינען ביים אנהויב 1954 ארויסגעקומען מיט גרויסע לוין־פאדערונגען. דאס איז געווען א דירעקטער רעזולטאט פון דער עקאנאמישער פאליטיק וואס ווערט אנ־געפירט פון דער איצטיגער טארי־רעגירונג. זי האט אפגעשאפט פרייז־קאנטראל, „רעי־שאנינג" און האט אויך אפגעשטעלט די „סובסידיעס" פאר געוויסע פראדוקטען. זיי־נען די פרייזען שטארק געשטיגען: ס׳איז געפאלען די קויף־קראפט פון ארבעטער־שכירות, דער רעאלער לוין.

עס זיינען ארויסגעקומען מיט לוין־פאָ־דערונגען: 3 מיליאן ארבעטער פון שיף־בוי און מאשינען־בוי, 1 מיליאן ארבעטער פון בויך־פאך, הונדערטער טויזענטער ארבע־טער פון אייזענבאן־טראנספארט און פון דער קוילען־פראדוקציע. זייער א שווערע לאגע האט זיך געשאפען אין דער אינדוסטריע פון עלעקטרישער קראפט. די יוניאן פון אט דער אינדוסטריע פארמאגט איינגאנצען 175 טויזענט מיטגלידער. און אן ערך ווייניגער ווי די אנדערע יוניאנס פון דער גרויס־אינדוסטריע. אבער די יוניאן געפינט זיך אונטער קאמוניסטישער אנפירונג (אגב, די איינציגע יוניאן אין ענגלאנד וואס איז אריינ־געפאלען אין קאמוניסטישע הענט). האט מען זיך געשראקען, אז זי וועט גיין אויף דער קאמוניסטישער „ליניע".

די דאזיגע לוין־באוועגונג פון אלע יוניאנס איז געפירט געווארען מיט א מוסטערהאפטער דיסציפלין. עס זיינען געווען איניגע קורצע דעמאנסטראטיווע סטרייקס, אבער דער גאנ־צער קאנפליקט איז אויסגעגליכען געווארען אויף א פרידלעכען אופן און די יוניאנס זיינען ארויסגעקומען געשטארקטע פון דעם געלונ־גענעם קאמף.

אן אויסנאם איז געווען ביי די דאק־אר־בעטער.

שוין נאענט ביים סוף פון יאר זיינען די דאק־ארבעטער פון לאנדאן ארויס אין א סטרייק. דער קאמף איז אריבער קיין לי־ווערפול און אין די אנדערע גרויסע פארטען פון לאנד. די אנפירונג פון דער טרייד יוניאן באוועגונג איז נישט געווען אימשטאנד צו ברענגען צו א פרידלעכען אויסגלייך דעם קאנפליקט. דער סטרייק האט אנגעהאלטען פיר וואכען צייט און גרויס שאדען געבראכט דעם לאנד און — דער יוניאן פון די דאק־ארבעטער האט ער אויך קיין ניצען נישט געבראכט.

סטאגנאציע אין פראנקרייך

אין פראנקרייך ווערט דער ארבעטס־לוין קאנטראלירט דורך דער רעגירונג. ארבע־טער־פאדערונגען פאר העכערע שכירות און אנדערע פארבעסערונגען פון די ארבעטס־באדינגונגען טראגען אין פראנקרייך א ריין פאליטישען כאראקטער. די פאדערונגען ווע־רען אויסגעקעמפט, מיט מער אדער ווייניגער דערפאלג, דורך א פאליטישען דרוק אויף דער רעגירונג. אזוי ווי פראנקרייך האט שוין א טראדיציע פון אפטע רעגירונגס־קריזיסען, פיגורירט די פראגע פון ארבעטס־לוין און אלגעמיינע ארבעטס־באדינגונגען אין יעדער קאמבינאציע פון א נייער רעגירונגס־קאאלי־ציע.

אזוי איז געווען מיט די ארבעטער־קאמפען אין פראנקרייך אויך במשך דעם לעצטען יאר.

אבער פאליטישע אקציע איז א שלעכטער „ברזאך" פאר א שטארקער טרייד יוניאן אר־גאניזאציע. די שטאלצע און רומרייכע אר־בעטס־פעדעראציע (סע־זשע־טע), וואס איז געשאפען געווארען פון לעאן זשוא, איז דורך די קאמוניסטען דעמאראליזירט און צעבראכען געווארען. די אפגעשפאלטענע „פארס אאוורייער" האט נאך נישט באוויזען צו פאר־איניגען אין אירע רייען די מערהייט פון דער אינדוסטריעלער ארבעטערשאפט.

דער רעזולטאט איז א טרויעריגער פאר די ארבעטער אין פראנקרייך. דער רעאלער לוין האלט אין איין פאלען. די נייע רעגירונג, בראש מיטן פרעמיער־מיניסטער מענדעס פראנס האט צוגעזאגט ראדיקאלע רעפארמען. אבער ערשט אין אפריל 1955 וועט ער מאכען קאנקרעטע פארשלאגען.

די פראנצויזישע ארבעטער דארפען ווארטען, קיין אנדער ברירה האבען זיי נישט.

קאמף־אויפברויז און אויסגלייך אין דייטשלאנד

אין פרילינג 1954 האט „אומרו פון אר־בעט" פלוצים ארומגעכאפט אלע טיילען פון דער גרויסער אינדוסטריע. נאך א לאנגען שטילשטאנד אויפן פראנט צווישען ארבעט און קאפיטאל, עס האבען זיך געענדיגט די קאלעקטיווע אפמאכען ((אגרימענטס) אין די וויכטיגסטע צווייגען פון דער אינדוסטריע. האבען די דריי גרעסטע יוניאנס — מעטאל־ארבעטער, טראנספארט־ארבעטער און איי־זענבאן־ארבעטער — געלאזט וויסען, אז זיי ווילען נישט פארלענגערען די אפמאכען אונ־טער די אלע באדינגונגען. זייער ביישפיל האבען נאכגעטאן די קלענערע יוניאנס. א שארפער ארבעטער־קאמף האט זיך צעפלא־קערט איבער דער גאנצער מערב־דייטשער רעפובליק. אבער נאר אין איין „לאנד" (סטייט) איז עס געקומען צו אן אלגעמיינעם סטרייק — אין באיערן.

אויך אין דייטשלאנד האט זיך די לוין־באוועגונג געענדיגט מיט אן אלגעמיינעם אויסגלייך.

אין דער אויסלענדישער ארבעטער־פרעסע באגעגענט מען זיך ניט זעלטען מיט שטימען פון קריטיק געגען דער דייטשער טרייד יו־ניאן באוועגונג, אז זי איז נישט גענוג אג־רעסיוו. עס ווערט איבערגעגעבען, אז פראָ־פארציאנעל איז די צאל ארגאניזירטע אר־בעטער אין די יוניאנס צוריקגעגאנגען. צי דער גרויסער ארבעטער־קאמף פון איצטיגען יאר האט א סוף געמאכט צו אט דעם צו־שטאנד, איז נאך נישט באוואוסט.

ארבעטער־פאליטיק אין יאר 1954

דאס יאר 1954 האט געבראכט גרויסע גע־שעענישען אין דער וועלט־פאליטיק. די אר־בעטער באוועגונג פון אלע לענדער — סיי די סאציאליסטישע און לייבאר־פארטייען, סיי די טרייד יוניאנס — האט אין די אלע גע־שעענישען גענומען זייער א נאענטען אנ־טייל.

די ווידער־באוואפענונג פון דייטשלאנד

דאס איז דער לעצטער אקארד מיט וועל־כען עס קלינגט אויס דאס יאר 1954. איידער עס גייט אריין אין דער געשיכטע. יארען־לאנג זיינען אנגעגאנגען די דיסקוסיעס אין דער ארבעטער באוועגונג וועגען דער פראגע פון ווידער באוואפענען דייטשלאנד. די שארפסטע אפאזיציע איז געווען אין דער ענגלישער לייבאר־פארטיי און אין דער פראנ־צויזישער סאציאליסטישער פארטיי. ווען ס׳איז געקומען דער ענדגילטיגער פראיעקט — נאך לאנגע פארהאנדלונגען אין לאנדאן, בריסעל און פאריז — האט זיך אין דער אר־בעטער באוועגונג געשאפען אזא סיטואציע: די סאציאל־דעמאקראטישע פארטיי און די טרייד יוניאנס פון דייטשלאנד באקעמפען דעם פארשלאג מיט דער גרעסטער שארפ־קייט. אין די אנדערע דעמאקראטישע לענ־דער ווערט דער פארשלאג געשטיצט פון דער ארבעטער באוועגונג. ספעציעל אין ענגלאנד איז די לינקע אפאזיציע, בראש מיט אנורין בעוואן, זייער אפגעשוואכט געווארן, סיי אין דער לייבאר־פארטיי, סיי באזונדערס אין טרייד יוניאן קאנגרעס.

אבער קיינער נעמט נישט אן די דייטשע ווידער־באוואפענונג מיט א גרינגען הארצען. ס׳איז קיין אנדערער וועג נישט געווען צו פארזיכערען די פרייע אייראפע פאר אן אנפאל פונם סאוועטישען אימפעריאליזם. דער אפ־מאך ווערט איצט פארהאנדעלט אין די איי־ראפעאישע פארלאמענטען. מ׳זעט פאראויס, אז ער וועט ראטיפיצירט ווערען אין דער נאענטסטער צייט און מ׳האפט, אז ער וועט זיין א ווירקזאמער שוץ פון פרידען.

די קאלאניאלע פאליטיק פון „די מערב־מלוכות האט אין יאר 1954 זיך דערנענטערט צום סוף. די פראנצויזישע רעגירונג האט ערשט דורך דער מפלה אין ווייטען מזרח געלערענט, אז עס וואלט בעסער געווען, ווען זי וואלט נעפאלגט די עצות פון דער סא־ציאליסטישער פארטיי און נאך מיט פיל יארען צוריק באפרייט די פעלקער פון איר קאלא־ניאלער הערשאפט. אין א פרייען בונד מיט פראנקרייך וואלטען זיי זיכערער געווען געגען קאמוניסטישער „באפרייאונג", פאר סאוועטי־שען קאלאניאליזם.

אין צפון־אפריקע האט די איצטיגע פראנצויזישע רעגירונג, בראש מיטן פרעמ־יער־מיניסטער מענדעס פראנס, זיך פארנו־מען אויפן וועג פון דעמאקראטישער זעלבסט־פארוואלטונג פאר טוניסיע און ראדיקאלע רעפארמען אין מאראקא. די אינטערנאציא־נאלע קאנפעדעראציע פון פרייע טרייד יו־ניאנס האט ארויסגעגעבען א דערקלערונג, באגריסענדיג די זעלבסט־פארוואלטונג אין טוניסיע ווי א זיג פון דער מערב־דעמאקרא־טיע אין קאמף געגען די אימפעריאליסטישע פלענער פון באלשעוויזם.

ביים סוף פון יאר 1954 האט זיך פאר־שארפט דער קאמף פון דער ענגלישער קא־לאניע ציפערן (סייפראס) פאר באפרייאונג פון דער ענגלישער הערשאפט און אנשלוס אן גריכענלאנד. די בריטישע לייבאר־פארטיי איז ארויסגעקומען מיט א סטייטמענט, אז די רעגירונג זאל נאכגעבען די דאזיגע פא־דערונג.

אין לאטיין אמעריקע האט די פרייע טרייד יוניאן ארגאניזאציע „אָריט", וואס איז אנגעשלאסען אן דער אינטערנאציאנאלער קאנפעדעראציע פון די פרייע טרייד יוניאנס, פארשטארקט איר טעטיגקייט. אבער אין די מערסטע לענדער ווערט איר אנטוויקלונג ווייטער געשטערט דורך די טאטאליטארע רעזשימען וואס הערשען אין פיל דרום־אמעריקאנער רעפובליקען. אויך אין גוואַ־טעמאלא, וואו דער פרא־קאמוניסטישער רע־זשים איז געשטירצט געווארען דורך דער רעוואלוציע פון לעצטען זומער, ווערט פאר־פאלגט די פרייע טרייד יוניאן באוועגונג. דער נייער רעזשים האט פארגעסען די צו־זאגען וואס ער האט געמאכט ביים אנהויב און לאזט זיך גיין אויף די אלטע וועגען פון דרום־אמעריקע.

די סאציאליסטישע באוועגונג פארצייכענט אין דעם נאר וואס אפגעלאפענעם יאר גרויסע זיגען אין אלע לענדער וואו עס זיי־נען דורכגעפירט געווארען וואלען, סיי אל־געמיינע פארלאמענט־וואלען, סיי לאקאלע וואלען צו דיסטריקט־ און שטאט־פארוואל־טונגען: אין ענגלאנד, בעלגיע, פינלאנד, דייטשלאנד, אויסטראליע, ניו זילאנד, עסט־רייך א. א. די קאמוניסטישע באוועגונג האט אין אט די לענדער געליטען שווערע מפלות.

דעם שווערסטען אינערלעכען קריזיס לעבט איבער די קאמוניסטישע פארטיי אין איטאליע. גרויסע סקאנדאל־אפערעס זיינען אויפגעדעקט געווארען. אין דער פארטיי הערשט א גרויסע דעמאראליזאציע. דער שטארקסטער כוח וואס האלט זי אויף די פיס איז — די פרא־קאמוניסטישע סאציאליס־טישע פארטיי, אונטער דער אנפירונג פון פיעטרא נעני...

טרייד יוניאן אינסטיטוט פון אינ־טערנעשאנעל נעמט אן אפלי־קאציעס פארן נייעם שול־זמן

דער טרייד יוניאן אינסטיטוט פון דער אינטערנעשאנעל מאכט באקאנט, אז עס ווע־רען איצט אנגענומען אפליקאציעס פאר דעם שול־טערמין פון 1955־1956. דאס איז דער זעקסטער שול־זמן זינט די פיאנער טרייד יוניאן שולע עקזיסטירט. דער אינסטיטוט האט די אויפגאבע צוצוגרייטען ארגאנייזערס און בעאמטע פאר די לאקאלען און פאר דיס־טריקט־ארגאניזאציעס פון דער ברייט פאר־צווייגטער פרויען קליידער ארבעטער יוניאן.

דער איין־יאריגער בילדונגס־קורס פון דעם אינסטיטוט איז אינגאנצען פריי. די הוצאות פון די סטודענטען, בעת זיי ווערען געשיקט אויסער דער שטאט צו באקענען זיך מיט פראקטישער ארגאניזיר־ארבעט, ווערען געדעקט פון דער ארגאניזאציע, וועלכע גא־ראנטירט אויך יעדען שילער א יוניאן־פא־זיציע נאכדעם ווי ער גראדואירט פון דעם ארבעטער אינסטיטוט. אפליקאציעס פארן נייעם שול־טערמין, וועלכער הייבט זיך אן אין יוני, 1955, דארפען אריינקומען נים שפעטער ווי דעם ערשטען מערץ.

מענער און פרויען, אין עלטער פון 21 ביז 35 יאר, וואס זיינען פאראינטערעסירט צו מאכען א לעבענס־קאריערע אין דינסט פון דער ארבעטער באוועגונג, קענען זיך ווענדען אלס אפליקאנטען פאר דעם נייעם שול־טערמין. זיי מוזען האבען א הויסקול־בילדונג. פארציג ווערט געגעבען צו אינטער־נעשאנעל מיטגלידער און צו זין און טעכטער פון יוניאן מיטגלידער.

דער לערען־פראגראם פון אינסטיטוט ווערט איינגעטיילט צווישען 6 חדשים טעא־רעטישען אינטעררכט און די פארשידענע פאזען פון דער טרייד יוניאן באוועגונג און 6 חדשים פראקטישע ארבעט אין יוניאן־אר־גאניזאציעס און אין דער אינדוסטריע. אפ־ליקאנטען דארפען זיך ווענדען צום דירעק־טאר פון אינסטיטוט, ארטור א. עלדער, 1710 בראדוויי, ניו יארק.

אויסגעשמידט אין די פייערן פון אַרבעטער קאַמף

(צו דער פייערונג פון רובין צוקערמאַנ׳ס 60 יאָריגען געבוירען־טאָג)

פון זלמן וויילאַנד

ווייניג קלאָוקמאַכער, וואָס קענען רובין צוקערמאַן אַלס יוניאָן פירער פאַר די לעצטע דרייסיג יאָר, דאָ אין אַמעריקע, זיינען באַקאַנט מיט זיין טעטיגקייט אין דער אַלטער היים. וויל איך דעריבער צו דער געלעגענהייט פון זיין 60 יאָריגען יובל־פייערונג איבערגעבען עטלעכע מאָמענטען פון זיין אַנטוויקלונג און אַרבעט אין פוילען.

געקומען צו דער אַרבעטער באַוועגונג איז רובין צוקערמאַן אין זיינע גאָר יונגע יאָרען, נאָך אַלס שניידער־אינגעל. גאָר וואָס פון דער לער, טרעפט מען אים שוין דעמאָלט יעדען שבת אויף די „גאַלעוקעס". די דאַמאָלס־דיגע בערזע פון די וואַרשעווער שניידער־אַרבעטער. וואו זיי פלעגען שפּאַצירענדיג אויף און אָפּ אָפּנעמען די באַריכטען פון די געהיימע קרייזלעך, דערליידיגען זייערע איינצאָלונגען אין דער סטרייק־קאַסע און זיך טיילען מיט זייערע ידיעות פון די פאַכען. אין יענער צייט איז אין רוסיש־פוילען, ווי בכלל אין צאַרישען רוסלאַנד, קיין לעגאַלע פּראָפעסיאָנעלע באַוועגונג נים געווען. די בערזע איז געווען דער האַמעלפונקט פון די אַרבעטער. אויזע שפּאַצירען אויף דער בערזע זיינען געווען פאַרבונדען מיט געפאַר: די פּאָליציי פלעגט אָפטמאָל אומגעריכט אַפּשליסען די גאַס, שלאָגען יעדען וועד עס איז זיי געקומען אונטער דער האַנט און פילע פאַרשפּאַרן אין די טורמעס אויף לאַנגע חדשים. אָט די סכנות האָבן דעם קליינעם, יונגען רובין צוקערמאַן נים אָפּגעשראָקען פון קומען אַהין. אדרבא, ער האָט גאָר ליב געהאַט אַרומצושפּאַצירען אין די געדיכטע געמעלען און איינהאָרכען אין זיך אַלץ מים וואָס די אַרבעטער האָבן געלעבט און געאָטעמט.

די ערשטע צייטען פלעגט זיך דער יונגער רובין פילען אַ ביסעל שעמעוודיג אויף די זיצונגען פון דעם קרייזעל. ביסלעכווייז איז ער אָבער געוואָרען דרייסטער, גענומען אַ וואָרט אין די דיסקוסיעס און אָנגעהויבען אַרויסצוזאָגען מיינונגען. שוין דאַמאָלס האָט זיך דער יונגער רובין אויסגעצייכענט מים דעם, וואָס ער האָט נים נאָכגעזאָגט עמיצען, נאָר אַלעמאָל אַרויסגעבראַכט אַן אייגענע מיינונג, וואָס איז שטענדיג געווען ערנסט, קלאָר און וואָגיג. אָט פאַר די אייגענשאַפטען האָט מען אים אין קרייזעל גאָר גיך ליב געקראָגען, און צוליב דעם גרויסען צוטרוי צו אים, האָט מען אים אויסגעוויילט פאַרן פאַרזיצער. דאָס איז, אגב, געווען דער ערשטער פאַרזיץ וואָס רובין צוקערמאַן האָט געפירט אין זיין לעבען.

וואָס ווייטער איז רובין אַלץ מער אַריינגעצויגען געוואָרען אין די געהיימע אַרבעטען: קיין שום אַרבעט איז פאַר אים נים געווען צו שווער, אָדער צו מינדערוועדטיג. אין קאַלטע נעכט, ווען אַנדערע פלעגען שוין שלאָפען אויף זייערע וואַרעמע געלעגערס, פלעגט רובין גיין מיטן קענדעל שיטערע קליי אונטער דער פאַלע און קלעבען בונדישע פּראָקלאַמאַציעס אויף די ווענט פון די וואַרשעווער הייזער. אים צו הילף אין די אַרבעטען איז אָפט געווען זיין איצטיגע לעבענס־באַגלייטערין, זיין פרוי מאַניע. נים אים און נים איר האָט אָפּגעשראָקען די געפאַר פון תפיסה, בייטאָג, אין די קאַרגע מיטאָג־שעה׳ען, פלעגט רובין גאַנץ אָפט זיך אַרויפכאַפּען אויף דער בערזע, אויפצונעמען טענות פון די אַרבעטער געגען זייערע בעלי בתים. גאַנץ אָפט פלעגט ער אינמיטען דער אַרבעט גיין מיט אַנדערע פאַרשטייער איבער די וואַרשטאַטען און פאַרטיידיגען די בעל־מלאכות און אויסגלייכען זייערע סכסוכים.

אָט די קליינע אַרבעט האָט רובין געטאָן מיט אויפיל ערנסט און איבערגעגעבענקיים, גלייך ווי עס וואָלט געווען די הייליגסטע זאַך. דערפאַר טאַקע האָבן אים די אַרבעטער אָפּגעצאָלט מיט אַ סך ליבשאַפט ווי צו אַ נאָענטען און ליבען פריינט. שפּעטער, בעת דער ערשטער וועלט־מלחמה, ווען די דייטשען האָבן פאַרנומען וואַרשע, און דער „בונד", כדי צו שטעלן די אָקופּאַנטען פאַר אַ געשעענעם פאַקט, לאָזט אַרויס אַ רוף צו שאַפען לעגאַלע פאַראיינען, ווערט רובין צוקערמאַן איינער פון די ערשטע פּיאָנערען, וועלכע האָבן אויפגעבויט די גרויסע פּראָפעסיאָנעלע באַוועגונג אין פוילען — און די אַרבעטער, אויס אָנערקענונג, וויילען אים אויס אַלס פירער פון דעם גרויסען באַקלייד־פאַראיין אין וואַרשע.

און נים נאָר אויף דעם יוניאָן־געבים; ווי אַ סאָציאַליסט נעמט רובין צוקערמאַן אויך אָנטייל אין גרינדען און אָנפירען אַ קאָנסום־קאָאָפּעראַטיוו. ער איז אויך געווען איינער פון די ערשטע גרינדער און פאַרוואַלטער פון די אַרבעטער קיכען, וואו כאָטש אַרעם און נים גענוגענד, זיינען דאָך געשפּייזט געוואָרען טויזענטער אַרבעטער און זייערע פאַרהונגערטע משפחות. וואָס אָן דעם וואָלטען זיי נים געקענט איבערהאַלטען די שרעקלעכע יאָרען פון יענער דייטשער אָקופּאַציע. ווי עס איז כאַראַקטעריסטיש פאַר רובין׳ען, האָט ער דעמאָלט, פונקט ווי היינט, אינמיטען פון זיינע יוניאָן און באַוועגונגס־טעטיגקייטען, אויך געפונען צייט און כוח אָנטייל צו נעמען אין קולטורעלע אַרבעטען. אַזוי האָט ער, נאָך אַלס יונגער טוער אין וואַרשע, מיטגעאַרבעט ביים גרינדען די ערשטע אידישע קינדער־היים פאַר די פאַר־חושכ׳טע און אויסגעמאַרעטע קינדערלעך פון אַרבעטער. ער איז אויך געווען דער ערשטער פאַרטרעטער פון די באַקלייד־אַרבעטער אין דער גרינדונג און אָנפירונג פון דער ערשטער אידישער פאָלקס־שול, וואָס איז דאַמאָלס געגרינדעט געוואָרען אויפן נאָמען פון פאַרשטאָרבענעם פירער פון „בונד", בראָניסלאַוו גראָסער. אין די אַלע טעטיגקייטען פון פירען שטרייטען, פאַרהאַנדלען מיט בעלי בתים, פּאָלעמיזירען מיט געגנער, האָט רובין ציקערמאַן אַלעמאָל זיך אויסגעצייכענט מיט זיין זאַכלעכען און ערנסטען טאָן, מיט זיין גרויס געדולד און אַ טיף סאָלעראַנץ־געפיל.

אָנהויב 1918, אין די גרויסע אַרעסטען, וואָס די דייטשען האָבן דורכגעפירט צווישען די אַרבעטער און פויערים־פּאַרטייען, איז רובין צוקערמאַן אַרעסטירט געוואָרען צוזאַמען מיט אַ טייל פון די פירער פון צענטראַלען קאָמיטעט פון „בונד". צווישען זיי אויך דעם נים לאַנג פאַרשטאָרבענעם דאָ אין ניו יאָרק, חיים וואַסער און דוד מייער. רובין צוקערמאַן, צוזאַמען מיט די אַלע פּאָליטישע אַרעסטירטע, ווערען דעמאָלט פאַרשיקט אין אַ קאָנצענטראַציע־לאַגער אין דער פעסטונג־שטאָט מאָדלין (דאָס איז, אגב, דער ערשטער קאָנצענטראַציע־לאַגער וואָס די דייטשען האָבן איינגעפירט נאָך אין דער ערשטער וועלט־מלחמה). די נאָוועמבער רעוואָלוציע פון 1918, האָט זיי אַלעמען באַפרייט פון לאַגער נאָכן אָפּזיצען 9 חדשים און רובין צוקערמאַן קערט זיך גלייך אום צו זיין פּאָסטען פון העלפען מיט דער אויפגעבוירזטער, רעוואָלוציאָנערער באַוועגונג אויף דער אידישער גאַס.

אָנהויב 1919, שיקט אים דער צענטראַל קאָמיטעט פון „בונד" קיין לובלין אָנצופירען מיט דער דאָרטיגער פּראָפעסיאָנעלער באַוועגונג. מיט זיין כאַראַקטעריסטישער באַגייסטערונג און ברען וואַרפט זיך רובין אַריין אין דער דאָרטיגער אַרבעט און גאָר גיך ווערט ער די נשמה פון די לובלינער אַרבעטערשאַפט. די פּאָליציי, דאָס מאָל שוין די פּוילישע, נעמט אים פאַרפאָלגען און ער מוז פאַרלאָזען לובלין.

רובין פאַרלאָזט פוילען. ער פאָרט קיין פּאַריז. אָבער די באַרימטע שטאָט פון גלאַנץ און פּראַכט האָט אים נים געקאָנט לאַנג האַלטען. אַן אומרואיגער פון דער נאַטור, אַ רעוואָלוציאָנערער טעמפּעראַמענט, האָט ער געגאַרט נאָך געזעלשאַפטלעכער טעטיגקייט אין אידישע מאַסען־אָרגאַניזאַציעס. וואָס זיינען דאַמאָלס נאָך אין פּאַריז נים געווען. ציקערמאַן פאָרט דעריבער אָפּ נאָך אַמעריקע.

צוקערמאַנ׳ס טעטיגקייט אין דעם נייעם לאַנד, אַמעריקע, איז אַן אָפען בוך. כאָטש ער איז געקומען קיין אַמעריקע מיט אַ סטאַזש פון אַן אָנגעזעענעם טוער פון פוילען, הויבט ער דאָ ווידער אָן אויפס׳ניי מיט קלוין־אַרבעט, ווי אַ פּשוט׳ער אַרבעטער. ער פּיקעט שעפּער און אויף די יוניאָן־מיטינגען זיצט ער צווישען די מיטגלידער און נעמט אָנטייל אין דער טעטיגקייט פון זיין לאָקאַל. בלויז דורך איבערגעגעבענער אַרבעט פאַר דער יוניאָן און אירע מיטגלידער האָט ער זיך פאַרדינט דעם צוטרוי און די ליבשאַפט, וואָס די טויזענטער קלאָוקמאַכער האָבן אים געשאָנקען, מאַכענדיג אים פאַר דעם טשערמאַן פון זייער לאָקאַל און דערנאָך אויך פּרעזידענט פון דעם דזשאָינט באָאַרד.

צווישען די סך הכל׳ען פאַר 1954, וואָס זיינען געדריקט אינם היינטיגען נומער „גערעכטיגקייט", איז כדאי אויף דעם פּלאַץ אויך צו פאַרצייכענען, אין קורצע שטריכען, עטלעכע הויפּט־דערגרייכונגען פון אינזער אינטערנעשאַנעל אין פאַרלויף פון לעצטען יאָר.

דעם ערשטען פּלאַץ דאַרף דאָ פאַרנעמען דער ריזיגער פאָרשריט וואָס די אינטערנעשאַנעל האָט געמאַכט לעצטען יאָר, געווינענדיג אַ 35 שעה׳איגע אַרבעטס־וואָך פאַר דער גרעסטער צאָל מיטגלידער וואָס האָבן פריער געאַרבעט לענגערע שטונדען. אין סעפּטעמבער פאַריגען יאָר איז ביים האַלב־יערלעכען מיטינג פונם גענעראַל עקזעקוטיוו באָארד באַריכטעט געוואָרען אַז די קורצע אַרבעטס־וואָך איז געוואונען געוואָרען אין אַגרימענטס פאַר אַכציג פּראָצענט פון דער יוניאָן מיטגלידערשאַפט. זינט דעמאָלט האָבן אַ צאָל מיסעלייניאוס לאָקאַלען אין ניו יאָרק און אויך די פאַרשידענע סערוויטאָריע־דעפּאַרטמענטס איבערן לאַנד געוואונען די קורצע אַרבעטס־וואָך, מיט קאָמפּענסירענדע לוין־העכערונגען פאַר אַ גרעסערער צאָל פּרייוועט קליידער אַרבעטער אונטער זייער קאָנטראָל.

פאַריגען יאָר איז געבוירען געוואָרען אַ נייע יוניאָן — די דרעס שיפּינג קלוירקס אין ניו יאָרק. די נייע אָרגאַניזאַציע, לאָקאַל 60־עי, האָט לעצטען אַפּריל אונטערגעשריבען אַן אַגרימענט מיט די פינף דרעס אַסאָסיאיישאַנס אין דער ניו יאָרקער דרעס־אינדוסטריע, נאָך אַן איין־טאָגיגען סטרייק. דער נייער לאָקאַל איז אָרגאַניזירט געוואָרען דורך דער דרעס פּרעסערס יוניאָן, לאָקאַל 60 און האָט איצט איבער צוויי טויזענט מיטגלידער.

דורכקוקענדיג די 12 נומערן „גערעכטיגקייט" פון פאַריגען יאָר וואַרפט זיך אין די אויגען די פיבערהאַפטיגע אָרגאַניזיר־טעטיגקייט וואָס די אינטערנעשאַנעל אָפּטיילונגען פירען איבערן לאַנד. הגם די טאָטאַלע צאָל פון אינטערנעשאַנעל מיטגלידער האָט זיך נים באַדייטענד פאַרגרעסערט מיטן צוּוואוּקס פון נייע יוניאַן־רעקרוטען לעצטען יאָר האָבן אָבער די ניי־אָרגאַניזירטע מיטגלידער געהאָלפען גיטמאַכען דעם נאַטירלעכען פאַרלוסט וואָס איז געקומען דורך טויטען־פאַלען, ווי אויך די פאַרקלענערונג פון דער מיטגלידערשאַפט, וואָס איז געקומען מחמת דער גרעסערער צאָל רעטייערטע וועטעראַנען. די אינטערנעשאַנעל האָט איצט אַרום 14 טויזענט מיטגלידער אויף עלטער־פּענסיעס.

אין די דרום־שטאַטען שטייסען זיך אָן די דאָזיגע אָרגאַניזיר־קאַמפּיינס אָן שטערונגען וואָס עס מאַכען די אָרטיגע מוניציפּאַל־פאַרוואַלטונגען אין אינטערעסע־אָרגאַניזאַציעס. זיי צו הילף קומען די אַזוי גערופענע „רייט טו וואָרק" געזעצען, וועלכע זיינען פאַראַן אין 17 שטאַטען, 12 פון זיי אין דרומדיגען טייל, וואָס איז גלייכצייטיג דער אָרעמסטער און אָפּגעשטאַנענסטער טייל פון לאַנד. אינם קאַמף צו אָרגאַניזירען די פרוייען קליידער אַרבעטער אין די דרום־שטאַטען האָט די אינטערנעשאַנעל געדאַרפט מאַכען איר מאַקסימום־אָנשטרענגונג און געפינען פאַרשיידענע מעטאָדען.

גאַנץ ממשות׳דיגע דערגרייכונגען קענען פאַרצייכענט ווערען אין פלאָרידע — אַ דרום־שטאַט — וואו עס זיינען לעצטען יאָר אָרגאַניזירט געוואָרען איבער 20 שעפּער מים 7 הונדערט אַרבעטער.

אויפן קרעדיט פון דערגרייכונגען פון אינזער אינטערנעשאַנעל פאַריגען יאָר דאַרף אייך פאַררעכענט ווערען די 67 פּראָצענט העכערונג אויף די געזעצלעכע מינימום־שכירות פאַר קאָרסעט און בראַזיר אַרבעטער אין פּאָרטאָ־ריקאָ, וואָס איז אַריין אין קראַפט לעצטען נאָוועמבער.

קלאָוק סעקשאַן דעפּאַרטמענט באַריכטעט פאַרלוסט פון 27 שעפּער

יאַנקעל מילער, מענעדזשער פון קלאָוק סעקשאָן דעפּאַרטמענט, באַריכטעט, אַז אין דער 6 חדשים פעריאָדע צווישען דעם ערשטען אַפּריל און סוף אָקטאָבער, 1954, האָט זיך די צאָל שעפּער, וואָס אַרבעטען אויפן סעקשאָן־סיסטעם, פאַרקלענערט אויף 27. דער דעפּאַרטמענט קאָנטראָלירט איצט 495 שעפּער. פון זיי געפינען זיך 33 שעפּער אין ניו יאָרק, 199 שעפּער אין ברוקלין און 263 שעפּער אין אוט אוו טאָון.

ברודער מילער באַריכטעט, אַז זיין דעפּאַרטמענט האָט געסעטעלט פּרייזען פאַר שטיק־אַרבעט, אין פאַרלויף פון די זעקס חדשים, מיט איבער הונדערט דזשאָבערס און מאַנופעקטשורערס פאַר זייערע אינסייד שעפּער און קאָנטראַקטאָרס. אַרום און אַרום איז אין פאַל־סעזאָן געסעטעלט געוואָרען 1151 סטיילס. דרייצען דזשאָבערס זיינען אין דער באַריכט־פעריאָדע אַרויס פון ביזנעס.

פון די 495 שעפּער אַרבעטער 296 אויף שטיק און 199 פון וואָך. דער דעפּאַרטמענט האָט געוואונען לוין העכערונגען פאַר אַ צאָל בעל מלאכות אין אַ רייע וואָכען סעקשאָן־שעפּער אויף דער סומע פון איבער ניין הונדערט דאָלאַר אַ וואָך.

* * *

לויט אַן אויספירלעכען באַריכט וואָס אַלעקס מילער, מענעדזשער פון אינדאַסטריעל קאָנסיל דעפּאַרטמענט, האָט צוגעשטעלט צום דזשאָינט באָארד, האָט דער דעפּאַרטמענט אין דער פעריאָדע צווישען 17טען מאַי און 1טען נאָוועמבער, 1954, איינגעמאָנט איבער 662 טויזענט דאָלאַר אין חובות צו די וועלפעיר פאָנדען, „סעווערענס־פעי", ניט דערצאָלטע שכירות און אַנדערע קאָלעקשאַנס.

איבער 263 טויזענט דאָלאַר זיינען איינגעמאָנט געוואָרען פאַרן רעטייערמענט פאָנד און איבער 351 טויזענט דאָלאַר צום העלטה ענד וועלפעיר פאָנד. ניין טויזענט און 273 דאָלאַר האָט דער דעפּאַרטמענט אויפגעמאָנט אין ניט דערצאָלטע שכירות פאַר אַרבעטער.

לאָקאַל 62 האָט אָרגאַניזירט 54 שעפּער לעצטען יאָר

לאָקאַל 62, אַנדערגאַרמענטס און נעגליזשעי אַרבעטער, האָט אָרגאַניזירט פאַריגען יאָר 54 שעפּער, געווינענדיג פאַר אַכט הונדערט נייע יוניאָן־רעקרוטען העכערע שכירות און אַנדערע פאַרבעסערונגען. אין הסכם מים די סטאַנדאַרדס פון לאָקאַל 62. דאָס איז איינע פון די וויכטיגסטע פּונקטען וואָס וויים־פּרעזידענט לואיס סטאָלבערג, מענעדזשער פון לאָקאַל, באַרירט אין זיין יערלעכען באַריכט צו די מיטגלידער.

אין מאַנכע פאַלען איז געווען נייטיג צו פירען קורצע סטרייקס ביז די בעלי בתים האָבן מסכים געווען אונטערצושרייבען אַגרימענטס מיט דער יוניאָן. אין געוויסע פאַלען האָבן בעלי בתים זיך באַנוצט מים אַלטמאָדישע קאַמפּס־מעטאָדען פון טעראָריזירען די אַרבעטער, סטראַשען זיי אַז דער שאָפּ וועט אַוועק פון דער שטאָט אָדער אַז אַנדערע אַרבעטער וועלן פאַרנעמען זייערע אַרבעטס־פּלעצער, רופען פּאָליציי כדי צו פאַרטרייבען פּיקעטס און אַנדערע ענלעכע מעטאָדען. סטאָלבערג דערציילט אפילו פון אַ פאַל וואו אַ בעל הבית האָט גערופען די פּאָליציי און געזאָגט אַז די יוניאָן האָט „גע־קידנעפּט" זיינע אַרבעטער. פּאָליציי־באַאַמטע זיינען אַוועק אין יוניאָן־אָפיס כאַפּען די „קידנעפּערס" און באַפרייען זייערע קרבנות. אָבער דאָרט האָבן זיי געפונען די אַרבעטער געמיטלעך וואַרטענדיג ביז דער בעל הבית וועט אונטערשרייבען דעם אַגרימענט.

דער אָרגאַניזיר־קאַמפּיין, וואָס ווערט אָנגעפירט פון מעטיו שענוואַלד, וועט אָנהאַלטען כסדר, יעדען טאָג אין דער וואָך און יעדע וואָך אין יאָר, דערקלערט וויים־פּרעזידענט סטאָלבערג. דאָס איז נויטיג, ערשטענס, כדי אויסצושפּרייטען די בענעפיטען פון יוניאָן־שכירות און אַרבעטער־באַדינגונגען אויף יעדען באַשעפטיגטען אַרבעטער אין דער אינדוסטריע און, צווייטענס, כדי צו באַשיצען די אָרגאַניזירטע שעפּער אין פירמעס געגען דער אומ׳יושרדיגער קאָנקורענץ פון ניט־יוניאָן פּראָדוקציע.

* * *

25 מיטגלידער־וועטעראַנען פון לאָקאַל

62 האבען לעצטען אקטאבער און נאוועמבער אויסגעמאכט אפליקאציעס פאר עלטער־פענסיעס. דאס איז די פינפטע גרופע, וואס וועט־רעטייערט ווערען היי־יאר. ביז לעצטען דעצעמבער האט די יוניאן רעטייערט 139 מיטגלידער, אין עלטער איבער 65 יאר, אויף חודש'ליכע פענסיעס פון פופציג דאלאר.

לאק. 142 געווינט 35־שעה־איגע ארבעטס־וואך פאר נעקווער־ארבעטער

לאקאל 142, שאלדער־פעד און נעקוועיר־ארבעטער, האט געוואונען לעצטען חודש א 35 שעה'איגע ארבעטס־וואך פאר צוויי טויזענט מיטגלידער, וואס זיינען באשעפטיגט אינם נעקוועיר־טרייד, באריכטעט דזשאזעף טאווים, מענעדזשער פון לאקאל. פאריגען סעפטעמבער האט דער לאקאל געוואונען א קירצערע ארבעטס־וואך פאר איבער דריי טויזענט מיטגלידער, וואס זיינען באשעפטיגט אינם „שאלדער־פעד" טרייד.

לויט דעם איצטיגען אגרימענט מיט דער „נעשאנעל ווימענס ענד נעקוועיר סקארף אסאסיאיישאן", וואס איז אונטערגעשריבען געווארען אויף צוויי יאר, וועט די ארבעטס־וואך געשניטען ווערען פון 37 און א האלב צו 35 שעה. שטיק־ארבעטער וועלען קריגען א לוין העכערונג פון 7 פראצענט צו קאמפענסירען פאר דער פארלוירענער ארבעטס־צייט און וואכען־הענט וועלען קריגען די זעלביגע שכירות פאר 35 שעה ארבעט ווי זיי האבען פריער געקראגען פאר דער לענגערער ארבעטס־וואך.

אנדערע פארבעסערונגען אינם נייעם אגרימענט זיינען: א העכערונג פון 6 דאלאר א וואך אויף די מינימום־שכירות פאר אלטע און שוואכע ארבעטער, די יוניאן וועט קענען פארהאנדלען אין יוני וועגען א צוגאב פון איין פראצענט צום רעטייערמענט פאנד און א פארשריפט וועגען קאנטראקטאר־רעגיסטראציע וואס וועט העלפען באדייטענדיג צו סטאביליזירען די אינדוסטריע. דער נייער אגרימענט איז ראטיפיצירט געווארען ביי צוויי מאסען־מיטינגען פון די מיטגלידער, דעם 28טען נאוועמבער.

קלאוק און סוט טאון דעפ. ארגאניזירט שאפ נאך קורצען סטרייק

דער קלאוק און סוט טאון דעפארטמענט האט ארגאניזירט דעם שאפ פון „סקוירט־מאסטער אינק." אין דזשוירזי סיטי, ניו דזשוירזי, באריכטעט וויס־פרעזידענט גדליה רובין, מענעדזשער פונם דעפארטמענט. דער שאפ איז ארגאניזירט געווארען נאך א דריי טאגיגען סטרייק, וועלכער האט פאראליזירט די פראדוקציע פונם שאפ.

פיר חדשים צוריק האט די יוניאן אנגעפירט פארהאנדלונגען מיט דער פירמע אונטערצושרייבען אן אגרימענט. אבער אן רעזולטאטען. ערשט ווען די ארבעטער האבען אפגעשטעלט די ארבעט און פארמירט א פיקעט־ליין ארום דעם שאפ איז דער בעל הבית מרוצה געווארען און אויף גיך פארלאנגט א קאנפערענץ מיט דער יוניאן צו שליכטען דעם סכסוך. די פירמע האט זיך אנגעשלאסען אן דער „נעשאנעל סקוירט אסאסיאיישאן" און די בעל מלאכות וועלען איצט ארבעטען אונטער יוניאן־באדינגונגען וועלכע זיינען עטאבלירט אין די סקוירט־שעפער אונטער דעם קאלעקטיווען אגרימענט אין דער סקוירט־אינדוסטריע. בעאמטע פון קלאוק און סוט טאון דעפארטמענט, וואס האבען אנגעפירט דעם ארגאניזיר־דרייוו זיינען: נייטען גאלדין, אירווינג הארוויץ און דזשאן פרודא.

• • •

דער קלאוק און סוט טאון דעפארטמענט האט אויך באנייט זיין ארגאניזיר־טעטיגקייט ארום דעם שאפ פון דער „סידני עליס" פירמע אין מאנטשעסטער, קאנעטיקוט. די יוניאן האט מיט א יאר צוריק פארלוירען א נ. ל. ר. ב. אפשטימונג אין ביידע שעפער פון דער קלאוק פירמע, אין ניו בריטען און מאנטשעסטער, קאנעטיקוט, מיט 308 שטימען געגען דער יוניאן און 299 פאר דער יוניאן. אנדערע 140 שטימען האבען געדארפט אונטערזוכט ווערען כדי פעסטצושטעלען צי די יוניאן האט געקראגען א מערהייט. אין פארלויף פון דעם יאר האט די פירמע ליקווידירט איר שאפ אין ניו בריטען. עס איז אזוי ארום געבליבען בלויז איין שאפ, אין מאנטשעסטער, וועלכען די יוניאן האפט איצט צו קענען ארגאניזירען אינם נייעם דרייוו. דער קאמפיין ווערט אנגעפירט אויף צו קריגען אונטערשריפטען פון די בעל מלאכות פאר א נייער נ. ל. ר. ב. אפשטימונג.

• • •

דער בילדונגס־דעפארטמענט פון דער קלאוק און סוט יוניאן, וואס איז אנגעפירט פון אירווינג סועל, ארגאנזשירט א באזוך פון יוניאן מיטגלידער, פארן 12טען מערץ, אין דער „יונייטעד ניישאנס" העדקוואטערס. דער באזוך איז ארגאנזשירט מיט דער קאאפעראציע פון דעם אינטערנאציאנאלען יוניאן קאנפעדעראציע אפיס אין „יו־ען".

לאקאל 66 ארגאניזירט 225 ארבעטער

לאקאל 66, עמבראידערי ארבעטער, האט ארגאניזירט פינף שעפער אין וועלכע עס זיינען באשעפטיגט 225 ארבעטער, באריכטעט זכריה ל. פרידמאן, מענעדזשער פונם לאקאל. די ניי־ארגאניזירטע שעפער זיינען: „עלאיד אפערעל", „אוניווערסאל" בידינג", „אלבערט סיאפי", „עמבראידערי טאגס" און „יו ענד ווי. עמבראידערי".

די יוניאן האט געוואונען פאר די נייע יוניאן־רעקרוטען א קירצערע ארבעטס־וואך, א לוין העכערונג פון 4 דאלאר א וואך און העלטה, וועלפעיר און רעטייערמענט בענעפיטס.

• • •

לאקאל 66 וועט נעקסטען חודש אדער אנהויב מערץ זיך אריבערציען אין א נייער פארגרעסערטער יוניאן־היים. דער נייער יוניאן־אפיס וועט זיין אויף 225 וועסט 39טע סטריט. די גרעסערע היים פאר לאקאל 66 איז געווארען נויטיג מחמת דעם וואס זיין מיטגלידערשאפט האט זיך פארדרייפאכט אין די לעצטע 15 יאר, זינט די יוניאן איז אין די אלטע העדקוואטערס.

איסטערן אוט אוו טאון דעפ. ארגאניזירט 6 שעפער אין לאנג איילענד און אפסטייט

וויס־פרעזידענט איזראעל הארוויץ, גענעראל־מענעדזשער פון איסטערן אוט אוו טאון דעפארטמענט, באריכטעט, אז די יוניאן האט ארגאניזירט פיר נייע שעפער אין לאנג איילענד דיסטריקט. דאס איז א טעריטאריע וואו עס וואקסען אויס כסדר נייע קאמיוניטיס מיט נייע שעפער. די ארגאנייזערס זיינען אויף דער וואך צו ארגאניזירען אט די שעפער אזוי גיך ווי זיי עפענען זיך.

די ניי־ארגאניזירטע שעפער זיינען: די „לעיקשאר ספארטוועיר" און „סוזאן פראקס" אין קאראנא; די „ראזמערי פעשאנס" אין סיינט אלבאנס און „ברען דזשאי" אין בעט פעידזש. די יוניאן האט געוואונען פאר די נייע רעקרוטען שכירות און ארבעטס־באדינגונגען אין הסכם מיט די קאלעקטיווע אגרימענטס אונטער וועלכע זיי ארבעטען, איינשליסלעך א 35 שעה'איגע ארבעטס־וואך.

• • •

צוויי אנדערע שעפער זיינען ארגאניזירט געווארען אין קינגסטאן, אפסטייט ניו יארק. די צוויי בלאוז־קאנטראקטינג שעפער „מייער לייזי אינק." און „קראון בלאוז אינק." — זיינען שוין לאנג עטאבלירטע ניט־יוניאן שעפער אין דעם דיסטריקט. די יוניאן האט געוואונען פאר די ארבעטער אין ביידע שעפער א רעדוקציע אין די ארבעטס־שטונדען פון 40 אויף 35 שעה א וואך, און א רעדוקציע אויף די שכירות, זעקס און האלב באצאלטע יום טובים און די ארבעטס־באדינגונגען און אנדערע בענעפיטען, וועלכע עס געניסען די ארבעטער אין דער בלאוז־אינדוסטריע.

• • •

א 35 שעה'איגע ארבעטס וואך האט די יוניאן אויך געוואונען פאר די 150 ארבעטער אין דער „פראטעקס פראדוקטס קאמפאני", א פליעסטיק מאנופעקטשורער אין דזשוירזי סיטי, ניו דזשוירזי. די פארהאנדלונגען מיט דער דאזיגער פירמע, וועלכע זיינען אנגעפירט געווארען פונם דעפארטמענטס גענעראל־מענעדזשער, זיינען אנגעגאנגען אכט חדשים צייט. עטלעכע מאל אין פארלויף פון די פארהאנדלונגען איז עס שיעור ניט געקומען צו אן אפענעם קאנפליקט און א סטרייק. אבער די יוניאן, וועלענדיג אויסמיידען א סטרייק, האט ארויסגעוויזען א סך געדולד און טאקט אנהאלטענדיג די פארהאנדלונגען ביז צו א דערפאלגרייכען ענד.

די שוועריגקייט אין די פארהאנדלונגען איז געווען דאס איינפירען א 35 שעה'איגע ארבעטס־וואך מיט קאמפענסירענדע לוין העכערונגען. צוליב דעם וואס די פירמע האט ניט לאנג געשניטען די ארבעטס־שטונדען צו 37 און א האלב שעה א וואך האט זי זיך געקווינקעלט צו רעדוצירען ווייטער צו 35 שעה און דערביי צאלען א לוין העכערונג. אבער ענדלעך איז געפונען געווארען א קאמפראמיס־פארמולע. א 35־שעה'איגע ארבעטס־וואך וועט איינגעפירט ווערען אין מאי 1956. די שטיק־ארבעטער וועלען דאן קריגען א לוין העכערונג פון 6 פראצענט און די וואכען־הענט וועלען קריגען די זעלביגע שכירות ווי פאר דער לענגערער ארבעטס־וואך.

אלע ארבעטער וועלען אויך קריגען באצאלט עקסטרא פאר אייערטיים אין פאר זיבען און א האלב יום טובים אין יאר אפילו ווען זיי פאלען אויס אין שבת אדער זונטאג. די שטיק־ארבעטער וועלען באלוינט ווערען פאר די יום טובים לויט זייער דורכשניטלעכען שטונדען־לוין. די פירמע וועט אויך צאלען פאר וואקאציעס דירעקט צו די ארבעטער אין צוגאב צו די רעגולערע צאלונגען צו די העלטה וועלפעיר און פענסיע פאנדען.

• • •

דער איסטערן אוט אוו טאון דעפארטמענט פירט איצט פארהאנדלונגען צו באנייען אגרימענטס מיט דריי גרויסע פירמעס, וואס באשעפטיגען איבער טויזענט ארבעטער אין פיר אנדערוועיר שעפער. אין די אלע שעפער איז די הויפט־איש אין די פארהאנדלונגען די איינפירונג פון א 35 שעה'איגער ארבעטס־וואך.

נארד איסט דעפארטמענט האט ארגאניזירט 42 שעפער מיט 2,300 ארבעטער

דער נארד איסט דעפארטמענט האט פאריגען יאר ארגאניזירט 42 שעפער וואס באשעפטיגען 2,300 ארבעטער, באריכטעט וויס־פרעזידענט דייוויד גינגאלד, דירעקטאר פונם דעפארטמענט. פון די ניי־ארגאניזירטע שעפער זיינען 17 אין פענסילווייניע און 35 אין ניו ענגלאנד סטייטס. דער דאזיגער באריכט נעמט אבער ניט ארום די ארגאניזיר־דערגרייכונגען פונם דעפארטמענט פארן פולען יאר, מחמת דער באריכט פון עד. באנאי, וואס איז איבערגעגעבען געווארען צו פילדעלפיער דזשעק האפערן, נעמט ארום בלויז אכט חדשים. אין וועלכע ער האט פארנומען דעם אמט פון הויפט־ארגאנייזער אין עלף חדשים פון ראלף ראבערטס, ארום הויפט פונם ניו ענגלאנד צענטראלען ארגאניזיר־דעפארטמענט. פון די נייע שעפער זיינען 28 ארגאניזירט געווארען דורך דירעקטע פארהאנדלונגען מיט די פירמעס און אין 14 שעפער האט מען געדארפט פירען סטרייקס אויף צו דערגרייכען יוניאן־אגרימענטס.

אין איצטיגען מאמענט ווערט געפירט א טיכטיגע ארגאניזיר־ארבעט ארום 20 שעפער אין פענסילווייניע, וועלכע באשעפטיגען איבער 17 הונדערט ארבעטער. אין זיבען פון אט די 20 שעפער האט דער קאמפיין פראגרעסירט ווייט גענוג צו דערווארטען יוניאן־אגרימענטס אין דער נאענטער צוקונפט. די ארגאניזיר־ארבעט ווערט אימעטום אנגעפירט מיט דער הילף פון רענד און פייל שאפ־טשערמענס, וועלכע זיינען געשאפען געווארען דורכן געהילפס־דירעקטאר דזשעק האלפערן. אזעלכע קאמיטעס זיינען איצט אקטיוו אין פארעסט סיטי, קארבאנדעיל, סקרענטאן, ווילקעס־באר, העזעלטאן, בערוויק, העריסבורג און בעטלהעם, ארע אין פענסילווייניע.

דער ארגאניזיר־קאמפיין אין ניו ענגלאנד טעריטאריע איז קאנצענטרירט אין באסטאן און ניו בעדפארד, מאסס. און אין פאטאקעט, ראוד איילענד.

• • •

די יוניאן האט געוואונען א זיג געגען דער „בעניטא אנדערגארמענט קאמפאני" אין ברימסבורג, פענסילווייניע, ווען דער סופרים קאורט האט זיך אפגעזאגט איבערצונעמען אן אפעלאציע פון דער פירמע געגען אן ענטשיידונג פון א נידעריגערען געריכט אין פילאדעלפיע. דער „סירקיט קאורט אוו אפילס" אין פילאדעלפיע האט געמאכט באשטעטיגט אן ענטשיידונג פון נ. ל. ר. ב., אין אויגוסט 1953, אין וועלכען די פירמע ווערט פאראורדענט אויפצולייזען איר „קאמפאני־יוניאן" און באצאלען די פארלוירענע שכירות צו צען ארבעטער וואס די פירמע האט אפגעזאגט פאר זייער יוניאן־אקטיוויטעטען. די פירמע וועט איצט מוזען אויסצאלען טויזענטער דאלארס צו די צען ארבעטער, וועלכע האבען פארלוירען זייערע דזשאבס בעת די יוניאן האט געפירט אן ארגאניזיר־קאמפיין אין 1951. די ענטשיידונג פון סופרים קאורט וועט איצט אויסגענוצט ווערען פון דער יוניאן אויף אנצוהייבען א נייע ארגאניזיר־קאמפאניע צו יוניאניזירען די 250 ארבעטער פון דער „בעניטא"־פירמע.

• • •

ארום 250 יוניאן־מיטגלידער, בעאמטע און פארשטייער פון אינטערנעשאנעל יוניאנס, ווי אויך פראמינענטע פירער פון שטאט האבען זיך באטייליגט אין דער 20טער יובילייפייערונג פון לאקאל 178 אין פאל ריווער, מאסאטשוזעטס. דעם אייבערשאן ביי דער פייערונג האט פארנומען א. י. דאלטאן, וואס איז דער איינציגער פארבליבענער טשארטער־מיטגליד פון לאקאל אין 74 ארבעטערינס וועלכע זיינען מיטגלידער אין לאקאל 20 יאר. אלע רעדנער ביי דער פייערונג האבען אנגעוויזען אויף די גרויסע דערגרייכונגען פון לאקאל אין זיין יוגנט זינט 1934. לאקאל 178 האט איצט איבער 12 הונדערט מיטגלידער.

באגריסונגס־רעדעס זיינען געהאלטען געווארען פון: וויס־פרעזידענט דייוויד גינגאלד, דירעקטאר פון נארד איסט דעפארטמענט; וויליאם ראס, מענעדזשער פון דער פילאדעלפיער דרעס יוניאן; וויס־פרעזידענט פיליפ קרעמער, מענעדזשער פון באסטאנער דזשאינט באארד; פרעדריק סיעמס, דיסטריקט מענעדזשער און דער מעיאר פון שטאט דזשאן קעין. פרעזידענט דובינסקי האט צוגעשיקט א ווארעמע באגריסונג.

פילאדעלפיער דרעס יוניאן געווינט ארגאניזיר־סטרייק געגען הייטער־פירמע

דער פילאדעלפיער דרעס דזשאינט באארד האט געוואונען א פארביטערטען ארגאניזיר־סטרייק אין דער „דאגס מעיד הייטער קאמפאני", באריכטעט וויליאם ראס, מענעדזשער פון דער יוניאן. דער סטרייק האט זיך אנגעהייבען דעם 10טען אויגוסט. דעם 6טען אקטאבער האט א געריכט ארויסגעגעבען אן אינדזשאנקשאן, וואס האט פארבאטען דער יוניאן און די ארבעטער צו פיקעטען דעם שאפ. אבער די יוניאן האט ניט אויפגעגעבען אירע באמיאונגען צו ארגאניזירען די ארבעטער פון דער פירמע.

ערשט פאריגען חודש האט די פירמע מסכים געווען אונטערצושרייבען אן אגרימענט. די ניי־ארגאניזירטע ארבעטער זיינען געווארען מיטגלידער אין לאקאל 219.

• • •

דער יוניאן העלטה סענטער אין פילאדעלפיע מאכט פלענער אויסצובריטערען זיין דינסט צו מיטגלידער. עס ווערט געפלאנט אויסצוגעבען איבער הונדערט טויזענט דאלאר, היי־יאר, אויף צו קויפען נאך עקס־רעי מאשינען, פארגרעסערען די טהעראפיע־אפטיילונג און פארשנעלערען דעם פראצעס פון רעגיסטרירען פאציענטען. די נייע פלענער, וואס זיינען אויסגעארבעט געווארען פון דר. סעמועל קליין, מעדיצינישער דירעקטאר פונם סענטער, זיינען באשטעטיגט געווארען פונם דזשאינט באארד.

אהייא־קענטאקי דעפ. געווינט קירצערע שטונדען ביי „בלומפעלד קאמפאני"

דער אהייא־קענטאקי דעפארטמענט האט געוואונען א קירצערע ארבעטס־וואך פאר די 700 ארבעטער אין דער „בלומפעלד דרעס קאמפאני", באריכטעט וויס־פרעזידענט נ. קירצמאן, דירעקטאר פונם דעפארטמענט. לויט דעם אגרימענט וואס איז געמאכט געווארען אין נאוועמבער וועט די ארבעטס־וואך אין די דריי שעפער פון דער פירמע, אין קליוולאנד, קענטאן און מאסילאן, אהייא, רעדוצירט ווערען פון 40 צו 37 און א האלב שעה. שטיק־ארבעטער וועלען קריגען א לוין העכערונג פון זעקס א האלב פראצענט, צו קאמפענסירען פאר דער פארלוירענער ארבעטס־צייט און וואכען הענט וועלען קריגען די זעלביגע שכירות ווי פאר 40 שעה ארבעט.

דער איצטיגער אגרימענט איז דער ערשטער שריט איינצופירען א 35 שעה'איגע ארבעטס־וואך פאר די ארבעטער פון דער פירמע. די „בלומפעלד קאמפאני" האט אפערירט אירע ניט־יוניאן שעפער איבער 50 יאר, איידער זי האט אונטערגעשריבען דעם ערשטען אגרימענט מיט דער יוניאן.

דער ערשטער יוניאן־אפמאך איז אונטערגעשריבען געווארען אין אויגוסט, 1953, פאר די ארבעטער אינם קענטאן שאפ. שפעטער, אין אקטאבער, 1953, האט די פירמע אונטערגעשריבען אן אגרימענט פאר די ארבעטער אין מאסילאן, און אין פעברואר, לעצטען יאר, איז אונטערגעשריבען געווארען. דער אפמאך פאר די ארבעטער אין קליוולאנד. אזוי ארום איז ביסלעכווייז איינגעבראכען געווארען אט די שטארקסטע יוניאן־פעסטונג אין קליוולאנדער קליידער מארקעט.

די איצטיגע פארהאנדלונגען מיט דער פירמע זיינען געפירט געווארען פון דעפארטמענט־דירעקטאר נ. קירצמאן, מייער בערקמאן, ביזנעס אגענט פון קליוולאנדער דזשאינט באארד, און הענרי גלעיזער, ארגאנייזער.

אין שיקאַגאָ און אין דער מיטעל וועסט

די מיטעלוועסט לאָקאַלן אין שיקאַגאָ האָבן דעם 28סטן דעצעמבער געפּייערט דעם חנוכת הבית פון זייער נייער יוניאָן העדקוואַטערס. באַריכטעט וויים־פּרעזידענט מאָריס ביאַליס, מענעדזשער פון דער שיקאַגער יוניאָן. אין דער פייערונג האָבן זיך באַטייליגט א גרויסע צאָל מיטגלידער פון די לאָקאַלען. בעאַמטע פון דער יוניאָן און איינגעלאַדענע געסט.

די נייע יוניאָן־היים, וואָס ווערט זיין אויפן דריטן פלאָר פון דער דזשאָינט באָאַרד געביידע, וועט באַשטיין פון אַכט אָפיסעס, א גרויסער מיטינג־האַל פאַר יוניאָן מיטינגען און א האַל פאַר קלענערע מיטינגען און דעם פינאַנס דעפּאַרטמענט. די אָפיסעס וועלן פאַרנומען ווערן פון די הויפּט־בעאַמטע פון די לאָקאַלען 76 און 261 — וואָיסגודס אַרבעטער; לאָקאַל 54 — רעינקאָוט מאַכער; 208 — עמבראָידערי־אַרבעטער און 212 — לײדיס טעילאָרס. די אַנדערע אָפיסעס וועלן זיין פאַר העדי ריטער, געגעראַל־אָרגאַנייזער, וועלכער באַדינט נאָרטערן און צענטראַל איליגאָי; וויליאַם ראָזענבלום, פינאַנץ־קאָנטראָלער פון מידוועסט יוניאָנס; דזשעק רובין, פונט אָרגאַניזיישאָן־דעפּאַרטמענט אין דער מיטעל־וועסט טעריטאָריע, און דעם מיטעל־וועסט העלטה פאָנד.

* * *

די יוניאָן אין דער מיטעל וועסט טעריטאָריע האָט נאָך לאַנגע פאַרהאַנדלונגען אונטערגעשריבן אַגרימענטס מיט „אַלבערטס אינק." פאַר אירע פיר שעפּער אין אילינאָי און מישיגען. די פיר שעפּער זיינען: די „אַלבערטס" און „בורטאָנס" אין שיקאַגאָ, „גאַרוועי נידעל קרעפט", אין גאַרוועי, מישיגען, און די „נעגאָני נידעל קרעפט" אין מישיגען. די יוניאָן האָט געוואונען פאַר די קאַטערס אין „אַלבערטס". וועלכע שניידן די אַרבעט פאַר אַלע שעפּער, א לוין העכערונג פון פינף פּראָצענט. פאַר די אַרבעטער פון „בורטאָנס" האָט די יוניאָן געוואונען אַן אַלגעמיינע לוין העכערונג פון 5 פּראָצענט און פאַר די אַרבעטער פון גאַרוועי וועט די יוניאָן פאַרהאַנדלען א לוין העכערונג אָנהויב הייַנטיגן יאָר.

דער אַגרימענט פאַר די אַרבעטער אין „נעגאָני נידעלקרעפט" איז דער ערשטער אָפּמאַך, וואָס די פירמע האָט אונטערגעשריבן פאַר די אַרבעטער פון שאַפּ, נאָך א דריי חדשים־דיגער אָרגאַניזיר־קאַמפּאַניע. די יוניאָן האָט געוואונען פאַר אַט די נייע מיטגלידער א פינף פּראָצענטיגע לוין העכערונג, פון וועלכער א העלפט וועט זיך אָנהויבן פון 1טען הײַנטיקען חודש און די אַנדערע העלפט פון ערשטען יולי, הײַ־יאָר. ווען עס וועט אויך רעדוצירט ווערן די אַרבעטס־וואָך. די אַרבעטער קריגן אויך באַצאָלטע וואַקאַציעס און יום טובים.

* * *

די „בראַמסאַן קאַמפּאַני", געגען וועלכער די יוניאָן פירט א סטרייק זינט עטלעכע חדשים, האָט אָפּגעקויפט דעם שאַפּ פון „מאַרטאַ וועסטערן אינק.", א טעילאָר־שאָפּ אויף מישיגען בולעוואַרד אין שיקאַגאָ, וועלכער האָט געהאַט אין משך פון עטלעכע יאָר אַן אַגרימענט מיט דער יוניאָן און וועלכער האָט זיך מיט עטלעכע חדשים צוריק ליקווידירט. די „בראַמסאַן קאַמפּאַני" האָט משמעות געפּלאַנט צו פאַרגרעסערן אירע ביזנעס דורך צוגעבן א פּערטען ניט־יוניאָן שאַפּ צו די די דריי פאַרסטרייקטע שעפּער.

נאָכדעם ווי דער אַלטער אַגרימענט מיט דער פריערדיגער יוניאָן־פירמע איז אויסגעגאַנגען, האָט דער בעל הבית פון „בראַמסאַן" דורכגעפירט א ניט אויטאָריזירטע אָפּשטימונג צווישן די אַרבעטער, צי זיי ווילן געהערן צו דער יוניאָן. צו זיין גרויסער דערשטוינונג האָבן די אַרבעטער הונדערט פּראָצענט געשטימט, אַז יאָ, זיי ווילן א יוניאָן און טאַקע די אינטערנעשאַנעל יוניאָן. דער בעל הבית האָט נעבעך געמוזט אינפאָרמירען די יוניאָן וועגן דעם באַשלוס פון זיינע אַרבעטער און זיך נעמען פאַרהאַנדלען וועגן אַן אַגרימענט.

סאַוט וועסט דעפּ. געווינט לוין העכערונגען און קירצערע אַרבעטס־וואָך

וויים־פּרעזידענט מייער פּערלסטיין, דירעקטאָר פון סאַוט וועסט דעפּאַרטמענט, באַריכטעט, אַז די יוניאָן האָט געוואונען לוין העכערונגען און א 35 שעה'איגע אַרבעטס־וואָך פאַר אַרבעטער אין זיבן שעפּער אין באַנייטע אַגרימענטס מיט דריי פירמעס אין מיזורי און אילינאָי.

אין דעם אַגרימענט, וואָס איז באַנייט געוואָרען מיט דער „לאָוענבאַום מאַנופעקטשורינג קאָמפּאַני" און וועלכער איז ראַטיפיצירט געוואָרען פאַריגען חודש האָט די יוניאָן געוואונען לוין העכערונגען פאַר די קאַטערס פון 12 סענט א שעה און לוין העכערונגען פאַר די אַנדערע שטיק־ און וואָכען־אַרבעטער. העכערע מינימום־סקעילס און די סטאַבּילירונג פון א 35 שעה'איגער אַרבעטס־וואָך. די לוין העכערונגען זיינען רעטראָאַקטיוו פון 1טען נאָוועמבער.

די פירמע וועט אויך צאָלן א צוגאָב פון איין פּראָצענט צו די וועלפער פאָנדען, אָנהייבענדיק אין א יאָר אַרום. פון דער צייט ווען דער אַגרימענט איז באַנייט געוואָרען. די פונקטען וועגן באַצאָלטע וואַקיישאַנס און יום טובים וועלן אין דעם באַנייטען אַגרימענט זיין די זעלביגע ווי אין אַלטען אַגרימענט. די לעווענבאַום־פירמע האָט שעפּער אין סיינט לואיס און קעיפּ דזשיראַרדאָ, מיזורי, און אין ספּאַרטאַ, רעדבאַד און מאַונדס, אילינאָי.

אינם אַגרימענט מיט דער „מיזורי גאַרמענט קאָמפּאַני" אין קענזעס סיטי האָט די יוניאָן געוואונען א חיוב לוין העכערונגען און א קירצערע אַרבעטס־וואָך אויך א פאַרזיכערונג אַז די פירמע וועט אָפּצאָלן אירע חובות פון 2 טויזענט און 223 דאָלאַר צו די העלטה און רעטייערמענט פאָנדען. אינם אַגרימענט מיט דער בענאָט קאָרפּאָריישאַן־ א „שאָלדער פּעד" מאַנופעקטשורער אין סיינט לואיס — האָט די יוניאָן געוואונען א לוין העכערונג פון 12 און א האַלב סענט א שעה פאַר די קאַטערס און פינף סענט א שעה פאַר די אַנדערע וואָכען־הענט, ווי אויך פאַר די שטיק־אַרבעטער.

* * *

דער סאַוט וועסט דעפּאַרטמענט האָט אויך געוואונען א 35 שעה'איגע אַרבעטס־וואָך און לוין העכערונגען פון 10 סענט א שעה פאַר קאַטערס, פינף סענט א שעה פאַר די אַנדערע וואָכען־אַרבעטער און העכערע מינימומס פאַר די בעל מלאכות פון „פּרינצעס פּעגי" אין וואַנדאַליאַ, אילינאָי. די לוין העכערונגען זיינען רעטראָאַקטיוו פון 17טען נאָוועמבער.

* * *

די יוניאָן האָט אָרגאַניזירט די 60 אַרבעטער פון דער „ראָיאַל דעלסאָן" פּלאַסטיק־פירמע אין סיינט לואיס, געווינענדיג לוין העכערונגען און אַנדערע פאַרבעסערונגען פאַר די בעל מלאכות.

א. פ. אוו ל. און סי. אי. א. העלפען אָרגאַניזיר־דרייוו פון אינטערנעשאַנעל

די א. פ. אוו ל. און סי. אי. א. האָבן געשאַפען א געמיינזאַמען קאָמיטעט צו העלפען דער אינטערנעשאַנעל אין אירע באַמיאונגען צו אָרגאַניזירען דעם קליידער־שאַפּ אין לינדען, אַלאַבאַמאַ, באַריכטעט אי. סי. קעהרער, דירעקטאָר פון סאַוט איסט דעפּאַרטמענט. דער שאַפּ געהערט צו דער ה. א. סאַסין קאָמפּאַני" פירמע, וועלכע איז אַנטלאָפען פון איילינאָי סטייט, כדי צו קריגען ביליגע ניט־יוניאָן פּראָדוקציע אין דער סאַוט. דער אָרגאַניזיר־דרייוו פון דער אינטערנעשאַנעל ווערט געשטיצט פון לאָקאַלע אַרבעטער־פאַרשטייער אין די עלעקטרישע, כעמישע און בוי־אינדוסטריעס, ווי אויך פון די אייזנבאַן־אַרבעטער, טעלעפאָניסטען און צעמענט־אַרבעטער.

לעצטען סעפּטעמבער האָבן לאָקאַלע חוליגאַנען־גריפּעס אײַנגעהאַלטן און אַרויסגעטריבן פון שטאָט די אינטערנעשאַנעל ־ אָרגאַנייזערס טהעלמאַ קלעם און דזשאָן קיסאַק. די יוניאָן האָט זיך דאַן געווענדעט צום יוסטיץ־דעפּאַרטמענט אין דער עף. בי. אַי. צו אינטערזוכען אַט די ווילדע אויסברוכען געגען די ציווילע רעכט פון בירגער אין לינדען. זינט דאַן האָט דער מעיאָר פון שטאָט געגעבען זיין פאַרזיכערונג אַז ער וועט באַשיצען די יוניאָן־אָרגאַנייזערס. די זעלביגע פאַרזיכערונג איז אויך געגעבען געוואָרען פונם פעדעראַלען ריכטער, דעניעל טאָמאַס, אין מאָביל, אַלאַבאַמאַ. די יוניאָן פירט איצט אַן איר אָרגאַניזיר־קאַמפּיין, אויפקלערענדיג די אַרבעטער אין דעם לינדען־שאַפּ וועגן די בענעפיטען פון יוניאָן־אָרגאַניזאַציע.

* * *

דער סאַוט איסט דעפּאַרטמענט פירט אויך אָרגאַניזיר־דרייווס צו יוניאַניזירען די אַרבעטער פון דער „פּיאָרענס מאַנופעקטשורינג קאָמפּאַני" אין פּיאָרענס, סאַוט קאַראָליינאַ און פון דער „טאָמאַס טעקסטיל קאָמפּאַני" אין אַטהענס, דזשאָרדזשיאַ.

אויפן דרעסמאַכער פראָנט

פון נ. מ. מינקאָף

אבער א מאָנאַט האָט די פירערשאַפט פון אונזער דרעס דזשאָינט באָאַרד גרינטלעך דיסקוטירט די פאָדערונגען, וועלכע מיר זאָלען שטעלען די בעלי בתים ביים באַנייען אונזערע קאָלעקטיווע אָפּמאַכען, וועלכע גייען אויס דעם 31סטען יאַנואַר, 1955. ענדלעך זיינען די פאָדערונגען פאָרמולירט געוואָרען און זיינען גוטגעהייסען געוואָרען ביי א ספּעציעלע זיצונג פון דזשאָינט באָאַרד, דאָנערשטאָג, דעם צווייטען דעצעמבער. די מיטגלידער, נאַטירלעך, האָבן דאָס לעצטע וואָרט אין אָט דעם וויכטיגען ענין.

מיט יאָרען צוריק, ווען מיר זיינען געווען פיל יונגער, האָבן מיר ניט געפילט אזוי שטאַרק די שווערע פאַראַנטוואָרטלעכקייט צו אונזערע מיטגלידער, צום טרייד און פאַר דער עפּענטלעכער מיינונג. וואָס פירערשאַפט לייגט אַרויף. אזוי ווי אָפּמאַכען מיט די אַרבעטסגעבער פלעגען געשלאָסען ווערען יערלעך, פלעגט מען אויסשטעלען א רשימה פון פאָדערונגען אזוי לאַנג ווי דער אידישער גלות און — „דאָוואַי דראַסטיאַ!". די צייט האָט זיך אָבער געביטען. אין די לעצטע צוואַנציג יאָר זיינען פאָרגעקומען ענדערונגען. גרויסע ענדערונגען. יוניאַנס זיינען געוואָרען עלטער און זיינען אויסגעוואַקסען: זיינען געוואָרען גרייס און מעכטיג און ווערען אָנערקענט פון געזעץ: מיט דעם איז אויך געוואַקסען די יוניאָן אחריות. — אחריות צו דער גרויסער מיטגלידערשאַפט און זייערע פאַמיליעס; צום טרייד פון וועלכען זיי מאַכען, אָדער דאַרפען מאַכען א לעבען און צו דער אַלגעמיינער געזעלשאַפט בכלל אַן וועמענס פאַרשטענדיגונג און סימפּאַטיע עס הענגט אָפּ דער דערפאָלג פון יעדער אינדוסטריעלען קאָנפליקט. אָט צוליב די אַנגעגעבענע טעמים האָט היינטיגס מאָל געדויערט לענגער ביז די פאָדערונגען צום נייעם אַגרימענט זיינען אויסגעאַרבעט געוואָרען.

מען דאַרף אויך האָבן אין זינען, אַז די דרעס אינדוסטריע איז, אין דער פאַרשיידענאַרטיגקייט פון די בגדים וואָס ווערען פּראָדוצירט און פון די אַרבעט און לוין סיסטעמען אין די שעפּער, ניט איין טרייד, נאָר עטלעכע טריידס אין איינעם. אין די דרעס שעפּער אונטערן קאָנטראָל פון אינזער יוניאָן ווערען געמאַכט דרעסעס וואָס פאַרקויפען זיך אין קראָם פאַר אזוי ווייניג ווי פון זעקס ביז צען דאָלאַר א שטיק און אזוי טייער ווי פופציג, זעכציג דאָלאַר א דרעס און נאָך טייערער. דער אונטערשייד צווישען די גאָר ביליגע און די טייערע דרעסעס איז זייער גרויס. ווען ביי די ביליגע דרעסעס איז ביזי איז ביי די טייערע דרעסעס פלעק און — פאַרקערט. דערצו נאָך זיינען מיר אין יוניאָן מיט פיר לאָקאַלס. צוויי אויטאָנאָמע אויסערן שטאָט אָפּטיילונגען וואָס קאָנטראָלירען שעפּער פון איבער צען באַזונדערע פאַכען; און א טייל שעפּער אַרבעטען די בעל מלאכות פון וואָך, בעת די גרויסע מאַיאָריטעט אַרבעט פון שטיק. דאָס אַלץ מאַכט די לאַגע שווער און קאָמפּליצירט און מאַכט נייטיג, אַז איידער מיר שטעלען אַרויס פאָדערונגען צו די בעלי בתים, זאָלען זיי גרינטלעך אדורכשטודירט און ווי געהעריג פאָרמולירט ווערען אזוי, אַז אַלע זאָלען זיין איינינג און צופרידען.

אָט דאָס זיינען אונזערע פאָדערונגען:

1) אַן אַלגעמיינע העכערונג פון 10 פּראָצענט אויף די שכירות

די פאַרדינסטען פון די דרעסמאַכער דורך די שטונדען וואָס זיי אַרבעטען זיינען אויך ווייט פון צופרידנשטעלענד. אָבער זייער יערלעכע הכנסה איז אומגלויבלעך קליין. לויט די לעצטע סטאַטיסטישע ציפערען, פאַרדינט דער דורכשניטלעכער אַרבעטער ביי דרעסעס, ווייניגער פון 25 הונדערט דאָלאַר א יאָר, אָדער עטוואָס מער פון 47 דאָלאַר א וואָך. זיכער קען א מענש מיט א פאַמיליע, אָדער אפילו אַן א פאַמיליע, ניט מאַכען א לעבען מיט אזעלכע פאַרדינסטען ביי היינטיגע צייטען, ווען אַלץ איז מיט גאָלד צוגלייך. אמת, אַז אין פאַך — די קאַטערס, זיינען אַן אויסנאַם. זיי אַרבעטען פון וואָך און פאַרדינען יאָ ביים וועג. עס פרעגט זיך אָבער, וויפיל שטונדען אין וואָך אַרבעט דער דורכשניטלעכער קאַטער? מיר פאָדערען, דעריבער א העכערונג וואָס זאָל צוגעגעבען ווערען ווי א פּראָצענט צו די וועכענטלעכע פאַרדינסטען;

2) א העכערונג אין די גאַראַנטירטע מינימומס

די איצטיגע מינימום סקיילס וואָס זיינען אַריינגעשריבען אין די קאָלעקטיווע אַגרימענטס האָבן ניט קיין שום ענלעכקייט צו די אַקטועלע פאַרדינסטען. אזוי נידעריג זיינען זיי. פינדעסטוועגען שעדיגען זיי אָבער מאַנכע אַרבעטער און זיינען א געפאַר פאַר אַנדערע. אזוי, צום ביישפּיל, איז די מינימום פון א קלינער־מיידעל 33 דאָלאַר א וואָך. עס זיינען דאָ בעלי בתים וועלכע שעמען זיך ניט אָנצובאָטען דאָס אַלס א וואָך שכירות. און עס זיינען לײַדער דאָ פאַלען וואו זיי קריגען אַרבעטאָרינס פאַר די מיזעראַבלע פאַרדינסטען און לויט אונזערע איצטיגע אָפּמאַכען איז עס געזעצלעך. דאָס גלייכען איז מיט די שטונדען־לוין מינימומס פאַר די שטיק־אַרבעטער. מיר מוזען אונטער אַלע אומשטענדען אָפּשאַפען דעם הפקר צושטאַנד. די גאַראַנטירטע מינימומס לוין מוז אונטער אַלע אומשטענדען רעפלעקטירען די אַקטועלע פאַרדינסטען פון די דרעסמאַכער;

3) העכערונג פון 1 פּראָצענט אין אָפּצאָל פון די בעלי בתים צום רעטייערמענט־פאָנד

די אומגעפער 5.000 אַרבעטער וועלכע האָבן זיך שוין צוריקגעצויגען פון דער אינדוסטריע און די וועלכע וועלען מיט דער צייט רעטייערען, מוזען מיר פאַרזיכערען, אַז זיי וועלען באַקומען די פּענסיע וועלכע ווערט זיי צוגעזאָגט. דאָס איז א הייליגער אָפּמאַך וועלכער מוז אונטער אַלע אומשטענדען אָפּגעהיט ווערען. די איצטיגע ביישטייערונג פון 3 פּראָצענט איז ווייט ניט גענוג צו האַלטען דעם פאַרשפּרעכען. אמת, עס איז דאָ א רעזערוו פון עטלעכע מיליאָן דאָלאַר. אָבער דאָס איז ווייט ניט גענוג. דער אָפּצאָל פון די אַרבעטסגעבער מוז דעריבער פאַרגרעסערט ווערען;

4) סטייט רעגירונג זאָל צאָלען דעם קראַנקען בעניפּסס און אַרבעטס־געבער זאָלען דעקען דעם פּרעמיום

אין אַנדערע ווערטער, אזוי ווי די בעלי בתים צאָלען פאַרן אַרבעטסלאָזען פלאַן, און די סטייט רעגירונג צאָלט אויס דעם וועכענטלעכען בענעפיט, אזוי זאָל אויך דער קראַנקען פאָנד אויסגעצאָלט ווערען דורכן סטייט אָדער דורך אַן אינשורענס פאָנד. אונטער דער השגחה פון סטייט. ווען די יוניאָן ווערט באַפרייט פון די צאָלונגען פון דעם „דיסאַבּיליטי". אָדער קראַנקען בענעפיט, וועט זי דאַן קענען אונטערנעמען א פיל ברייטערען פּראָגראַם פון אַלגעמיינע האָספּיטאַליזאַציע בענעפיט וואָס אַן דעם איז קיין פּלאַן ניט פולקאָם;

5) פולער געהאַלט פאַר געזעצלעכע יום טובים צו אַלע וואָכען־אַרבעטער

אונטער די ביז־איצטיגע אָפּמאַכען קריגען די וואָכען־אַרבעטער באַצאָלט פאַר די געזעצלעכע יום טובים נאָר פּראָפּאָרציאָנעל לויט די שטונדען וואָס זיי אַרבעטען די וואָך, אין וועלכע דער יום טוב פאַלט אויס. מיט דער פאָדערונג באַצוועקען מיר, אַז די וואָכיז אַרבעטער זאָלען קריגען באַצאָלט פאַר אַלע זעקס יום טובים אָפּגעזען דערפון אייב זיי אַרבעטען יענע וואָך אָדער ניט;

6) סעניאָריטי פון קאָנטראַקטאָרס

ביים איינשטעלען פּערמאַנענטע קאָנטראַקטאָרס, זאָל דער דזשאָבער מוזען געבען פאָרצוג צו זיינע צייטווייליגע קאָנטראַקטאָרס אין דעם סדר, לויט דער צייט וואָס יעדער פון זיי אַרבעט פאַר דער באַטרעפענדער פירמע;

7) אָפּשאַפען די „דיפּערענשעלס" אום־אויך־ראַון

דאָס פאָדערען ניט בלויז די אַרבעטער פון היגען מאַרקעט, נאָר אויך די דרעסמאַכער פון אויסערן שטאָט אַנטזאָגען זיך צו אַרבעטען פאַר ביליגערע פּרייזען ווי די וועלכע ווערען געצאָלט אין ניו יאָרק גופא;

8) יוניאָניזירונג פון שיפּינג קלױרקס און פלאָר העלפּ

מיר פאָדערן, אַז אַלע אַרבעטער װאָס װערן באַשעפטיגט בײַ דרעסעס, מיט דער אויסנאַם פון מאָדעלס און דעזיינערס, זאָלן זיין מיטגלידער פון דער יוניאָן און אַרבעטן אונטער יוניאָן באַדינגונגען און קאָנטראָל;

9) איינפירונג פון אָפיציעלע טרייד סקעדיולס

פאַר דער מאַיאָריטעט אַרבעטער בײַ דרעסעס װעלכע אַרבעטן פון שטיק, זאָל עטאַבלירט װערן אָפיציעלע „סקעדיולס" מיט אַ באַשטימטן אַרבעטס פרייז פאַר יעדן באַזונדערן טייל פון גאַרמענט;

10) התחיבות פאַר פאַרלעצונגען פון אַלטע אַגרימענטס זאָל אָנהאַלטן אויך אונטערן נייעם אַגרימענט

װאָס מיר זיינען אויסן מיט דעם פּונקט איז, אַז פאַר די גנבות און פעלשונגען פון ביכער זאָלן די בעלי בתים ניט באַפרייט װערן מיט דעם אויסגאַנג פון אַגרימענט. נאָר זאָלן געהאַלטן װערן פאַראַנטװאָרט־לעך אויך אונטערן נייעם אַגרימענט;

11) קאָלאָמבוס דעי זאָל אויך װערן אַ געזעצלעכער יום טוב

פאַר העכער 10 יאָר שטעלט אונזער אי־טאַליענישער לאָקאַל 89 אַרויס אַט די פאָ־דערונג. זיי פילן, און מיט רעכט, אַז עס איז שוין לאַנג צייט אַז דער אַנטדעקער פון אַמעריקע, אין יועמענס כבוד דאָס גאַנצע לאַנד פייערט זיין געבורטסטאָג, דעם 12טען אָקטאָבער, װי אַ נאַציאָנאַלן יום טוב, זאָל אויך געעערט װערן אין דער דרעס אינ־דוסטריע, װעלכע באַשעפטיגט דעם גרעסטן פּראָצענט איטאַליענישע אַרבעטער;

12) אָפּשאַפן די גרופּירונגען ביים סעטלען פרייזן

כדי גרינגער צו מאַכן דאָס באַשטימען די אַרבעטס־פרייזן אין דער גאָר ביליגער ליין דרעסעס, איז איינגעשטעלט געװאָרן דער סיסטעם פון איין אַרבעטס־פרייז פאַר אַ גאַנצע גרופּע דרעסעס װאָס שיידן זיך ניט פיל אָפּ איינע פון די אַנדערע אין דעם פאַרקויף־פרייז. אונטער דעם סיסטעם האָבן אַלע דרעסעס, װאָס פאַרקויפן זיך ביליגער װי 4 דאָלאַר מיט 75 סענט, באַלאַנגט צו איין גרופּע. און דרעסעס פון 4 דאָלאַר מיט 75 סענט — צו אַ צװייטע גרופּע. דערפאַ־רונג האָט געװיזן, אַז אַט דער סיסטעם פאַראורזאַכט מער שװעריגקייטן װי עס באַ־זייטיגט. מיר פאָדערן דעריבער אָפּצושאַ־פן די גרופּירונגען און װידער סעטלען די פרייזן פאַר יעדע סאָרט דרעס באַזונדער.

ביי דער פאַרזאַמלונג פון לאָקאַל 22

מיטװאָך, דעם 8טען דעצעמבער, האָבן די מיטגלידער פון לאָקאַל 22, ביי אַן אוי־סערגעװיינלעך גוט באַזוכטן מיטינג, גרינד־לעך דיסקוסירט און איינשטימיג גוטגעהיי־סן די איבענדערמאַנטע פאָדערונגען.

סאַשאַ זימערמאַן, דער מענעדזשער פון לאָקאַל 22, האָט ברייט און אַלזייטיג אַנאַ־ליזירט דעם צושטאַנד פון טרייד און די באַדינגונגען אונטער װעלכע אונזערע מיט־גלידער אַרבעטן. ער האָט ניט פּרובירט אויף אין האָר צו פאַרדעקן אָדער אַביסעל צו באַפאַרבן די פאַקטן. פאַרקערט, ער האָט איניגע מאָל װידערהאָלט, אַז די מיט־גלידער, אידער זיי הייסן גוט די פאָדערונ־גען, זאָלן װיסן און געדענקען, אַז עס קען גריילעך טרעפן, אַז די בעלי הבתים זאָלן זיך איינשפּאַרן און זאָגן ניין צו אַלע אונזערע פאָדערונגען און מיר זאָלן זיין געצװאונגען אויפצונעמען מיט זיי אַן אָפענעם קאַמף.

פון זיין באַריכט האָבן די מיטגלידער באַקומען אַ קלאָר בילד װי עס האָט אין דעם איצטיגן מאָמענט.

זיצענדיג ביי דער פאַרזאַמלונג האָב איך געטראַכט װעגן דער גרויסער ענדערונג װאָס עס איז פאָרגעקומען אין דער באַציאונג פון די מיטגלידער צו דער יוניאָן אין דעם אונטערשייד צװישן דער אַמאָליגער און דער איצטיגער פירערשאַפט. ניטאָ מער דער טומל און געפילדער װאָס פלעגט אויפריי־סן אונזערע מיטינגען ביי אַזעלכע געלע־גנהייטן. סיי דער באַריכט אָפּגעבער און סיי די צוהערער װייסן װאָס זיי טוט װיי, און אויף װי װייט עס איז דאָ אַ מעגלעכקייט אויסצובעסערן די לאַגע. װי פאַראַנטװאָרט־לעכע מענשן, װעלכע באַטראַכטן יעדע סי־טואַציע אויסגערעכנט און מיט פאַרשטאַנד האָבן זיי אויסגעהערט די אַלע פאָדערונגען װעלכע עס זיינען רעקאָמענדירט געװאָרן פון דער לאָקאַלער עקזעקוטיװע, האָבן פאַר־האַנדלט. און האָבן זיי — װי געזאָגט — גוטגעהייסן.

געװען איניגע װעלכע האָבן געדענקט, אַז די יוניאָן פאָדערט ניט גענוג. אונטער די איצטיגע באַדינגונגען, האָבן מאַנכע גע־טענה'ט, האָט מען באַדאַרפט פאַרלאַנגען אַ העכערונג פון אַמװיניגסטענס 15 אָדער 20 פּראָצענט אַנשטאָט די 10 פּראָצענט װאָס די יוניאָן פאָדערט. עס איז פאָרגעקומען אַן אויסטויש פון מיינונגען װעגן דעם, אַז אויך שטיק אַרבעטער זאָלן קריגן באַ־צאָלט עקסטרא פאַר אָװערטאַים. זימערמאַן האָט אויף ביידע פראַגן געענטפערט מיט דעם זעלבן איינגעהאַלטענעם טאָן, מיט דער זעלבער רואיגקייט. ער האָט אָנגעװיזן, אַז כאָטש אַ גרעסערע לוין העכערונג איז באַ־רעכטיגט, איז אָבער איצט ניט די פּאַסיגע צייט. מיר מוזן זיך רעכענען מיט די אומ־שטענדן פון דער אינדוסטריע אין פון לאַנד. װאָס אָנבאַלאַנגט עקסטרא אָװערטאַים באַ־צאָלט פאַר שטיק־אַרבעטער, האָט ער אָנ־געװיזן, ערשטענס, אַז אָװערטאַים איז פאַר־באָטן לויט אונזער אַגרימענט אין בלויז דאַן װען די בעלי מלאכות אין די יוניאָן גיבן זייער צושטימונג װערט אָװערטאַים דערלויבט; צװייטענס, מיז אַזאַ אַלגעמיינער פאַ־באָט פירן צו אַ מין „ביטלעג" װאָ־ אַרבעטער װערן תמיד געהאַלטן אונטער אַ חשד, טאָמער נאַרן זיי אָפּ די יוניאָן, אין מען װעט זיך האַלטן אין איין מישפּט'ן און דריטענס, איז דאָך לויטן געזעץ פאַרבאָטן צו אַרבעטן איבער 40 שטונדען סיידען מען קריגט פאַר דעם באַצאָלט עקסטרא.

זימערמאַן האָט זיך אויך אָפּגעשטעלט אויף דער פאָדערונג פון דער יוניאָן אַז ביים אַנשטעלן פּערמאַנענט אַ קאָנטראַקטאָר זאָל אַ דזשאָבער מוזן געבן פאָרציג צו זיינע צייטװייליגע קאָנטראַקטאָרס. אין דער יעצ־טער אַרבעט פאַר אים לענגער זאָל זיין דער ערשטער באַשטימט צו װערן. „זאָל דאָ קיינעם ניט איינפאַלן" האָט ער געזאָגט, „אַז מיר נעמען זיך אָן פאַר דער קריװדע פון די קאָנטראַקטאָרס. װעגן זיי איז דאָ װייניג װאָס צו זאָרגן, זיי קענען זייער שטעטער באַשטיין. די דערפאַרונג האָט באַװיזן, אַז בעלי מלאכות זיינען די גרעסטע קרבנות פון דעם איבעל. עס טרעפט ניט זעלטן אַז די אַרבעטער פון אַ טעמפּאָרערי קאָנטראַק־טאָר — און ער קען זיין טעמפּאָרערי גאָר אַ היבשע צייט — זיינען געצװאונגען צו אַר־בעטן אונטערן פרייז אַז ניט שטייען זיי אין געפאַר צו פאַרלירן די אַרבעט. צוליב די אומשטענדן אין װעלכער אונזער טרייד גע־פינט זיך די לעצטע צייט מוזן זיי גנבען שװייגן".

ביים שליסן די דיסקוסיע פאַר דער אָפּשטימונג, האָט זימערמאַן אָנגעװיזן, אַז עס איז דאָ בלויז איין װעג װי אַזוי צו פאַר־זיכערן אַז די ביליגערע ליינס זאָלן פאַר־בלייבן אין היגן מאַרקעט — און דאָס איז כסדר אויפהייבן די סטאַנדאַרדס פון די אויט־אָװ־טאַון שעפער. דאָס טוט די אָרגאַ־ניזאַציע טראָץ די גרויסע שװעריגקייטן װעלכע איר קומט אויס צו באַגעגענען מצד איניגע גרויסע דזשאָבערס, געשטיצט דורך דעם טעפּט־האַרטלי אין „רייט־טו־װאָרק" געזעצן. „אין פאַרלויף פון די לעצטע פאַר יאָר" האָט זימערמאַן געזאָגט, „איז דורך אונזער אָרגאַניזאַציאָנס דעפּאַרטמענט יוניאָ־ניזירט געװאָרן אַ באַדייטענדע צאָל שעפּער אין דזשאָבערס װעלכע האָבן יאָרן לאַנג אָפּערירט פריי אין אומגעשטערט. זיינען איצט אונטער יוניאָן קאָנטראָל". זימערמאַנ'ס דערקלערונגען זיינען אויפגענומען געװאָ־רען מיט גרויס ביפאַל.

אויגוסט קלעסענס

ניטאָ מער „גאַס" קלעסענס; ניטאָ מער דער גוטמוטיגער, שמייכלענדער אָראַטאָר, אויפקלערער און סאָציאַליסט. פאַרשטומט אויף שטענדיג זיין קול. דער טויט האָט אים פון אונז פריצייטיג אַװעקגעריסן. אויסגע־נומען אויף אייביג.

קלעסענס איז פאַר יאָרן לאַנג געװען אַ לעגענדאַרע פיגור צװישן די אַמעריקאַנער אַרבעטער. אַליין אַ קריסט, האָט ער זיך צװישן אונז אידישע אימיגראַנטן אַרבע־טער אויסגעלעבט װי אַן אייגענער; אַ נאָ־ענטער קרוב פון אונזער משפּחה. אין יעדן קאַמף פאַר מענשלעכע רעכט אין אין אַלע קאָנפליקטן צװישן רייכע און אָרעמע, איז גאַס קלעסענס געשטאַנען מיט אונז שטאָל אין אייזן. זיין יאַרעמע פערזענלעכקייט, זיין איבעריגער אָפּטימיזם און זיין שטענדיגער הומאָר האָט אים געמאַכט באַליבט ביי די מאַסן.

גראַד איצט, װען די גאַנצע אַרבעטער באַװעגונג האָט זיך געקליבן צו פייערן זיין 70סטען געבוירנסטאָג, װען מיר אידישע טרייד יוניאָניסטן, װעמען ער האָט אַזוי פיל געהאָלפן אין אַלע אונזערע קאַמפן, האָבן אים געװאָלט אויסדריקן אונזער ליבע אין אַכטונג, איז זיין לעבן אַזוי אומ־ערװאַרטעט אויסגעלאָשן געװאָרן. װי עס װייזט אויס האָט דאָס שטענדיגע אַרומפאָ־רען איבערן לאַנד אָפט ניט דערעסנדיג, אַ צייטן מאָל ניט דערשלאָפנדיג, קלעסען זיך אָפּרוען אין צייט שרעקט געװירקט אויף זיין געזונט. לעצטענס האָט ער שטאַרק געליטן פון אַ האַרץ אָנגריף און פון צו־קער קראַנקהייט.

קלעסענס האָט פאַרמאָגט אַ גרויסן רעד־נער טאַלאַנט; ער איז באַזעסן אַן אויסער־געװיינלעכע פעאיגקייט צו פּאָפּולאַריזירן שװערע טעמעס, אַז יעדער איינער זאָל עס קענען באַנעמען און פאַרשטיין. עס איז גע־װען גענוג פאַר אים בלויז צו באַװייזן זיך אויף דער פּלאַטפאָרמע, אַז טויזנטער איי־גן זאָלן אַרויפקוקן צו אים מיט נייגע־ריגקייט.

דריי טעג אידער ער איז געשטאָרבן האָט ער, צוזאַמען מיט נאָרמאַן טהאָמאַס, אָנגעפירט די פאַראייניגונגס קאָנפערענץ פון דער סאָציאַליסטישער פעדעראַציע און דער סאָציאַליסטישער פּאַרטיי. ער האָט, װי זיין שטייגער, געזוכט און טיילװייז געפונען אַ מיטעלפּונקט לויט װעלכן עס איז אָנגענו־מען געװאָרן אַ צייטװייליגער פּלאַן פון אַ פאַראייניגונג.

אין די 20ער יאָרן איז גאַס קלעסענס געװען איינער פון דער גרופּע סאָציאַליס־טישע פאַרשטייער, װעלכע זיינען דערװיילט געװאָרן צו פאַרטרעטן די איינװאוינער פון דער שטאָט ניו יאָרק אין דער סטייט אַסעמבלי און צוזאַמען מיט סעם אָרר, דען דעװיס, הערי יעגער און די אַנדערע פון דער גרופּע איז ער אַרויסגעװאָרפן געװאָ־רען דורך די „מעקאַרטיס" פון יענע יאָרן. די איינװאוינער האָבן אָבער קלעסענס װי־דער דערװיילט טראָץ אַלע פאַרליימדונגען מצד די דאַמאָלסדיגע רעאַקציאָנערע פירער.

גענאָסע קלעסענס האָט אָנגעשריבן איי־ניגע ביכער. אין זיין לעצטן בוך, װעלכן ער האָט אָפּגעדרוקט דאָס יאָר, האָט ער אויף זיין אייגנאַרטיג װיציגן שטייגער חוזק געמאַכט פון יענע „מעקאַרטיס".

קלעסענס טויט איז אַ גרויסער פאַרלוסט פאַר דער סאָציאַליסטישער אידעע און פאַר דער אַרבעטער באַװעגונג בכלל.

דזשאָנאַטאַן־לאָגאַן דרעס שאַפּ אין מאָנטרעאַל אָרגאַניזירט

פון װייס־פּרעזידענט בערנאַרד שעהן

די לעצטע פאַר יאָר האָט ביי אונז אין מאָנטרעאָל אָפּערירט דער שאַפּ „טין טאָקס", װאָס האָט פּראָדוצירט אַ בעסערע ליין דרעסעס.

אַ געװיסע צייט איז אונז געװען שװער צו קריגן אַ קאָנטראָל איבער דעם דאָזיגן שאַפּ, װייל איינער פון די צװיי שותפים איז געװען ספּעציעל פאַר־ביסן קעגן יוניאָן־קאָנטראָל. דער שאַפּ איז אין װערדאַן, אַ פאַרשטאָט פון מאָנט־רעאַל.

זיך דערװיסנדיג, אַז די באַװאוסטע אַמעריקאַנער דרעס־מאַנופעקטשורינג פירמע, דזשאָנאַטאַן לאָגאַן, האָט אַן אינטערעס אין דעם דאָזיגן שאַפּ, האָבן מיר זיך גע־װענדעט צו װייס־פּרעזידענט, ברודער ליאָי סטאָלבערג, ער זאָל אונז העלפן, פון דער אַמעריקאַנער זייט, צו אָרגאַניזירן דעם שאַפּ, כדי אויסצומיידן אַ קאַמף.

ברודער סטאָלבערג האָט זיך געשטעלט אין פאַרבינדונג מיט דער דזשאָנאַטאַן לאָגאַן פירמע אין ניו יאָרק, און די רעזולטאַטן זיינען געװען גינסטיגע. אַן אייגנטימער פון דער פירמע, מר. שװאַרץ, איז געקומען קיין מאָנטרעאָל, זונטאָג, דעם 21טען נאָװעמ־בער, אין באַגלייטונג פון װייס־פּרעזידענט סטאָלבערג, און זיך באַגעגנט מיט די פאַר־שטייער פון אונזער אינטערנעשאָנאַל אין מאָנטרעאַל.

מר. שװאַרץ האָט אָפּגעקויפט נאָך אַ טייל פון „טין־טאָקס" שערס, אַזוי אַז איין שותף, װעלכער איז געװען פאַרביסן קעגן אונ־זער יוניאָן, האָט פאַרלאָזט די פירמע. צום צװייטן שותף האָט מר. שװאַרץ קלאָר גע־מאַכט, אַז זיין פירמע האַנדעלט מיט דער יוניאָן אין די שטאַטן און װעט דאָס זעלבע טאָן אין קאַנאַדע.

אַזוי אַרום איז דער שאַפּ אָרגאַניזירט גע־װאָרן.

מר. שװאַרץ האָט אונז געזאָגט אַז פּלענער װערן אויסגעאַרבעט צו פאַרגרע־סערן דעם שאַפּ און די פירמע װעט באַ־שעפטיגן אַרום 200 בעלי־מלאכות, אַנשטאָט 100 ביז איצט.

װען דאָס איז באַריכטעט געװאָרן ביי אַ מיטינג פון דזשאָינט באָארד, איז איינ־שטימיג אָנגענומען געװאָרן אַ רעזאָלוציע אויסצודריקן אַ דאַנק צו װייס־פּרעזידענט סטאָלבערג פאַר דער קאָאָפּעראַציע און הילף, װאָס ער האָט אונז געגעבן אין דער דאָ־זיגער אָנגעלעגנהייט.

אייװעט שאַרפּענטיע דערהייבן צו רעקטאָרין אַמט

נאָכדעם װי ברודער קלאָוד דזשאָדױע האָט פאַרלאָזט אונזער אינטערנעשאָנאַל צו איבערנעמען זיינע נייע פליכטן אַלס פּרע־זידענט פון קאַנאַדער „טרעידס ענד לייבאָר קאָנגרעס", איז געװען נייטיג דורכצופירן אַ טייל רעאָרגאַניזאַציע אין אונזער סטאַף, אין דער דרעסמאַכער יוניאָן.

אין פאַרבינדונג דערמיט איז אייװעט שאַרפּענטיע באַשטימט געװאָרן אַלס אַסיס־טענט מענעדזשער פאַר „פּאַבליק רילײ־שאַנס". דאָס איז אַ פאַראַנטװאָרטלעכער אַמט, צו װעלכן מיר רעכענען, אַז זי איז קװאַלי־פיצירט. זי װעט, אַגב, אָנהאַלטן איר פריערדיגן אַמט אַלס דירעקטאָרין פון אונ־זער עדיוקיישאָנאַל דעפּאַרטמענט.

אייװעט שאַרפּענטיע איז אַריינגעקומען אין אונזער יוניאָן פון שאַפּ. זי האָט גע־האָלפן אין 1937 אָרגאַניזירן 400 אַרבע־טער פון „קאַנאַדאַ װייסט" דעם גרעסטן דרעס־שאַפּ אין קאַנאַדע, װאו זי האָט גע־אַרבעט און איז געװאָרן טשערליידי פון שאַפּ. אין 1941 איז זי אַריין אין דער עקזע־קוטיװע. צוליב אירע אָרגאַניזאַציאָנעלע פעאיגקייטן און לאָיאַליטעט צו דער אינ־טערנעשאָנאַל האָט זי זיך געמאַכט באַליבט ביי די מיטגלידער און איז שפּעטער געװאָ־רען פאָרזיצערין פון דזשאָינט באָארד פון דער דרעסמאַכער יוניאָן. אין 1943 איז זי אַריין אין סטאַף אַלס ביזנעס־אַגענטין. אַ ביסל שפּעטער האָט זי איבערגענומען די פליכטן אַלס עדיוקיישאָנעל דירעקטאָר אין „קאָמפּלעינט־קלוירק".

מיר קלייבן זיך אַריבער אין אונזער נייער געביידע

מיר גרייטן זיך שוין צו פאַרלאָזן די איצטיגע געדונגענע העדקוואָטערס און זיך אַריינקלייבן אין אונזער נייער געביידע גאָר אין גיכן. די אָפיציעלע דערעפענונג װעט פייערלעך דורכגעפירט װערן אַ ביסל שפּעטער.

מיר האָבן שוין, אַגב, אָפּגעהאַלטן אַ צאָל מיטינגען אין דער נייער געביידע. מיר האָבן דאָרט 4 צימערן פאַר מיטינגען, װעלכע קאָנען אַריינגעמען ביז 100 פּערזאָן. מיר האָבן שוין אויך גענוצט פאַר אַ מיטינג דעם גרויסן זאַל, װאָס נעמט אַריין אַרום 500 פּערזאָן.

די מיטגלידער, װעלכע האָבן זיך שוין באַטייליגט אין מיטינגען װאָס זיינען פאָר־געקומען אין דער נייער געביידע, זיינען שטאַרק אימפּאָנירט פון דער שיינקייט, רחבות און באַקװעמלעכקייט אין אונזער נייער אינטערנעשאָנאַל געביידע.

קלאָוק אָפּערייטאָרס אויפגעפאָדערט צו באַריכטן װעגן ליידיגע מאַשינען אין שעפער

ביים לעצטן מיטינג פון קלאָוק אָפּעריי־טאָרס יוניאָן לאָקאַל 117, װאָס איז פאָרגעקו־מען דעם 8טען דעצעמבער, האָט װייס־פּרע־זידענט בענדזשאַמין קאַפּלאַן, מענעדזשער פון לאָקאַל, געמאַכט אַן אַפּיעל צו די בעל מלאכות צו קאָאָפּערירן מיטן סטאַף פון דער יוניאָן ביים באַזעצן אַרבעטסלאָזע בעל מלאכות אין די שעפער. דער לאָקאַל, האָט ער געזאָגט, װעט ניט דערלויבן קיין אָװער־טיים אין שעפער, װאו עס איז פאַראַן אַפילו איין־איינציגע ליידיגע מאַשין. ביי װעלכער מען קען אָנװעקזעצן אַן אַרבעטסלאָזן אָפּע־רייטאָר. מיר טאָרן ניט, האָט קאַפּלאַן גע־זאָגט, באַטראַכטן אַן אַרבעטסלאָזן בעל מלאכה װי אַ שטיף־קינד פון דער אָרגאַניזאַ־ציע. ביי אונז האָבן אַלע גלייכע רעכט אויף אַרבעט. דער סטאַף װעט טאָן זיין פליכט, אָבער די בעל מלאכות אין די שעפער דאַר־פן צוהעלפן. מען טאָר ניט אָװעקשטעלן דעם יוניאָן־אָפּיס אין אַ לאַגע, אַז ער זאָל דאַרפן אָנװענדן צװאַנג־מיטלען צו באַזע־צן אַרבעטסלאָזע בעל מלאכות אין שאַפּ. עס איז געזינטער פאַר דער מאָראַל פון דער יוניאָן, װען אַזעלכע זאַכן װערן געטאָן אויף אַ ברידערלעך־פרייװיליגן אופן.

> ## מעמבערשיפּ־מיטינג פון לאָקאַל 117
>
> דער קלאָוק אָפּערייטאָרס לאָקאַל 117 װעט אָפּהאַלטן אַ מעמבערשיפּ־מיטינג מיטװאָך, דעם 26טען יאַנואַר, גלייך נאָך דער אַרבעט, אין דיפּלאָמאַט האָטעל, 208 װעסט 43טע סטריט. װייס־פּרעזידענט בענדזשאַמין קאַפּלאַן, מענעדזשער פון לאָ־קאַל, װעט באַריכטן װעגן דעם טרייד און װעגן דער אַרבעט פון דער יוניאָן.

ביים רודער פון דער קלאָוקמאַכער יוניאָן

פון איזידאָר נאַגלער,
גענעראַל מענעדזשער קלאָוק דזשאָינט באָארד

אין מיין אַרטיקל, אין פאַריגען נומער „גערעכטיקייט", האָב איך באַהאַנדעלט אויספירלעכער די סיבות פאַרוואָס מאַנכע אַלטע קלאָוק־פירמעס גייען אַרויס פון ביזנעס.

איך האָב דאָרט אָנגעוויזען, אַז בכלל גענומען איז עס אַ גאַנץ נאָרמאַלע דערשיינונג אין אונזער אינדוסטריע וואָס ביים סוף פון יעדען סעזאָן פלאַנען מאַנכע פירמעס צו ליקווידירען זייערע שעפּער. בלויז אין דער פעריאָדע פון הויכער פראָספּעריטי, ווי מיר האָבען עס געהאַט אין פאַרלויף פון דער מלחמה און באַלד נאָך דער מלחמה, זיינען נים פאָרגעקומען קיין שום ליקווידאַציעס. פאַרקערט די צאָל שעפּער זיינען דעמאָלט כסדר געוואַקסען.

אויב איך קער זיך אום צום זעלביגען ענין אין מיין היינטיגען אַרטיקל סו איך עס הויפּטזעכלעך כדי אויפמערקזאַם צו מאַכען אויף איינעם פון אונזערע פּראָבלעמען און דאָס איז — צו באַזאָרגען מיט אַרבעט די בעל מלאכות פון די שעפּער, וועלכע האָבען זיך ליקווידירט.

איך וויל דערביי קלאָר מאַכען, אַז ביי אונז האַנדעלט זיך נים חלילה אין אַ מאַסען־אַרבעטסלאָזיגקייט אינעם טרייד. ביים אָנהויב פון יעדען סעזאָן האָבען מיר נאָרמאַל אַ צאָל בעל מלאכות וואָס זוכען דזשאָבס. עס געדויערט אַלע מאָל אַ שטיקעל צייט, ווען עס הייבט אָן ווערען זייער ביזי, ביז יעדער אַרבעטער קריגט אַ דזשאָב.

אָבער אין דער איצטיגער לאַגע איז נויטיג אַ באַזונדערע אָנשטרענגונג צו לייזען דעם פּראָבלעם פון אַרבעטסלאָזע בעל מלאכות. ספּעציעל איז דער דאָזיגער פּראָבלעם אָנגעווייטאָגט ביי קלאָוק־פינישערס. ערשטענס, ווייל אין ספּרינג־סעזאָן איז בכלל פאַראַן ווייניגער אַרבעט פאַר פינישערס ווי אין פאַל־סעזאָן. צווייטענס, איז אין קלאָוק־פינישינג טרייד, מחמת אַ רייע סיבות, פאַראַן מער אַרבעטסלאָזע ווי אין די אַנדערע קרעפטס.

די קלאָוק־פינישערס יוניאָן, צוגלייך מיט די אַנדערע לאָקאַלען, טוט וואָס זי איז בכוח צו טאָן פאַר אירע אַרבעטסלאָזע מיטגלידער. אָבער די יוניאָן־בעאַמטע דאַרפען אויך קריגען די געהעריגע קאָאָפּעראַציע פון די טשערלייט און בעל מלאכות אין די שעפּער. עס איז איבעריג פאַר מיר אָנצואווייזען אויף דער מאָראַלער פאַראַנטוואָרטלעכקייט, וואָס די יוניאָן האָט צו אָט די שאַפּ־יתומים. מאַנכע פון אָט די בעל מלאכות זיינען יאָרען־לאַנג געווען באַשעפטיגט ביי די אַלטע פירמעס און האָבען שוין לאַנג ניט געפילט דעם ביטערען טעם פון זוכען אַ דזשאָב. בפרט נאָך ווען עס איז אין אַלגעמיין פאַראַן ווייניגער דזשאָבס ווי אַמאָל.

מיר מוזען אָבער מאַכען די גרעסטע אָנשטרענגונג צו באַזעצען אַרבעטסלאָזע בעל מלאכות אין יעדען שאַפּ וואו עס איז נאָר מעגלעך און דערפילען אונזער ברידערלעכע פליכט צו די וואָס האָבען ניט קיין דזשאָבס.

די פייערונג לכבוד ר. צוקערמאַן

לעצטען חודש איז געפייערט געוואָרען דער 60סטער געבוירנסטאָג פונם לאַנג־יאָריגען טשערמאַן פון לאָקאַל 117 און פון קלאָוק דזשאָינט באָארד, ראובן צוקערמאַן. די פייערונג, וועלכע איז אַראַנזשירט געוואָרען פון קלאָוק אָפּערייטאָרס לאָקאַל, איז באמת אַ פאַרדינטע אָנערקענונג פאַר צוקערמאַנ׳ס אידעאַליזם און לאַנג־יאָריגער טרייער אַרבעט אין דער קלאָוקמאַכער יוניאָן.

צוקערמאַן געהערט נים ביי אונז צו די יוניאָן־פּיאָנערען. ווען ער איז געוואָרען אַ מיטגליד אין דעם אַמאָליגען אָפּערייטאָרס לאָקאַל אינגס, אין 1920, איז שוין די קלאָוקמאַכער יוניאָן געווען אַ גוט־איינגעפונדעוועטע אָרגאַניזאַציע מיט אַ רעקאָרד פון לאַנגע פאַרביטערטע קאַמפען און אויך אַ היפּש ביסעל ממשות׳דיגע דערגרייכונגען. אָבער די קאָמוניסטישע וואַקכאַנאַליע פון די 20־גער יאָרען און שפּעטער דער עקאָנאָמישער קריזיס האָבען איבערגעלאָזט אין דער יוניאָן אַ חורבן. פון דער מיט לעבען שפּרודעלדיגער אָרגאַניזאַציע איז געבליבען אַ צעבראָכענער שאַרבען. דעמאָלט האָבען מיר זיך גענויטיגט אין אַ ווידער אויפלעבונג פונם אַלטען פּיאָנערען גייסט אין דער יוניאָן כדי אויפן געזונטען פונדאַמענט פון דעם אַלטען אָרגאַניזאַציע־בנין צוריק אויפצובויען אַ סאָלידע, פונקציאָנירענדיגע יוניאָן. צו אָט דער אַרבעט האָט צוקערמאַן צוגעלייגט אַ טיכטיגע העלפענדע האַנט.

אין אָט דער דאָזיגער ווידער־אויפבוי פעריאָדע פון אונזער יוניאָן, ווען איך בין געוואָרען גענעראַל־מענעדזשער אין דעם קלאָוק דזשאָינט באָארד אין 1928, האָב איך זיך באַגעגענט מיט צוקערמאַנ׳ען. עס איז דעמאָלט נויטיג געווען אַ סך אידעאַליזם דורכצוקעמפען די אַלע שוועריגקייטען מיט וועלכע די יוניאָן האָט זיך געראַנגעלט און דעם דאָזיגען אידעאַליזם האָט צוקערמאַן אין אַ גרויסער מאָס.

ר. צוקערמאַן איז געקומען פון דער אַלטער היים מיט אַ סטאַזש פון אַ דערפאַרענעם יוניאָן־טוער. ער איז אין וואַרשע, אין דער הויפּט־שטאָט פון דעם אַמאָל בליענדיגען אידישען ישוב אין פּוילען, געווען אַ פירער אינעם צענטראַלען פּראָפעסיאָנעלען פאַרבאַנד פון נאָדעל־אַרבעטער. מיט זיין יוגענטלעכען ברען און אויסגעצייכנטער געזעלשאַפטלעכער שולונג האָט ער זיך אַריינגעוואָרפען אין דער אַרבעט פון אונזער יוניאָן, באַלד ווי ער איז געקומען קיין אַמעריקע מיט 34 יאָר צוריק.

ביי אונז איז היינטיגע צייטען ניט קיין נאָווינע צו פייערען אַ 60־יאָריגען געבורטסטאָג פון אַ יוניאָן־טוער. אָבער יען איינער האָט צוויי דריטעל פון זיינע 60 יאָר זיך פאַרנומען מיט אַקטיווער טעטיגקייט אין דער טרייד יוניאָן באַוועגונג, ווי צוקערמאַן האָט עס געטאָן, האָט ער זיך באמת פאַרדינט דעם כבוד וואָס איז אים איצט צוגעטיילט געוואָרען.

ר. צוקערמאַן איז דער טשערמאַן פון קלאָוק דזשאָינט באָארד זינט 1933. אין פאַרלויף פון דער צייט האָט ער זיך דערוואָרבען אַ סך פריינט און פאַרערער אין אונזער צענטראַלער אָרגאַניזאַציע. צו זיין 60־טען געבורטסטאָג ווינש איך אים אין מיין נאָמען און אין נאָמען פון אונזער אָרגאַניזאַציע נאָך לאַנגע יאָרען פון פרוכטבאַרער אַרבעט אין אונזער קלאָוקמאַכער יוניאָן און געזונט און גליק צוזאַמען מיט זיין משפּחה.

אַ קראַנץ בלומען אויפן קבר פון אויגוסט קלעסענס

אין דעם איינסיגען אַרטיקעל קומט מיר ליידער אויס, להבדיל בין חיים למות, אויסצודריקען טרויער אויפן פאַרלוסט פון אַן אָנגעזעענעם טוער אין דער אַרבעטער באַוועגונג. דעם 10טען דעצעמבער איז אין עלטער פון 70 יאָר געשטאָרבען אויגוסט קלעסענס, דער גוט באַקאַנטער סאָציאַליסטישער טוער און לערער.

איך האָב צום ערשטען מאָל געהערט קלעסענס׳ אַ רעדע אויף איינעם פון זיינע „אָפּען־עיר" עלעקשאַן־מיטינגען אין ניו יאָרק, ווען איך האָב אַקאָרשט אָנגעהויבען שטעלען מיינע ערשטע טריט אין דער אַרבעטער באַוועגונג. זינט דעמאָלט האָב איך נאָכגעפאָלגט די פאַרשידענזייטיגע טעטיגקייט פון אָט דעם מערקווירדיגען מענש, וואָס איז געווען אַ פיינע קאָמבינאַציע פון מאַסען־רעדנער, הומאָריסט, רעקטשורער, לערער, פּאָליטיקער און טוער אין דער אַרבעטער באַוועגונג.

ער איז געלייכען אינם קרייז פון אידישע אימיגראַנטען אין אַמעריקע, ביים אָנהויב פון איצטיגען יאָרהונדערט, פון אַ פרעמדער וועלט. קלעסענס איז געבוירען געוואָרען אין שווייצאַריע און איז דערצויגען געוואָרען אין אַ פרום־קאַטוילישער סביבה. אָבער ער האָט זיך אַזוי אַריינגעלעבט מיט די אידעאַלען און שטרעבונגען פון דער אידישער מאַסען־אימיגראַציע אין אַמעריקע, אַז ער איז גיך געוואָרען אַן אייגענער, נאָענטער מענש אין אידישע יוניאָנס און אין דער אידישער אַרבעטער באַוועגונג.

עס איז כמעט ניט געווען קיין איינציגער גרויסער סטרייק פון אידישע קלאָוקמאַכער, דרעסמאַכער אָדער אַנדערע אַרבעטער, אין דער בוי־פּעריאָדע פון אונזערע יוניאָנס, וואו קלעסענס האָט ניט געווירקט, געמוטיגט, אויפגעקלערט און מיט זיין אייגנאַרטיגען הומאָר פאַרלייכטערט דעם געמיט פון פאַרזאָרגטע סטרייקערס. ער האָט גערעדט אַ שפּראַך וואָס יעדער אַרבעטער האָט געקענט פאַרשטיין און זיינע אידישע גלייכווערטלעך זיינען געגאַנגען פון מויל צו מויל. קלעסענס האָט אויסגעפירט זיין געזעלשאַפטלעכע טעטיגקייט, און וועלכער קיין שום אַרבעט איז אים ניט צו שווער געווען, ווי אַן אמת׳ער אידעאַליסט. ער איז געשטאַנען אויף זיין געזעלשאַפטלעכען פּאָסטען ביז אַ שווערע קראַנקהייט האָט אונטערגעגראָבען זיין געזונט און אָפּגעשוואַכט זיין יאָרעם מענטש׳עך הארץ.

מיט די קלאָוק פּרעסערס אין שאַפּ און אין דער יוניאָן

פון יוסף ברעסלאַו, וויים־פּרעזידענט

דינסטאָג, דעם 14טען דעצעמבער, האָט אונזער לאָקאַל געהאַט אַ מעמבער מיטינג אין דיפּלאָמאַט האָטעל. אייגענטלעך, איז ביי אונז אַ מעמבער מיטינג נים קיין אויסערגעוויינלעכע געשעעניש. מיר האָבען געהאַט און מיר וועלען נאָך האָבען אַ סך מיטינגען, אָבער דער מיטינג לעצטען מאָנאַט איז געווען באַזונדערס אינטערעסאַנט, ווייל דאָרט זיינען אַ סך ענינים אַרומגערעדט געוואָרען, וועלכע זיינען זייער וויכטיג אי פאַר דעם טרייד אין אי פאַר דער יוניאָן.

ערשטענס, האָט מען גערעדט וועגען דעם, וואָס די סעזאָנען האָבען זיך לעצטענס אינגאַנצען געענדערט. עס איז פעסטגעשטעלט געוואָרען דאָס, וואָס מיר האָבען שוין ביי פריערדיגע געלעגענהייטען געשריבען אין דער „גערעכטיגקייט", אַז אין נאָוועמבער און דעצעמבער האָט מען ביי אונז געאַרבעט מער אויף ווינטער אַרבעט, ווי אין די מאָנאַטען פון סעפּטעמבער און אין אָנפאַנג אָקטאָבער. אין אַ סך שעפּער פאַנגט מען שוין אָן צו אַרבעטען ספּרינג־אַרבעט. הכלל, עס ווערט זיך און מיר האָפען אַזוי אַריינאַרבעטען זיך אינם ספּרינג־סעזאָן.

דאָן האָבען מיר ביי דעם לעצטען מעמבער מיטינג אַלגעמיין גרינטלעך דערקלערט די רולס און רעגולאַציעס פון אונזער רעטייערמענט־פאָנד. — וויפיל קלאָוקמאַכער האָבען זיך געווענדעט פאַר רעטייערמענט — און וויפיל וועלען קענען רעטייערען. מיר האָבען אויך דערקלערט וועלכען יאָר־עלטער עס וועט געגעבען ווערען פאַרציג ביים באַשטימען ווער עס זאָל רעטייערן — און די סיבות פאַרוואָס דער רעטייערמענט איז געצוואונגען געוואָרען אַנצונעמען אַזאַ באַשלוס און אַזוי צו האַנדלען. פון די פאַרזאַמעלטע זיינען געשטעלט געוואָרען פראַגעס — און דער גאַנצער רעטייערמענט פּראָבלעם איז דיסקוטירט און אויסגעדראָשען געוואָרען אַזוי, אַז יעדער איינער האָט געקראָגן אַ באַגריף ווער עס קען רעטייערן און ווער עס קען נישט רעטייערן.

ביים מיטינג איז פאַרגעבראַכט געוואָרען די רעקאָמענדאַציע פון אונזער לאָקאַל 35 עקזעקוטיוו באָארד. עס האָט זיך געהאַנדעלט וועגען דעם, וואָס די עקזעקוטיוו־באָארד האָט באַשטימט אַ קאָמיטע, נאָך מיט מאָנאַטען צוריק, צו באַטראַכטען די פראַגע וועגען דער גרויסער צאָל וואָס ווילען רעטייערן און דער אַרויספאַל פון די מעמבערס פון דער יוניאָן. עס פאַרשטייט זיך, אַז ווען די מעמבערס רעטייערן, פאַרלירט דער לאָקאַל אַ געוויסע צאָל פון זיין מעמבערשיפּ. עס דאַרף דעריבער אָנגענומען ווערען פּלענער וואָס צו טאָן. האָבענדיג עטלעכע מיטינגען און דיסקוטירענדיג די פראַגע — איז די עקזעקוטיוו־באָארד געקומען צו דעם באַשלוס צו ברענגען די פאָלגענדע רעקאָמענדאַציע צו די מעמבערס: ערשטענס, צו אינסטרוירען דעם אָפיס פון דער יוניאָן און געבען אים דאָס פולע רעכט אָנצופירען אַ קאַמפּיין, אַז אין יעדען שאַפּ וואו אַ פּרעסער האָט רעטייערט, זאָל די יוניאָן אונטער אַלע אומשטענדען אויסקעמפען אַן אַנדערען פּרעסער אויף דעם פּלאַץ. דער אָפיס איז אויך באַפולמעכטיגט, אַז אפילו עס וועט נויטיג זיין צו סטאָפּען די פּרעסערס אין שאַפּ כדי דורכצופירען דעם באַשלוס פון דער יוניאָן — זאָל די יוניאָן עס טאָן.

מיר ווילען, אַז אין דעם אַרטיקעל, נים אַריינגיין אין אַלע דעטאַלען פון דעם באַשלוס, נאָר מיר דערוואַרטען, קוים ווי מיר קענען אונזערע מעמבערס, אַז עס וועט נים נויטיג זיין אָנצונעמען דראַסטישע מיטלען כדי אויסצומיידען געוויסע שוועריגקייטען אָדער שטערונגען. וועלכע קענען געשטעלט ווערען צו דערגרייכען דעם באַשלוס פון דער יוניאָן אַרייפּצושטעלען אַ פּרעסער דאָרט וואו איינער האָט רעטייערט. צווייטענס, האָט דער מיטינג איינשטימיג באַשלאָסען, כדי גוטצומאַכען דעם פאַרלוסט פון די רעטייערטע מעמבערס, זאָלען די ביכער פון דער יוניאָן ברייט געעפענט ווערען — און עס זאָל געגעבען ווערען די געלעגענהייט צו אַלע מעמבערס, צו זייערע קרובים און צו אַלעמען בכלל, ווער עס קען זיך צופּאַסען אין ווערען אַ פּרעסער. דאָס מיינט פּשוט, אַז מיר עפענען די ביכער פאַר „לערנערס". די יוניאָן וועט געבען אַלע מעגלעכקייטען צו די, וועלכע ווילען ווערען פּרעסערס, אַז זיי זאָלען האָבען די מעגלעכקייט זיך אויסצולערנען דעם טרייד.

אָט טאַקע, די צוויי רעקאָמענדאַציעס, דאַכט זיך, גאַנץ פּשוט׳ע, האָבען אַרויסגערופען ביים מיטינג אַ סך פראַגען און דיסקוסיעס — אָבער צום לייב פון אונזערע מעמבערס דאַרף געזאָגט ווערען, אַז ביידע באַשליסען זיינען איינשטימיג גוטגעהייסען געוואָרען. דער אָפיס פון דער יוניאָן פון איר זייט, מאַכט אַלע אַראַנזשמענטס גלייך דורכצופירען די אַלע באַשליסען און מיר אַפּעלירען דערביי דאָ צו אונזערע מעמבערס צו קאָאָפּערירען ווי שטענדיג מיט דעם אָפיס אין העלפען דורכפירען דעם פאַרלאַנג פון דער יוניאָן. דאָס מיינט — אָנזעקשטעלען פּרעסערס אויף די פּלעצער פון די רעטייערטע און העלפען אַריינגעמען נייע מעמבערס אין דער יוניאָן.

אונזער היי־יאָריגע טעאַטער אונטערנעמונג

ווי עס פירט זיך אין אונזער לאָקאַל שוין פון יאָרען, עפענען מיר דעם טראַדיציאָנעלען סעזאָן מיט אַ פאָרשטעלונג אין אידישען טעאַטער — און ווי אַלע יאָר, האָבען מיר אויך היי־יאָר שבת־מאַטינע, דעם 11טען דעצעמבער, געהאַט אונזער טעאַטער־אונטערנעמונג אין סעקאַנד עוועניו טעאַטער. מיר שטעלען זיך אָפּ אויף דער טעאַטער־אונטערנעמונג ניט נאָר צוליב דער פּיעסע, וועלכע האָט אויסגענומען ביי אונזער עולם, נאָר מיר ווילען דאָ אַרויסברענגען הויפּטזעכלעך, וואָס אונזערס אַ טעאַטער־אונטערנעמונג שטעלט מיט זיך פאָר.

ערשטענס, ווערט אַזאַ טעאַטער צוזאַמענקונפט פאַרוואַנדעלט אין אַ „משפּחה צוזאַמענקונפט"; אַלע קומען מיט זייערע פרויען אַ טייל מיט זייערע קינדער, מען באַגעגענט אַ סך באַקאַנטע, וועלכע האָבען זיך נים געזען דורכן יאָר, אַזוי, אַז עס טראָגט דעם כאַראַקטער פון אַ „ריי־יוניאָן". עס איז וואַרשיינלעך, אַז די מעמבערס אַליין טרעפען זיך יעדען טאָג אין מאַרקעט, זיי טרעפען זיך אין דעם יוניאָן־אָפיס, אָבער צו האָבען די מעגלעכקייט זיך צו טרעפען דאָס מאָל אין טעאַטער, צוזאַמען מיט זייערע פרויען, מען רעדט, מען שמועסט ווי אַלטע באַקאַנטע, מען ווערט נאָענט און עס פאַרבינדט זיך אַ פערזענלעכע פריינטשאַפט און עס האָט גאָר אַ באַזונדערען טעם. דערצו נאָך איז דער אויסזען פון די מעמבערס מיט זייערע פאַמיליעס אַזאַ, אַז עס איז פּשוט אַ נחת צוצוקוקען.

די קליידונג און די באַנעמונג און די אַלגעמיינע אַטמאָספערע ברענגט אַריין אין אַ יום טוב׳דיגער שטימונג, וואָס דער איינדרוק בלייבט אויפן גאַנצען יאָר. דער פאַקט איז, אַז וואָכען פריער איידער די טעאַטער־אונטערנעמונג ווערט אַראַנזשירט, פרעגען אַלע, איבערהויפּט די פרויען ביי זייערע מענער — ווען גייט מען שוין מיט לאָקאַל 35 אין טעאַטער? הכלל, די געשאַפענע אַטמאָספערע, צוזאַמען מיט דער פּיעסע און מיט די שוישפּילער, וועלכע האָבען דאָס מאָל זיך אויסגעצייכנט מיט זייער שפּילען, און מיט עטלעכע קורצע באַמערקונגען און אַ באַגריסונג צווישען די אַקטען פון דעם מענעדזשער פון לאָקאַל 35, האָט זיך אַלץ געענדיגט אין דער בעסטער אָרדענונג און גוטער שטימונג.

נאָך דער פאָרשטעלונג האָט מען געקענט הערען, אין דער לאָבי, אַ לויב־געזאַנג פאַר דער יוניאָן, וועלכע גיט אַ מעגלעכקייט צו פאַרברענגען אַ שבת־נאָכמיטאָג — און מען ווינשט זיך איינער דעם צווייטען צו דערלעבען איבער אַ יאָר, זיך נאָכאַמאָל צוזאַמען צו קומען און פאַרברענגען אויף אַזאַ שיינעם אופן.

צום נייעם יאָר

צו דער געלעגנהייט פונם נייעם יאָר, ווינשען מיר אַלע אונזערע מעמבערס, אַלע קלאָוקמאַכער און אַלעמען בכלל אַ געזונטען און פריילעכען יאָר — טאַקע אַ געזונט יאָר, וואָס דאָס איז זייער וויכטיג היינטיגע צייטען און אין אַלע צייטען.

לער בוך פאַר צושניידערס אין העברעאיש

די „אָרט"־שולען אין ישראל האָבען אָנגעהויבען דרוקען אַ סעריע לער־ביכער אין העברעאיש פאַר פאַרשיידענע פאַכען. צווישען די ביכער פאַר די אָרטיגע „אָרט"־שולען, וועט אויך זיין אַ טעכניש בוך צו לערנען צישניידען און אייספּאַסען פרויען־מלבושים.

אין דער קלאָוק פינישערס יוניאָן לאָקאַל 9

פון לואיס היימאַן, מענעדזשער

בשעת מיר שרייבן די שורות זיינען פאַראַן שעפער וואו מען אַרבעט נאָך אַ ביסעל אויף ווינטער גאַרמענטס. אין מאַנכע האָט מען שוין אָנגעהויבען צו אַרבעטען אויף ספּרינג־גאַרמענטס; ביזי איז עס נאָך דערווייל ניט. ווי געוויינלעך גייען אַ צאָל פירמעס אַרויס פון ביזנעס נאָך יעדען סעזאָן און אַ צאָל פון אונזערע מיטגלידער פאַרלירען זייערע דזשאָבס. מוז מען יעדען סעזאָן קלאַפּען טרעוואָגע, אָנשטרענגען זיך צו באַזעצען די אַרבעטסלאָזע אויף פּלעצער.

דאָס איז דער אמת׳ער דזשאָב. וואָס מען זאָל ניט טאָן ווערט מען באַוואָרפען מיט שטיינער פון ביידע זייטען: די אַרבעטסלאָזע געוואַלדעווען, אַז ווען די יוניאָן זאָל נאָר וועלען וואָלט זי געקענט באַזעצען אַלעמען אויף פּלעצער. דאַכט זיך, אַז די יוניאָן, אָדער בעסער געזאָגט, די באַאַמטע, האָבען אַלע אורזאַכען צו וועלען, אַז עס זאָלען ניט זיין קיין אַרבעטסלאָזע וואָס זיצען אין אָפיס און דערגייען די יאָרען. אָבער מיט דער אויסנאַם פון די פּאָר יאָרען פון מלחמה פּראָספּעריטי איז אַלע מאָל געווען אַרבעטסלאָזע. אַרבעטסלאָזיגקייט איז איינע פון די איבלען פון קאַפּיטאַליזם. מיר מיינען דערמיט ניט צו זאָגען, אַז מען דאַרף עס אָננעמען ווי אַן אומפאַרמיידלעכען איבעל און מען קען גאָרניט טאָן וועגען דעם. וואָס שייך אונזערע אַרבעטסלאָזע וועלען זיי זאַטער ניט ווערען ווען מען דערציילט זיי, אַז אַרבעטסלאָזע זיינען פאַראַן אין פאַרשיידענע אינדוסטריעס איבער 4 מיליאָן. זיי ווילען ניט וויסען פון פּסוק: צרות רבים חצי נחמה.

איז מילא. ווען אַרבעטסלאָזע קאָכען זיך, האָבען טענות, שלאָגען פאָר פאַרשיידענע פּלענער ווי צו קריגען דזשאָבס וואָס מען קען ניט דורכפירען. קענען מיר אויף זיי ניט האָבען פאַריבעל און מיר וועלען זיך דאָ ניט פּרובירען אויס׳טענה׳ען. מיר ווילען אָבער רעדען צו די פינישערס וואָס האָבען שעפער. דער סעזאָן האָט זיך נאָך ניט אָנגעהויבען, האָבען מיר נאָך ניט באַזעצט קיין אַרבעטסלאָזע אין די שעפער. אָבער אַזוי ווי ס׳איז ערב אַ סעזאָן האָבען מיר דאָרט וואו פינישערס האָבען רעטייערט אָדער פאַרלאָזען צוליב אַנדערע אורזאַכען פּרובירט, ווי מען זאָגט אויפן פינישערס לשון, „אַנבייסען”, אַז מען זאָל דאָרט אַרייננעמען איין פינישער אָדער צוויי.

נו, האָבען עס די פינישערס פון שאַפּ דערשמעקט און זיינען געקומען צו־לויפען אין אָפיס: ס׳טייטש, ווי וואָגט מען עס גאָר צו הערן טאָן אַזאַ זאַך. ווייס דען ניט די יוניאָן, אַז זיי האָבען געהאַט אַ שוואַכען סעזאָן אין אַ לאַנגען סלעק און איצט, אַז זיי האָבען נאָך ניט געמאַכט קיין פולע וואָך אַרבעט וויל מען אַרויפשיקען נאָך אַ פינישער. און צווישען די שרייער זעען מיר אַזעלכע וואָס זיינען ניט לאַנג צוריק געווען אַליין אָן אַ דזשאָב און דעמאָלט האָבען זיי געליאַרעמט אַז די יוניאָן טאָר ניט דערלאָזען, אַז איינע זאָל אַרבעטען פולע וואָכען און אַנדערע זאָלען אַרומגיין לידיג, נאָר מען דאַרף זיך טיילען מיט דער אַרבעט. אויב ס׳איז ניטאָ מער ווי אַפילו צוויי טעג אַ וואָך, זאָלען אַלע מאַכען צוויי טעג.

אָט אַזוי רעדט מען ווען מען איז אַרבעטסלאָז. אָבער אַז מען קריגט אַ דזשאָב רעדט מען שוין גאָר אַנדערש. דעמאָלט געוואַלדעוועט מען, אַז ס׳איז אַ פאַרברעכען אַרויפצוזעצען ביי זיי נאָך אַ פינישער וואָס זאָל אַרויסרייסען דעם ביסען פון זייער מויל. אונזערע טענות, אַז מיר האָבען אַזעלכע וואָס זיינען יאָרען מיטגלידער פון דער יוניאָן, צווישען זיי אַזעלכע וואָס האָבען געסטרייקט, געפּיקעט, זיך מקריב געווען און איצט זיינען זיי אַרבעטסלאָז שוין מאָנאַטען. איז וואו איז דאָס געשריבען אַז איר מוזט עס אַפּריער האָבען אַ פולע שיסעל ביז איר וועט דערלויבען אַז מען זאָל יענע געבען אַ ביסעל?

אגב, האָבען מיר פּרובירט די פינישערס איבערצייגען, אַז ביי זיי אין שאַפּ ווערען דאָך ניט פאַרגרעסערט די צאָל פינישערס ווייל איינער האָט דאָך פאַרלאָזען. עס האָט אָבער גאָר ניט געהאָלפען. אונזערע אַרגומענטען, אונזערע טענות האָבען געהאַט אַ קנאַפּע ווירקונג. זיי זיינען געבליבען מיט דער מיינונג, אַז די יוניאָן וועט באַגיין אַ גוואַלדיגען פאַרברעכען אויב מען וועט אַרויפצווינגען ביי זיי אין שאַפּ נאָך אַ פינישער.

פאַרשטייט זיך, אַז מיר מיינען ניט צו באַשולדיגען אַז אַלע פינישערס זיינען אַזעלכע ווי פון די פּאָר שעפער וועלכע מיר האָבען דאָ געבראַכט אַלס ביישפּיל. מיר ווילען דאָ זאָגען, אַז אונזער עקזעקוטיוו באָארד האָט אָנגענומען אַ באַשלוס צו טאָן אַלעס מעגלעכע צו געפינען דזשאָבס פאַר די אַרבעטסלאָזע. מיר אַפּעלירען צו אונזערע מיטגלידער צו קאָאָפּערירען מיטן לאָקאַל, און העלפען אונז אין אָט דער אַרבעט.

אונזער בילדונג־ און קולטור־אַרבעט

דער פּלאַץ דערלויבט ניט איבערצוגעבען די גאַנצע פּראָגראַם וואָס איז אָנגענומען געוואָרן פון אונזער בילדונגס קאָמיטעט. ווילען מיר דערמאָנען בלויז עטלעכע אונטערנעמונגען וואָס זיינען דורכגעפירט געוואָרן און אָנאָנסירען די וואָס וועלן אין גיכען פאָרקומען:

דעם 23סטען נאָוועמבער האָט דער פּאָליטישער דירעקטאָר פון דער אינטערנעשאָנעל, גאַס טיילער, איינגעלייטעט אַ דיסקוסיע וועגען דעם רעזולטאַט פון די וואַלען. טיילער האָט גלענצענד אַנאַליזירט דעם ענין און באַוויזען, אַז די ליבעראַלע כוחות האָבען געהאַט אַ זיג. נאָך טיילער׳ס רעפעראַט זיינען פונם עולם געשטעלט געוואָרן פראַגען און ס׳איז דורכגעפירט געוואָרן אַ באַלערנדע דיסקוסיע. דער עולם איז געווען אויסערגעוויינלעך צופרידען פון טיילער׳ס רעפעראַט, פון זיינע ענטפערס אויף די פראַגען און פון זיין שלום־האַרט.

דעם 30סטען נאָוועמבער האָבען מיר דורכגעפירט אַ פאַרזאַמלונג פון נייע מיטגלידער, אונטערן פאָרזיץ פון אַלעקס מילער. דער מיטינג איז געפירט געוואָרן אין ענגליש, מילער און דער מענעדזשער פון לאָקאַל האָבען די נייע מיטגלידער דערציילט וועגען די באַדינגונגען וואָס האָבען געהערשט אַמאָל און וואָס די יוניאָן האָט דורך קאַמף זיך דערוואָרבען. מען האָט אויך געוויזען דעם אינטערנעשאָנעל פילם „מיט אָט די הענט”. די מיטגלידער זיינען אַוועק פון מיטינג באַגייסטערט.

דעם 14טען דעצעמבער האָבען מיר געהאַט אַ דיסקוסיע וועגען „מלחמה און שלום אין אונזער צייט”. דער רעפערענט איז געווען הערשל הימעלפאַרב. דער רעפעראַט און די דיסקוסיע זיינען געווען זייער אינטערעסאַנט.

דעם 22סטען יאַנואַר וועלען מיר האָבען די פאָרשטעלונג מיט דער „פאָלקסבינע”: „דער קעניג און דער שוסטער”. בילעטען וועט מען קענען קריגען אין אָפיס.

מיר האָבען אויך אַראַנזשירט אַ פאַרזאַמלונג צו דער פייערונג פון 300 יאָר אידישער ישוב אין אַמעריקע און 70 יאָר אידישע אַרבעטער באַוועגונג. די פאַרזאַמלונג וועט פאָרקומען דעם 17טען פעברואַר. פאַראייַנוועגס וועלען מיר אויך אויף דער פאַרזאַמלונג ווינשען גליק אונזערע מיטגלידער־וועטעראַנען וואָס רעטייערען דעם יאָר.

די עדיוקיישאַנעל קאָמיטע אַראַנזשירט נאָך אונטערנעמונגען וואָס מיר וועלען שפּעטער אַנאָנסירען.

די הייַ־יאָריגע איוואָ־קאָנפערענץ קומט פאָר צווישען 15־18 יאַנואַר

די הייַ־יאָריגע, 29טע יערלעכע קאָנפערענץ פון אידישען וויסענשאַפטלעכען אינסטיטוט — איוואָ קומט פאָר אין די טעג פון 15טען ביזן 18טען יאַנואַר און זי וועט האָבען אַ רייך און פאַרשיידענאַרטיג פּראָגראַם וואָס וועט באַלייכטען אַ רייע אַספּעקטען פון אידיש וויסען און אידישע פּראָבלעמען.

די פייערלעכע עפענונג־זיצונג קומט פאָר שבת צו נאַכטס, דעם 15טען יאַנואַר, אין גרויסען אַסעמבלי־האָל פון האַנטער קאָלעדזש. אויף דער זיצונג, אונטערן פאָרזיץ פון פּראָפ. נתן רייך, וועלען אויסגעהערט ווערען דריי רעפעראַטען: פּראָפ. האָראַס מ. קאַלען וועט רעדען אויף דער טעמע „דער אידישער קיבוץ און דער אַמעריקאַנער לעבענס־באַנעם”; פּראָפ. שמעון ראַווידאָוויטש וועט לייענען אַ רעפעראַט אויף דער טעמע „דער רמב״ם, 750 יאָר נאָך זיין פּטירה” און דר. יעקב שאַצקי וועט באַהאַנדלען די „פּראָבלעמען פון אידישער סאָציאַלער וויסענשאַפט”.

די זיצונגען, זינטאָג, דעם 16טען יאַנואַר, ווי אויך דער באַנקעט, וועלען פאָרקומען אין קאָמאָדאָר האָטעל.

מעמבערשיפּ מיטינג פון לאָקאַל 9

דינסטאָג, דעם 18טען יאַנואַר, גלייך נאָך דער אַרבעט, וועט פאָרקומען אַ מעמבערשיפּ מיטינג פון קלאָוק פינישערס לאָקאַל 9, אין דיפּלאָמאַט האָטעל, 108 וועסט 43סטע סטריט. וויים־פּרעזידענט לואיס היימאַן, מענעדזשער פון לאָקאַל, וועט באַריכטען וועגען דער לאַגע אין טרייד און אין דער יוניאָן.

אונזערע מיטגלידער שרייבען

אַ דאַנק־אויסדרוק צו ב. קאַפּלאַן

חשוב׳ער רעדאַקטאָר

דערלייבט מיר אויסצודריקען מיין אָנערקענונג צו ברודער בענדזשאַמין קאַפּלאַן, מענעדזשער פון לאָקאַל 117, פאַר זיין ענערגישער האַנדלונג, איבערנעמענדיג דעם קאָנטראָל איבער אונזער שאַפּ. דער דאָזיגער שאַפּ, אַלבערט אַלפּיס, 51 וועסט 57טע סטריט, פּראָדוצירט לעדערנע פרייען־מאַנטלען. ווען איך האָב אָנגעהויבען אַרבעטען האָט מען מיר געזאָגט, אַז איך דאַרף אַרויסנעמען אַ פּערמיט פון דער פאַריערס יוניאָן. אָבער איך און נאָך עטלעכע בעל־מלאכות זיינען קלאָוקמאַכער און מיר געהערען צו לאָקאַל 117.

שפּעטער האָט דער שאַפּ זיך אַריבערגעצויגען אויף וועסט 35טע סטריט, דאָס הייסט אינם קלאָוק־מאַרקעט. אין פאַרלויף פונם סעזאָן האָב איך אויסגעפונען, אַז דער מענעדזשער פון קלאָוק אָפּערייטאָרס לאָקאַל ווייסט פון דעם שאַפּ און אַז ער מאַכט באַמיאונגען אַז די קלאָוקמאַכער יוניאָן זאָל איבערנעמען דעם קאָנטראָל איבערן שאַפּ. איין מאָל איז אין מיטען פון דער אַרבעט אַרויפגעקומען אין שאַפּ ברודער ב. קאַפּלאַן און האָט פאַראָרדנעט אַלע אַרבעטער צו קומען אין אָפיס פון לאָקאַל 117 צו אַ מיטינג. אַ קורצע צייט שפּעטער האָט דער בעל הבית אונטערגעשריבען אַן אַגרימענט מיט אונזער יוניאָן.

איצט אַרבעטען מיר ווי קלאָוקמאַכער אונטערן קלאָוק אַגרימענט. מיר זיינען אַכט אָפּערייטאָרס און מיר פילען זיך אַלע דאַנקבאַר צום מענעדזשער פון לאָקאַל 117, וועלכער האָט מיט אַ סך געדולד און טאַקט דורכגעפירט די ענדערונג אין אונזער שאַפּ.

בען גלאַנץ, טשערמאַן.

דאַנק־רעזאָלוציע

מיר, די אַרבעטער פון „ווילברוק” קלאָוק שאַפּ אין די בראָנקס, דריקען אויס אָנערקענונג צו אונזער טשערמאַן, דייוו העגער, פאַר זיין דינסט צו די אַרבעטער פון שאַפּ. אין פאַרלויף פון דעם יאָר וואָס דייוו איז טשערמאַן האָט ער פיל בייגעטראָגען, אַז די אַרבעטער פון שאַפּ זאָלען זיך האַלטען ווי אַן אייגענע פאַמיליע. ווען איינער ווערט קראַנק און קען ניט אַרבעטען אַ פּאָר וואָכען ווערט ער וועכענטלעך געשטיצט מיט אַ סומע געלט.

אַ צאָל אַרבעטער האָבען דעם יאָר געהאַט פאַמיליע־שמחות. יעדער איינער פון זיי האָט געקראָגען פיינע פּרעזענטען. אַלע אַרבעטער פון שאַפּ רעספּעקטירען דעם טשערמאַן, וועלכער ווערט באַטראַכט פאַר אַ פיינעם פירער.

היינטיגען חודש איז דייוו׳ס געבורטסטאָג, ער ווערט 56 יאָר אַלט. ביז 120 יאָר. מיר אַלע ווינשען אים מיט זיין פאַמיליע אַ סך געזונטע יאָרען. עס פאַרשטייט זיך, אַז די שאַפּ־קאָמיטע גרייט צו צו זיין געבורטסטאָג אַ שיינעם פּרעזענט.

מיר דריקען אויך אויס אָנערקענונג צו אונזער ביזנעס אַגענט, ברודער אייב קאָהן. יעדע זאַך ווען מען אייב קאָהן ביי אונז אין שאַפּ, וואו ער מיטן טשערמאַן העלפען לייזען די שאַפּ־פּראָבלעמען פאַר די בענעפיטען פון די אַרבעטער.

דושאַ זעק, טשאַרלי און ב. זאַבראַאָווסקי.

אַרבעטסלאָזע אין ניו יאָרק קענען איצט קריגען לעצטע טשעקס דורך פּאָסט

ביז איצט, ווען אַ רעגיסטרירטער אַרבעטסלאָזער אין ניו יאָרק איז צוריקגעגאַנגען צו דער אַרבעט, האָט ער געדאַרפט אונטערשרייבען פאַר זיין לעצטען אַרבעטסלאָזען בענעפיט טשעק דינסטאָג אָוונט אָדער שבת אין אָפיס פון אַנעמפּלאָימענט אינשורענס. איצט אָבער האָט דער אַרבעטסלאָזען־אַמט, לויט דער אינפאָרמאַציע פונם רעסירטש־דעפּאַרטמענט פון אינטערנעשאָנעל, געמאַכט מעגלעך אַז אַן אַרבעטער זאָל זיך קענען ווענדען נאָך זיין לעצטען טשעק דורך אויסמאַכען אַ ספּעציעלען פאָרמולאַר און עס צושיקען צום אָפיס, וואו ער איז רעגיסטרירט. דעם דאָזיגען פאָרמולאַר, LO 622, קען יעדער אַרבעטסלאָזער קריגען אינם אָפיס פון אַנעמפּלאָימענט אינשורענס, בעת ער באַזוכט וועכענטלעך דעם אָפיס, אין דער צייט ווען ער איז אַרבעטסלאָז.

געוויינלעך איז אַן אַרבעטסלאָזער מחויב צו קומען יעדע וואָך אינם אַרבעטסלאָזען־אַמט אונטערצושרייבען פאַר זיין טשעק. אָבער ווען איינער גייט צוריק צו דער אַרבעט דאַרף ער ניט מער גיין צום אָפיס, נאָר ער קען אויסמאַכען דעם אויבען דערמאַנטען פאָרמולאַר און עס צושיקען דורך פּאָסט. עס איז ראַטזאַם, אַז ווען אַן אַרבעטסלאָזער גייט צוריק צו דער אַרבעט זאָל ער גלייך דעם נעקסטען טאָג אויסמאַכען דעם דאָזיגען פאָרמולאַר און עס צושיקען צום אַרבעטסלאָזען־אַמט.

מיטגלידער אין ניו יאָרק אויפמערקזאַם!

מיטגלידער פון דער אינטערנעשאָנעל, אין ניו יאָרק, וועלען דאַרפען נייע „מעדיקעל ענוועלאָפּס” צו זיין באַרעכטיגט צו מעדיצינישער באַהאַנדלונג אין יוניאָן העלטה סענטער, אין 1955. די אַלטע „מעדיקעל ענוועלאָפּס” זיינען אויסגעגאַנגען סוף דעצעמבער פאַריגען יאָר.

די נייע „מעדיקעל ענוועלאָפּס”, וועלכע יעדער מיטגליד קריגט פריי אין אָפיס פון זיין לאָקאַל, וועלען זיין גילטיג אַ גאַנצען יאָר. בלויז פאַר די מיטגלידער פון די לאָקאַלען: 20, 82, 91, 99, 105, 132 און 155 וועלען די „ענוועלאָפּס” זיין גילטיג ביזן 30טען יוני, 1955. די מיטגלידער פון אָט די זיבען לאָקאַלען וועלען דאַרפען אַרויסנעמען נייע „ענוועלאָפּס” אין יוני פאַרן צווייטען העלפט פונם יאָר.

איידער איר גייט אין יוניאָן העלטה סענטער באַזאָרגט זיך פריער מיטן נייעם „מעדיקעל ענוועלאָפּ” פאַרן יאָר 1955.

יאַנקעל מילער, מענעדזשער פון קלאָוק סעקשאַן דעפּאַרטמענט, רעטייערט

יאַנקעל מילער, מענעדזשער פון קלאָוק סעקשאַן דעפּאַרטמענט און איינער פון די פּיאָנערען אין דער ניו יאָרקער קלאָוקמאַכער יוניאָן, האָט רעטייערט פאַריגען חודש. וויים־פּרעזידענט איזידאָר נאַגלער, גענעראַל־מענעדזשער פון קלאָוק דזשאָינט באָארד, האָט אין אַ וואַרעמער רעדע, ביים לעצטען מיטינג פון דזשאָינט באָארד, געלויבט ברודער מילער׳ס בייטראָג צו דער יוניאָן אין פאַרלויף פון זיינע 45 יאָר איבערגעגעבענעם דינסט צו דער אָרגאַניזאַציע.

י. מילער איז געוואָרן אַ מיטגליד אין דעם אַמאָליגען קלאָוק אָפּערייטאָרס לאָקאַל 11 אין 1909, ווען ער איז אַקאָרשט אָנגעקומען קיין אַמעריקע פון זיין געבורט־שטעטעל סלאָנים. אין 1911 איז ער דערווײלט געוואָרן אין דער עקזעקוטיווע פון לאָקאַל און אַ יאָר שפּעטער אַלס דעלעגאַט צום דזשאָינט באָארד. אין 1923 איז ער צום ערשטען מאָל דערווײלט געוואָרן אַלס ביזנעס־אַגענט פון דער יוניאָן.

דזשימי מילער, ווי מאַנכע קלאָוקמאַכער רופען אים, האָט גענומען אַן אַקטיווען אָנטייל אינם קאַמף קעגן דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי־הערשאַפט אין דער קלאָוקמאַכער יוניאָן אין 1925־26. אין 1939 האָט די יוניאָן־פאַרוואַלטונג אים באַשטימט אַלס באַאַמטער אינם קלאָוק אוט אָוו טאַון דעפּאַרטמענט, וואו ער האָט געדינט ביז 1946, ווען ער האָט ווידער פאַרנומען זיין אַלטען אַמט אינם קלאָוק דזשאָינט באָארד. אין 1950 איז ברודער מילער באַשטימט געוואָרן אַלס מענעדזשער אין דער קלאָוק יוניאָן אָפּטיילונג אין בראָנזוויל. מיט אַ יאָר שפּעטער, ווען דער סעקשאַן־סיסטעם איז געוואָרן אָנערקענט אינם קאָלעקטיווען אַגרימענט מיט די מאַנופאַקטשורערס און עס איז געוואָרן נייטיג צו שאַפען אַ באַזונדער אָפּטיילונג, וואָס זאָל אַכטונג טאָן אויף די סעקשאַן־שעפער, איז יאַנקעל מילער באַשטימט געוואָרן אַלס מענעדזשער פון אָט דער אָפּטיילונג.

דער רעטייערטער יוניאָן־טוער איז אַקטיוו אין אַרבעטער־רינג זינט 1920 און איז אָפט דערווײלט געוואָרן אַלס מיטגליד אין דער צענטראַלער קערפּערשאַפט פונם סאָציאַליסטישען אַרבעטער־אָרדען.

אידישער האָספּיטאַל ערט אָנדענק פון ישראל פיינבערג

דער אידישער שפּיטאָל פאַר כראָניש־קראַנקע אין בראָנקס האָט דעם 5טען דעצעמבער, ביי אַ פייערלעכער צערעמאָניע, אויפגעדעקט אַ געדענק־טאָפעל אויפן נאָמען פון פאַרשטאָרבענעם גענעראַל־מענעדזשער פון דער קלאָוקמאַכער יוניאָן און וויים־פּרעזידענט פון דער אינטערנעשאָנעל, ישראל פיינבערג. דער הויפּט־רעדנער ביי דער צערעמאָניע איז געווען איזידאָר נאַגלער, גענעראַל־מענעדזשער פון דזשאָינט באָארד.

וויים־פּרעזידענט נאַגלער האָט אין זיין קורצער רעדע אָנגעוויזען אויפן גרויסען אידעאַליזם, וואָס האָט אינספּירירט דעם פאַרשטאָרבענעם יוניאָן־פירער אין זיין לעבענסלאַנגען קאַמף פאַר פרייהייט און סאָציאַלער גערעכטיגקייט.